

Forslag
til
Lov om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven og skatteindberetningsloven
(Nettoindeholdelse af udbytteskat for aktier m.v. registreret i en værdipapircentral)

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 652 af 8. juni 2016, § 2 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 5 i lov nr. 1130 af 11. september 2018 og § 4 i lov nr. 84 af 30. januar 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 871 af 14. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 65, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »udbytteskat«: »ved udbetaling eller godskrivning af udbytter af aktier m.v., der ikke er registreret i en værdipapircentral«.

2. Efter § 65 D indsættes:

»§ 65 E. For udbytter af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral, vil indeholdelse af udbytteskat efter § 65, stk. 1, 7 eller 9, kunne ske med en lavere sats end 27 pct. efter § 2, stk. 6, 2. pkt., eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. eller 3. pkt., eller i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, Færøerne eller Grønland efter procedurerne beskrevet i stk. 2-4 og § 65 G, stk. 1 og 2, og regler udstedt i medfør af stk. 5 og § 65 G, stk. 3.

Stk. 2. Udbyttmodtageren indgiver følgende til udbyttmodtagerens depotfører:

- 1) Oplysning om sin identitet.
- 2) Oplysning om karakteren af udbyttmodtageren.
- 3) Oplysning om skattemæssige hjemsted eller skattemæssige hjemsteder.
- 4) En erklæring om skattemæssigt at være retmæssig ejer af udbytter af danske aktier m.v. i depotet.
- 5) Fuldmagt til, at udbyttmodtageren registreres efter stk. 3, og at udbyttmodtagerens depotfører eller en eventuel anden registrerende depotfører, jf. stk. 3, repræsenterer denne i forhold til told- og skatteforvaltningen i forhold vedrørende udbytteskatten, samt samtykke til afgivelse af oplysninger m.v. efter stk. 3 og § 65 G, stk. 1 og 2, i forbindelse med en anmodning efter § 65 H, stk. 3, og eventuelt §§ 65 F eller 65 I, hvis dette er relevant.
- 6) En eventuel forhåndsgodkendelse efter stk. 4.

Stk. 3. Udbyttmodtagerens depotfører, jf. stk. 2, eller en anden depotfører i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, registrerer udbyttmodtageren hos told- og skatteforvaltningen på baggrund af de oplysninger, udbyttmodtagerens depotfører har modtaget efter stk. 2, herunder med angivelse af de oplysninger, der er nødvendige for at fastsætte den korrekte sats for indeholdelse af udbytteskat efter § 2, stk. 6, 2. pkt., eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. eller 3. pkt., eller i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, Færøerne

eller Grønland. Ved registreringen modtager den registrerende depotfører et unikt identifikationsnummer til brug for identifikation af udbyttedtageren og satsen for indeholdelse af udbytteskat.

Stk. 4. For udbyttedtagere, der efter en særregel i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er berettigede til en lavere skattesats end den skattesats, der efter den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst er hovedreglen, kan registrering efter stk. 3 med denne skattesats alene ske, hvis udbyttedtageren har indhentet en forhåndsgodkendelse fra told- og skatteforvaltningen af, at udbyttedtageren er berettiget til denne skattesats.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Afgivelsen af oplysninger m.v. efter stk. 2, dokumentation for disse og opdatering heraf.
- 2) Registrering af udbyttedtagere efter stk. 3, 1. pkt., og ændring heraf.
- 3) Fornyelse af registrering efter stk. 3 og forhåndsgodkendelser efter stk. 4.

§ 65 F. Til og med 44 bankdage efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, kan det kontoførende institut, der i en værdipapircentral har registreret det depot, hvori de udbyttegivende aktier m.v. er depotført, foretage korrektion af den indeholdte udbytteskat. Korrektionen uden for de tilfælde, hvor korrektionen sker på det kontoførende instituts initiativ, forudsætter, at den registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, eller en anden depotfører i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, anmoder herom, og at anmodningen sendes til det kontoførende institut via den kæde, aktier m.v. er registreret gennem.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om korrektion efter stk. 1.

§ 65 G. Det kontoførende institut, der i en værdipapircentral har registreret det depot, hvori de udbyttegivende aktier m.v. er depotført, afgiver følgende oplysningerne til told- og skatteforvaltningen senest den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til:

- 1) Hver enkelt udbyttedtagers unikke identifikationsnummer.
- 2) Identiteten af de udbyttegivende aktier m.v.
- 3) Antal udbyttegivende aktier m.v. for hver enkelt udbyttedtager.
- 4) Udloddet udbytte pr. aktie m.v. før og efter indeholdelse af udbytteskat.
- 5) Datoen for udbetaling eller godskrivning af udbyttet.
- 6) Depotnummer i værdipapircentralen.
- 7) Det kontoførende instituts identitet.
- 8) De korrektioner, der er foretaget efter § 65 F.

Stk. 2. Den registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, afgiver sådanne oplysninger til det kontoførende institut, jf. stk. 1, som sætter det kontoførende institut i stand til at afgive oplysninger til told- og skatteforvaltningen efter stk. 1.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indsendelse af oplysninger efter stk. 1.

§ 65 H. På grundlag af de oplysninger, told- og skatteforvaltningen har modtaget efter § 65 G, stk. 1, udtager den et antal udbyttedtagere til kontrol.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen orienterer det kontoførende institut, jf. § 65 G, stk. 1, og den registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, om de udbyttedtagere, der er udtaget til kontrol.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan anmode den registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, om at indsende yderligere oplysninger eller dokumentation for retten til den anvendte sats for

indeholdelse af udbytteskat.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen fastsætter en frist for indsendelse af oplysninger eller dokumentation efter stk. 3. Indsendes oplysningerne eller dokumentationen ikke rettidigt, orienteres det kontoførende institut, jf. § 65 G, stk. 1, herom.

Stk. 5. Beløb, som indbetales til eller udbetales fra told- og skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol efter stk. 1, forrentes ikke, jf. dog § 65 J, stk. 2.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om frist for udtagelse af udbyttmodtagere til kontrol efter stk. 1, orientering efter stk. 2, anmodning om yderligere oplysninger eller dokumentation efter stk. 3 og frister for indsendelse af oplysninger efter stk. 4. Skatteministeren kan desuden fastsætte regler om, og at told- og skatteforvaltningen periodisk skal sende en meddelelse til det kontoførende institut, jf. § 65 G, stk. 1, og den registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, om resultatet af de gennemførte kontroller.

§ 65 I. Efter udløbet af korrektionsperioden efter § 65 F vil der for modtagere af udbytte af aktier m.v. omfattet af § 65, stk. 1, 7 eller 9, der er registreret i en værdipapircentral, og hvor reglerne i §§ 65 E-65 G ikke har været anvendt eller ikke har været anvendt korrekt, kunne ske korrektion efter anmodning til told- og skatteforvaltningen af udbytteskat til den korrekte sats efter § 65, stk. 1, 7 eller 9, § 2, stk. 6, 2. pkt., eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. eller 3. pkt., eller i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Stk. 2. Korrektion efter stk. 1 forudsætter, at den registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, anmoder herom, og at anmodningen sendes til det kontoførende institut via den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, og at anmodningen sendes af det kontoførende institut til told- og skatteforvaltningen inden for følgende frister:

- 1) Hvis anmodningen skyldes, at udbyttmodtageren ikke var registreret efter § 65 E, stk. 3, den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, skal anmodningen være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest 6 måneder efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til. Forudsætter registrering efter § 65 E, stk. 3, at der er indhentet en forhåndsgodkendelse efter § 65 E, stk. 4, udløber fristen dog tidligst en måned efter, at told- og skatteforvaltningen har meddelt forhåndsgodkendelsen, hvis anmodningen om forhåndsgodkendelse er indgivet inden for fristen efter 1. pkt. Det er yderligere en forudsætning for korrektion, at udbyttmodtageren er registreret efter § 65 E, stk. 3, forud for indgivelsen af anmodningen, hvis registrering er mulig.
- 2) I tilfælde, som ikke er omfattet af nr. 1, skal anmodningen være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest 3 år efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.

Stk. 3. Beløb, som indbetales til eller udbetales fra told- og skatteforvaltningen ved korrektion efter stk. 1 og 2, forrentes ikke.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om korrektion efter stk. 1 og 2.

§ 65 J. Det er en forudsætning for, at et kontoførende institut eller en registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, kan medvirke til indeholdelse efter § 65 E, stk. 1, eller korrektion efter § 65 F at vedkommende lader sig registrere hos told- og skatteforvaltningen. Ved registreringen påtager det kontoførende institut eller den registrerende depotfører sig at hæfte for følgende beløb:

- 1) Den manglende indeholdte udbytteskat i tilfælde, hvor det ved en kontrol efter § 65 H konstateres en utilstrækkelig indeholdelse, og den manglende indeholdelse ikke skyldes, at

udbyttmodtageren ikke anses for berettiget til en skattesats, som er godkendt efter § 65 E, stk. 4.

- 2) Forskellen mellem den indeholdte udbytteskat efter § 65 E, stk. 1, eller efter korrektion efter § 65 F og det beløb, der ville være indeholdt, hvis der var anvendt en sats på 27 pct., i tilfælde, hvor der for den pågældende udbyttmodtager ikke er afgivet oplysningerne efter § 65 G, stk. 1, inden for fristen efter denne bestemmelse.
- 3) Forskellen mellem den indeholdte udbytteskat efter § 65 E, stk. 1, eller efter korrektion efter § 65 F og det beløb, der ville være indeholdt, hvis der var anvendt en sats på 27 pct., i tilfælde, hvor told- og skatteforvaltningen har anmodet om yderligere oplysninger efter § 65 H, stk. 3, og de ønskede oplysninger ikke indsendes inden for fristen efter § 65 H, stk. 4.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen træffer afgørelse om hæftelse efter stk. 1. Gøres hæftelse gældende, hæfter det kontoførende institut og den registrerende depotfører solidarisk, og beløbet skal indbetales senest 30 dage efter told- og skatteforvaltningens afgørelse. Hvis sidste rettidige betalingsfrist falder på en banklukkedag, forlænges fristen til den førstkommande bankdag. For beløb omfattet af 1. pkt. gælder opkrævningslovens § 6 og kapitel 5.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fratage et kontoførende institut eller en registrerende depotfører en registrering efter stk. 1 ved grove eller gentagne fejl i forbindelse med anvendelse af reglerne i stk. 4 eller §§ 65 E-65 I eller regler udstedt i medfør heraf eller ved grov eller gentagen manglende rettidig betaling af beløb, det kontoførende institut eller den registrerende depotfører hæfter for efter stk. 1. Told- og skatteforvaltningen kan nægte eller fratage et kontoførende institut eller en registrerende depotfører registrering efter stk. 1, hvis den kompetente myndighed i den stat, i Færøerne eller Grønland, hvor det kontoførende institut eller den registrerende depotfører er hjemmehørende, ikke skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Told- og skatteforvaltningen kan nægte et kontoførende institut eller en registrerende depotfører registrering efter stk. 1, hvis det kontoførende institut eller depotføreren tidligere har fået frataget en registrering efter 1. pkt.

Stk. 4. De oplysninger, en depotfører afgiver i forbindelse med registreringer efter § 65 E, stk. 3, 1. pkt., afgivelse af dokumentation efter § 65 H, stk. 3, eller anmodninger om korrektion efter §§ 65 F eller 65 I må ikke stride mod oplysninger, der er i depotførerens besiddelse, herunder oplysninger indsamlet efter de regler om gennemførelse af kundekendskabsprocedurer og om bekæmpelse af hvidvask, depotføreren er undergivet.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om registrering efter stk. 1.«

3. I § 66, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Udbytteskat af udbytte, som ikke skal indberettes efter skatteindberetningslovens § 29, skal dog indbetales senest den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.«

4. § 66, stk. 2, 2. pkt., affattes således: »Meddelelsen skal indgives senest den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.«

5. I § 69 B indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på udbytter af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral, og hvor den indeholdte udbytteskat overstiger den endelige skat som følge af anvendelse af kildeskattelovens § 2, stk. 6, 2. pkt., eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. eller 3.

pkt., eller bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.«

§ 2

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 6. maj 2019, som ændret ved § 3 i lov nr. 1587 af 27. december 2019 og § 6 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 16, nr. 2, indsættes efter »aktiesparekontoloven,«: »kildeskattelovens § 65 J,«.

§ 3

I skatteindberetningsloven, lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 813 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 1, udgår »optaget til handel på regulerede markeder og af deponerede aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder, men som er«.

2. I § 16 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Hvis en virksomhed, som er omhandlet i stk. 1, ikke er indberetningspligtig som følge af § 47, stk. 1, 1. pkt., men er et kontoførende institut i en værdipapircentral, påhviler indberetningspligten værdipapircentralen, for så vidt angår udbytte af aktier m.v. registreret i denne.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. I § 18, stk. 3, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Hvis en virksomhed, som er omhandlet i 1. pkt., ikke er indberetningspligtig som følge af § 47, stk. 1, 1. pkt., men er et kontoførende institut i en værdipapircentral, påhviler indberetningspligten værdipapircentralen, for så vidt angår udbytte af aktier m.v. registreret i denne.«

4. I § 29, stk. 1, udgår »ikke er optaget til handel på regulerede markeder og«.

5. I § 54, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Er aktierne eller investeringsbeviserne m.v. registreret i en værdipapircentral, skal indberetningen dog ske senest den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2021, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, § 2 og § 3, nr. 1, 4 og 5.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

1.2. Nettoindeholdelsesmodellen

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

2.2. Lovforslaget

2.3. Forholdet til persondataforordningen

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås det at indføre en mere robust og fremtidssikret udbyttemodel, hvor pengeinstitutterne tager større ansvar. Skatteministeren og Finans Danmark har således indgået en principaftale om en ny model for udbyttebeskatning. Principperne omfatter blandt andet, at udenlandske aktionærer fremover skal registreres hos Skattestyrelsen og have et unikt identifikationsnummer, så der allerede ved udbetalingen af udbytte indeholdes den korrekte udbytteskat. Den nye model bygger også på et princip om, at pengeinstitutterne hæfter for betaling af manglende skat til Skatteforvaltningen, hvis en efterfølgende kontrol viser, at der har været indeholdt for lidt udbytteskat.

Der er således tale om en nettoindeholdelsesmodel for udenlandske aktionærers udbytte af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral. Modellen indebærer en mulighed for at opnå indeholdelse med den korrekte skattesats i forbindelse med udbetalingen af udbyttet, så der ikke er behov for efterfølgende refusion af for meget indeholdt udbytteskat.

Nettoindeholdelsesmodellen foreslås kombineret med en mulighed for efterfølgende korrektion, hvor der kan rettes op på fejl i forbindelse med nettoindeholdelsen, og hvor aktionærerne vil kunne opnå beskatning med den korrekte sats i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at opnå nettoindeholdelse med denne sats.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med lovforslaget er at imødegå svindel med beskatning af udbytter ved etablering af en ny nettoindeholdelsesmodel for beskatning af udenlandske udbyttemodtagere ved udbetaling af udbytte af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral. Modellen indebærer, at der i forbindelse med danske selskabers udlodning af udbytte foretages en nettoindeholdelse af kildeskatten vedrørende aktier, så der allerede i forbindelse med udlodningen af udbyttet sker indeholdelse af kildeskat med

den korrekte skattesats.

Nettoindeholdelsesmodellen er baseret på oplysninger om den enkelte udbyttemodtagers forhold, der skal foreligge før, der foretages nettoindeholdelse, og dermed medvirke til at imødegå svindel med udbytteskat. Samtidig tilgodeser nettoindeholdelsesmodellen investorenes og branchens behov for en smidig og administrerbar løsning.

Baggrunden for lovforslaget er det daværende SKATs anmeldelse fra august 2015 til Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) om formodet svindel med refusion af udbytteskat. Det skete som en konsekvens af, at SKAT i løbet af juli og august 2015 modtog oplysninger om mulig risiko for svindel. SKAT besluttede at stille refusion af udbytteskat i bero for at kunne iværksætte yderligere undersøgelser og kontrol.

SKATs foreløbige undersøgelser viste, at den økonomiske kriminalitet formentlig består i, at udenlandske selskaber tilbagesøger udbytteskat for danske aktier m.v., som de angiver at eje, men som må antages at være fiktive aktiebeholdninger. Der er tilsyneladende et større netværk af selskaber, der med afsæt i disse aktiebeholdninger har søgt om refusion af dansk indeholdt udbytteskat og har fået dette på baggrund af indsendt forfalsket dokumentation. SKAT opgjorde efterfølgende den formodede økonomiske kriminalitet til ca. 12,7 mia. kr.

Med afsæt i anmeldelsen til SØIK iværksatte Skatteministeriets koncernrevision en undersøgelse af sagen. Konklusionen på undersøgelsen var en skarp kritik af hele området for refusion af udbytteskat i SKAT.

I september 2015 fremlagde regeringen sin handleplan ”SKAT ud af krisen”, hvor et af de centrale fokusområder var administration af udbyttebeskatningen. Der blev nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe med det overordnede mandat at kortlægge gældende regler og praksis for beskatning, indeholdelse og indberetning af udbytte med henblik på at vurdere behovet for en justering af reglerne på området.

Den tværministerielle arbejdsgruppes rapport blev offentliggjort i juni 2017. Af rapporten fremgår det, at hele området for refusion af udbytteskat er komplekst og præget af en lang række udfordringer. Handel med aktier m.v. sker i dag elektronisk og hurtigt, og der kan være tale om mange, meget forskellige typer af udbyttemodtagere hjemmehørende i forskellige lande. Det er således svært at afgøre, hvilken dokumentation for ejerskabet til aktien der kan fremskaffes, ligesom det er svært at afgøre, hvordan man sikrer sig, at der er dokumentation for, hvem udbyttemodtageren er, og hvor denne skattemæssigt er hjemmehørende. Området stiller således store krav til registrering og dokumentation og dermed også store krav til den lovgivning, som skal understøtte, at refusion af udbytteskat kan håndteres.

Administrationen af udbytterefusion skal ses i sammenhæng med de gældende regler for beskatningen af udbytter. Når et dansk selskab udlodder udbytte, og udbyttemodtageren er hjemmehørende i udlandet, indeholdes der kildeskat i udbyttet som udgangspunkt med 27 pct. Hvis der ikke er grundlag for at fravige dette udgangspunkt, skal det udloddende danske selskab således indeholde 27 pct. af det samlede udbytte som udbytteskat og indbetale udbytteskatten til Skatteforvaltningen.

Beskatningen på 27 pct. nedsættes dog efter intern dansk ret til standardsatsen på 15 pct., hvis personen eller selskabet er hjemmehørende i et land, der skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Hvis der således f.eks. foreligger en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og det land, hvor udbyttedtageren skattemæssigt er hjemmehørende, kan udbyttedtageren, der har fået indeholdt 27 pct., efterfølgende anmode Skatteforvaltningen om refusion og få forskellen mellem de 27 pct. og de 15 pct. tilbagebetalt. Hvis satsen er lavere end 15 pct. i den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst, vil det være forskellen mellem denne lavere sats og de 27 pct., der kan anmodes om refusion af.

For selskaber i lande, som Danmark ikke har sådanne aftaler med, vil udbytter af danske aktier m.v. blive beskattet med 22 pct. Her indeholdes der også 27 pct., og selskabet kan anmode om refusion af forskellen mellem 27 pct. og 22 pct.

Rapporten identificerer en række konkrete udfordringer ved den nuværende administration af refusion af udbytteskat. Det er bl.a. vanskeligt at identificere, hvem der er den aktuelle ejer af aktien, idet den nuværende registrering i værdipapircentralerne af modtagere af aktieudbytte ikke altid følger det skattemæssige ejerbegreb. Det er den aktuelle ejer af aktien på udlodningstidspunktet, der erhverver ret til udbyttet, og som er berettiget til refusion. Endvidere er det materiale, der fremsendes ved en refusionsanmodning, typisk ikke af en tilstrækkelig kvalitet til, at det kan vurderes, om anmodningen er berettiget. Endelig anvender udenlandske udbyttedtagere ofte fællesdepoter (omnibus- eller nomineepoter). Det indebærer, at værdipapircentralerne ikke kender identiteten af de bagvedliggende udbyttedtagere og dermed heller ikke det land, hvor de er skattemæssigt hjemmehørende. Det gør det vanskeligt at fastslå den rette skattesats.

På basis af de konstaterede udfordringer har arbejdsgruppen opstillet en række principper, som en fremtidig løsningsmodel for håndtering af nettoindeholdelse af udbytteskat bør holdes op imod. Optimalt set bør en model, der skal sikre den korrekte indeholdelse af udbytteskat, efterleve disse principper.

Modellen skal ifølge rapporten optimalt sikre, at det kun er rette indkomstmottagere af udbytter, der også er de skattemæssigt retmæssige ejere af udbytterne, der kan opnå nettoindeholdelse eller refusion af udbytteskat. Der skal endvidere ikke ske refusion af udbytteskat for aktier m.v. i selskaber, som ikke har udloddet udbytte. Der skal heller ikke ske refusion med et større beløb, end der faktisk er indeholdt i udbytteskat på den enkelte aktie. Den udbyttedtager, som skattemæssigt er berettiget til udbyttet, skal beskattes med den korrekte skattesats. Dokumentation for eller oplysninger om, hvor udbyttedtageren er hjemmehørende, skal foreligge på tidspunktet for nettoindeholdelsen eller refusionsanmodningen. Modellen skal derudover i videst muligt omfang sikre, at der ikke via aktielån uberettiget er mulighed for at opnå en lavere beskatning af udbyttet. Endelig skal Skatteforvaltningens muligheder for at kontrollere ovennævnte punkter forbedres.

Med udgangspunkt i disse principper har arbejdsgruppen opstillet fire mulige løsningsmodeller til brug for den fremtidige administration af udbyttebeskatningen, herunder en model udarbejdet af

Finans Danmark. Principperne kan dog ikke stå alene, idet løsningsmodellerne også må vurderes ud fra deres administrative konsekvenser for både Skatteforvaltningen, de finansielle institutter og udbyttmodtagere samt ud fra øvrige samfundsrelevante kriterier, herunder modellernes påvirkning af udenlandske porteføljeinvesteringer i Danmark.

Løsningsmodellerne er alle baseret på nettoindeholdelse, hvilket vil sige, at udbytteskatten indeholdes med den korrekte sats i forbindelse med udbetaling af udbytte til udbyttmodtageren. Alle modellerne tager endvidere udgangspunkt i, at udbyttmodtageren både skal være aktuel ejer af aktien og dermed rette indkomstmodtager af udbyttet og udbyttets skattemæssigt retmæssige ejer. Da der i dag ikke sker registrering ud fra det skattemæssige ejerbegreb, herunder det skattemæssige retmæssige ejerbegreb, vil alle fire modeller kræve en særskilt skattemæssig registrering. Det vil sige, at modellerne ikke fuldt ud kan baseres på den registrering, som i dag foretages i værdipapircentralerne.

Modellerne er forskellige i forhold til registrering af udbyttmodtagerne, herunder om der gives mulighed for registrering af grupper af udbyttmodtagere, hvilket er relevant i forhold til udenlandske udbyttmodtagere, der investerer via omnibus- og nomineepoter. Herved adskiller modellerne sig også i forhold til, om oplysningerne om ejerforholdet til aktien foreligger på tidspunktet for nettoindeholdelse. Endelig adskiller modellerne sig med hensyn til, om der gives mulighed for efterfølgende refusion.

Det er overordnet arbejdsgruppens vurdering, at der er behov for at justere de gældende regler for at sikre, at lovgivningen på udbytteområdet er robust og tidssvarende, herunder at svindel kan forebygges. Ved fastlæggelse af den konkrete løsningsmodel skal der foretages en afvejning mellem forskellige hensyn, herunder hensynet til robusthed over for svindel med udbytteskat og hensynet til administrerbarhed.

Den tværministerielle arbejdsgruppe har på den baggrund ikke foretaget en anbefaling af en konkret model. Det er dog arbejdsgruppens anbefaling – udover de ovennævnte anbefalinger, der gælder for alle modellerne – at behovet for at bevare mulighed for refusion (model III og Finans Danmarks model) holdes op mod den afledte risiko for fejl og svindel samt kontrolbyrden for Skatteforvaltningen. Endelig må hensynet til at bevare mulighed for registrering af omnibus- og nomineepoter, det vil sige, hvor der ikke sker registrering af den enkelte udbyttmodtager (model II og Finans Danmarks model), holdes op mod de heraf følgende fortsat vanskelige kontrolmuligheder for Skatteforvaltningen og den mulige afledte risiko for fejl og svindel.

Af rapporten fremgår det, at det i et vist omfang vil være muligt at kombinere egenskaber fra de fire løsningsmodeller ud fra en nærmere afvejning af de overordnede hensyn til på den ene side at sikre, at skattemyndighederne kan udføre den nødvendige kontrol og dermed imødegå fremtidig svindel med udbytteskat, og på den anden side at tilgodese investorenes og den finansielle sektors behov for en smidig og administrerbar løsning.

Som beskrevet nedenfor foreslår regeringen på baggrund af den tværministerielle rapport en ny model for udbyttebeskatning.

Som led i en forbedring af håndtering af udbytter af aktier m.v. og i forlængelse af rapportens

anbefalinger foreslås desuden en styrkelse af reglerne i skatteindberetningsloven for indberetning af udbytte af aktier m.v. registreret i en værdipapircentral.

Indberetningspligten vedrørende sådanne udbytter påhviler det kontoførende institut, hos hvem aktierne m.v. er deponeret. I praksis foretages indberetningen vedrørende aktier m.v. registreret i den eneste danske værdipapircentral, VP Securities A/S, af denne på vegne af de kontoførende institutter. Da udenlandske kontoførende institutter imidlertid ikke er indberetningspligtige, kan VP Securities A/S ikke indberette på vegne af disse.

Med forslaget søges det at sikre indberetning i disse situationer ved at pålægge danske værdipapircentraler (hvoraf der i dag kun er én, VP Securities A/S) indberetningspligten i de tilfælde, hvor det kontoførende institut er udenlandsk.

1.2. Nettoindeholdelsesmodellen

Regeringen foreslår på baggrund af den tværministerielle rapport en ny model for udbyttebeskatning. Den konkrete udmøntning af nettoindeholdelsesmodellen er resultatet af drøftelser mellem Skatteministeriet, Skatteforvaltningen, Finans Danmark, udvalgte banker og VP Securities A/S. Desuden har Nationalbanken været inddraget i arbejdet.

Den foreslåede nettoindeholdelsesmodel vurderes at give et tilstrækkeligt grundlag for, at Skatteforvaltningen kan udføre den nødvendige kontrol og dermed imødegå fremtidig svindel med udbytteskat. Samtidig tilgodeses investorerne og branchens behov for en smidig og administrerbar løsning. Modellen bygger som udgangspunkt på nettoindeholdelse med efterfølgende mulighed for korrektion gennem inddragelse af de depotførere, aktierne m.v. er depotført hos, hvis indeholdelse med den korrekte sats ikke opnås i første omgang. Ved nettoindeholdelse og korrektion gennem inddragelse af depotførerne vil den type af svindel med refusionsanmodninger, der blev afsløret i forbindelse med udbyttesagen, ikke kunne forekomme.

Det er en grundlæggende præmis, at det sikres, at det er den, der både er rette indkomstmodtager i relation til udbyttet og den skattemæssigt retmæssige ejer af udbyttet, der beskattes, så beskatningen sker med den korrekte skattesats. Hvis denne præmis ikke fastholdes, vil der være mulighed for – f.eks. via aktielån – at spekulere i at flytte ejerskabet for at nedsætte eller undgå dansk udbytteskat. Det skattemæssigt retmæssige ejerbegreb er en internationalt vedtaget standard, som bl.a. anvendes som kriterium ved fordelingen af beskatningen af udbytter i dobbeltbeskatningsoverenskomster.

En udbytteskatteordning baseret på refusion indebærer en risiko for, at der refunderes større beløb, end der har været indeholdt i udbytteskat. Derfor er det valgt, at udbyttebeskatningen i stedet skal ske ved nettoindeholdelse af den endelige udbytteskat i forbindelse med udbetalingen af udbyttet, og at depotførerne inddrages ved efterfølgende korrektion, så der ikke gives refusion på grundlag af fiktive aktiebeholdninger. Det vil alt andet lige indebære en administrativ lettelse både for udbyttemodtageren og for Skatteforvaltningen, idet refusion dermed overflødiggøres.

Modellen indebærer samtidig, at den korrekte skat afregnes væsentligt hurtigere, end det er tilfældet i dag. Der er grundlæggende to centrale elementer, der indgår i den foreslåede nettoindeholdelsesmodel, og som på den ene side er afgørende for, at Skatteforvaltningen kan udføre den nødvendige kontrol, og som på den anden side tilgodeser udenlandske investorer og den

eksisterende struktur i den finansielle sektor.

For det første skal visse oplysninger om den enkelte udbyttmodtager tilgå Skatteforvaltningen i forbindelse med registrering af udbyttmodtageren inden nettoindeholdelsen. Den foreslåede nettoindeholdelsesmodel indebærer således, at oplysninger om den enkelte udbyttmodtager, f.eks. om dennes identitet, om der er tale om en person eller et selskab m.v., herunder hvilken type selskab m.v., der er tale om, og hvor udbyttmodtageren er skattemæssigt hjemmehørende, er til stede forud for selve nettoindeholdelsen. Dermed har Skatteforvaltningen et udsøgningsgrundlag, som kan målrettes og medvirke til en øget sikkerhed i kontrollen, og som samtidig kan have en præventiv effekt. I forbindelse med registreringen tildeles den pågældende udbyttmodtager et unikt identifikationsnummer af Skatteforvaltningen, og til dette identifikationsnummer knyttes den udbyttmodtageres skattesats, den pågældende udbyttmodtager er berettiget til ved udlodning af udbytte af danske aktier m.v. I et vist omfang vil der tillige skulle afgives dokumentation for oplysningerne i forbindelse med registreringen af udbyttmodtageren. Yderligere relevant dokumentation, som f.eks. dokumentation for anskaffelse af aktierne m.v., forudsættes at blive opbevaret hos den sidste depotfører i kæden, der har den endelige udbyttmodtager som kunde (udbyttmodtagerens depotfører), og denne dokumentation vil alene skulle sendes til Skatteforvaltningen efter anmodning fra denne i de sager, som udtages til kontrol.

For det andet skal der være mulighed for nettoindeholdelse på aktiebeholdninger i omnibus- og nomineepoter. Omnibus- og nomineepoter benyttes ofte af udenlandske udbyttmodtagere. Det har været et vigtigt holdepunkt for den finansielle sektor, at brugen af omnibus- og nomineepoter ikke forhindres ved den fremtidige model for håndtering af udbyttebeskatningen. I den foreslåede nettoindeholdelsesmodel vil det være muligt at opnå nettoindeholdelse, selv om udbyttmodtageren er registreret i et omnibusdepot. Lovforslaget tager ikke stilling til, hvorledes den finansielle sektor (dvs. depotførerne, de kontoførende institutter og værdipapircentralerne) i praksis sikrer, at der sker nettoindeholdelse. En mulighed er, at de kontoførende institutter vil kunne oprette såkaldte ratepools, hvor udenlandske udbyttmodtagere placeres i omnibuspoter, som er karakteriseret ved en bestemt skatteprocent (f.eks. 0, 10, 15 eller 27 pct.). En anden mulighed er, at nettoindeholdelsen baseres på en opdeling af et depot, således at der kan være aktier m.v. med flere forskellige skattesatser i et depot, men at der i forbindelse med udlodningen foretages en opdeling af aktierne m.v. i depotet på forskellige skattesatser. Disse to eksempler er ikke udtømmende. Inddelingen af aktierne m.v. på forskellige skattesatser foretages dog i alle tilfælde af de kontoførende institutter baseret på oplysninger fra depotførerne, som er baseret på den enkelte udbyttmodtagers identifikationsnummer og den hertil hørende skatteprocent.

Det er endvidere en præmis for modellen, og for at sikre en administrerbar og så enkel nettoindeholdelse som muligt, at udbyttet vil blive udbetalt netto efter skat typisk 3 dage efter generalforsamlingen eller vedtagelsen/beslutningen om udlodning af udbytte. Skatteforvaltningens kontrol af korrekt nettoindeholdelse vil dermed først kunne ske efter udlodningen. For at sikre muligheden for Skatteforvaltningen til at få efterbetalt for lidt indeholdt udbytteskate ved en nettoindeholdelse med en for lav sats påtager de kontoførende institutter og den depotfører, der har registreret aktionæren, sig at hæfte for den for lidt indeholdte skat i forbindelse med en registrering hos Skatteforvaltningen af det kontoførende institut eller den registrerende depotfører. Dette reducerer risikoen væsentligt for, at Skatteforvaltningen skal inddrive en for lavt indeholdt udbytteskate hos en udbyttmodtager i udlandet.

Det vil ikke i alle tilfælde være teknisk muligt allerede ved udbetalingen af udbyttet at kunne fastslå, hvem der er rette indkomstmodtager og retmæssig ejer af udbyttet. Modellen forudsætter derfor yderligere, at der i en periode på til og med 44 bankdage efter record-day kan ske en korrektion af den indeholdte udbytteskat og det udbetalte nettoudbytte baseret på justeringer af oplysningerne om ejerskab, der er registreret i forbindelse med udbetalingen. Ved ”record-day” forstås den dag, hvor det før udbetalingen af udbyttet er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til. Dette er typisk 2 dage efter generalforsamlingen eller vedtagelsen/beslutningen om udlodning af udbytte. Det vil være værdipapircentralerne, de kontoførende institutter og depotførerne, der skal understøtte denne korrektionsproces.

På den 45. bankdag efter record-day skal der ske der afregning af korrektioner i forhold til skatteindeholdelsen og den oprindelige udbyttebetaling, og det selskab, der har udstedt de udbyttegivende aktier, indbetaler netto-skatteprovenuet fra den pågældende udbytteudbetaling til Skatteforvaltningen. Samtidig indsendes fuld indrapportering for alle depoter, herunder oplysning om de enkelte aktionærs beholdninger af aktier m.v. i det pågældende selskab (såkaldt breakdown), til Skatteforvaltningen, og der foretages indberetning til Skatteforvaltningen til brug for dannelse af fortrykte årsopgørelser m.v.

Herefter foretager Skatteforvaltningen en stikprøvekontrol med henblik på at kunne verificere validiteten af de oplysninger, som nettoindeholdelsen af udbytteskat er baseret på. Udtagelsen af stikprøven vil være baseret på databaserede risikomodeller med udgangspunkt i oplysninger om de udenlandske aktionærs identitet m.v., som aktionærens depotbank har oplyst direkte til Skatteforvaltningen, oplysninger om de enkelte aktionærs aktiebeholdninger m.v., som fremgår af breakdown, samt tidligere kontrolresultater.

Efterfølgende vil der være mulighed for yderligere korrektion ved anmodning herom, som sendes op gennem den kæde af depotførere, aktierne m.v. er registreret gennem, til det kontoførende institut i værdipapircentralen, som samler anmodningerne sammen og sender dem til Skatteforvaltningen. I tilfælde, hvor udbyttmodtager ikke er registreret på tidspunktet for udlodningen, gælder denne yderligere korrektionsmulighed i 6 måneder efter record-day. I andre tilfælde gælder den i tre år efter denne record-day.

Det er vurderingen, at et nettoindeholdelsesprincip baseret på fremsendelse af oplysninger om den enkelte udbyttmodtager vil indebære færre administrative byrder for udbyttmodtagere og finansielle institutter end den gældende refusionsbaserede løsning samt mindre risiko for svindel og mindre kontrolbehov for Skatteforvaltningen. Der er således ikke tale om, at de samlede krav til dokumentation ændres væsentligt, men de primære oplysninger fra den underliggende dokumentation skal foreligge før nettoindeholdelsen, hvor selve dokumentationen efter gældende regler først skal foreligge efter udbytteudbetalingen i forbindelse med refusion. Endvidere vil inddragelse af de depotførere, aktierne m.v. er depotført hos i forbindelse med efterfølgende korrektioner ligeledes kunne føre til mindre risiko for svindel og mindre kontrolbehov for Skatteforvaltningen

Den foreslåede model er en afvejning mellem på den ene side risikoen for svindel og fejludbetalinger og på den anden side hensynet til administrative byrder m.v., herunder de

administrative omkostninger for udenlandske investorer og dermed interessen for at placere porteføljeinvesteringer i Danmark.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

Den danske beskatning af begrænset skattepligtige – hvilket omfatter fysiske personer og selskaber m.v., der ikke er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark – afhænger af intern ret og af internationale aftaler.

Begrænset skattepligtige fysiske personer og selskaber m.v., der modtager udbytte fra porteføljeaktier, det vil sige hvor udbyttedtageren ejer mindre end 10 pct. af selskabets aktier, bliver som udgangspunkt beskattet med 27 pct. Denne beskatning nedsættes dog efter intern dansk ret til 15 pct., hvis personen eller selskabet er hjemmehørende i et land, der skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Enkelte dobbeltbeskatningsoverenskomster indeholder dog en lavere sats end 15 pct. Her vil den aftalte sats efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten være afgørende for beskatningen.

For selskaber i lande, som Danmark ikke har sådanne aftaler med, nedsættes skattesatsen for udbytter af danske aktier m.v. til 22 pct.

Fremmede stater og skatteimmune internationale organisationer er ikke skattepligtige til Danmark af de udbytter, de modtager af danske aktier m.v. Disse kan få udstedt et udbyttefrikort af Skatteforvaltningen med den virkning, at de kan opnå at modtage udlodninger af danske aktier m.v. uden indeholdelse af udbytteskat.

Den, der er skattepligtig af et udloddet udbytte, er den fysiske eller juridiske person, der ejer aktien på udlodningstidspunktet, dvs. normalt på det tidspunkt hvor der på generalforsamlingen træffes beslutning om udbytteudlodningen. Det er således på generalforsamlingsdagen, at udbyttedtageren erhverver ret til udbyttet. I de tilfælde, hvor det er bestyrelsen i selskabet m.v., der beslutter udbyttet efter bemyndigelse fra generalforsamlingen, er det på tidspunktet for denne beslutning, udbyttedtageren erhverver ret til udbyttet.

At det er den, der aktuelt ejer aktien på udlodningstidspunktet, der er rette indkomstmodtager i relation til udbyttet, gælder også i tilfælde, hvor den aktuelle ejer har påtaget sig en retligt bindende forpligtelse, hvorefter udbyttebeløbet skal tilgå en anden fysisk eller juridisk person. Modtageren af udbyttebeløbet vil i sådanne tilfælde derfor hverken være den udbytteskattepligtige eller kunne kræve eventuelt indeholdt udbytteskat helt eller delvist refunderet, jf. f.eks. Højesterets dom af 12. marts 2020 gengivet i SKM2020.179.HR.

Når det skal fastslås, hvilken fysisk eller juridisk person der er aktuel ejer af en aktie, beror det på en vurdering baseret på dansk (skatte)rets almindelige ejer- og afståelsesbegreber. Det er bl.a. en sådan vurdering, der er afgørende i relation til fastlæggelsen af, hvorvidt det er långiver eller låntager, der er rette indkomstmodtager af et udbytte i tilfælde af aktielån, jf. herom nærmere nedenfor.

Rette indkomstmodtager af udbyttet kan dog kun påberåbe sig en ret til nedsættelse af udbytteskatten med henvisning til den aftale, der er indgået mellem Danmark og det land, hvor vedkommende er skattemæssigt hjemmehørende, såfremt udbyttedtageren er udbyttets retmæssige ejer.

Begrebet retmæssig ejer fremgår af OECD's modeloverenskomst og dækker over en internationalt vedtaget standard, som anvendes på udbytter, renter og royalties i forbindelse med indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster. Begrebet har det særlige sigte at imødegå misbrug af de fordele, som dobbeltbeskatningsoverenskomster giver.

Begrebet retmæssig ejer anvendes ikke i en snæver teknisk betydning, men skal ses i sammenhæng med og i lyset af formålet med en dobbeltbeskatningsoverenskomst, herunder særligt at undgå dobbeltbeskatning og forhindre skatteundgåelse og skatteunddragelse.

Fastlæggelsen af, hvem der er den skattemæssigt retmæssige ejer, beror først og fremmest på en transaktionsbestemt vurdering. Det vil sige, at den, der er den skattemæssigt retmæssige ejer, skal vurderes for hver enkelt udlodning. Den skattemæssigt retmæssige ejer kan enten være en fysisk eller en juridisk person.

Som eksempel på anvendelsen af begrebet nævnes i kommentarerne til OECD's modeloverenskomst, at en kildestat ikke skal nedsætte eller fritage for udbytteskat i de tilfælde, hvor en person eller et selskab, der er hjemmehørende i en aftalestat, i realiteten blot fungerer som en mellemmand, agent eller "gennemstrømningsenhed" for en anden person (den skattemæssigt retmæssige ejer), som rent faktisk har råderetten over udbyttet, og som modtager udbytteindkomsten.

Den skattemæssige behandling af aktielån har udviklet sig via praksis.

I praksis anses aktielånsaftaler med en løbetid på op til seks måneder rent skattemæssigt som lån af aktier og ikke som en afståelse af aktier. I praksis er det tilsvarende fastslået, at også aftaler, hvor der ikke på forhånd er aftalt et udløbstidspunkt for aftalen, men hvor aftalen af både långiver og låntager kan opsiges med få dages varsel, skattemæssigt kvalificeres som lån af aktier og ikke som en afståelse. I en aktielånsaftale mellem långiver og låntager vil långiver således uanset udlånet af aktierne til låntager stadig skattemæssigt være ejer af aktierne og dermed også skattepligtig af udbyttet.

Er der tale om en udenlandsk långiver, vil udbytteskatten typisk skulle nedsættes, såfremt der sker udveksling af oplysninger mellem Danmark og det pågældende land via en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale. Den udenlandske långiver vil i så fald være berettiget til at søge refusion af den overskydende indeholdte udbytteskat hos Skatteforvaltningen.

Det er således alene den part, der skattemæssigt anses som ejer og dermed rette indkomstmodtager af udbyttet herfra, som har ret til at få tilbagebetalt kildeskatter på udbyttet. Det er imidlertid låntager, der modtager udbyttet på aktierne. Det skyldes, at låntager på udlodningstidspunktet har aktierne i sit depot og dermed formelt er registreret som ejer af aktierne. Dette sker, selv om

ejendomsretten til aktierne civilretligt ikke er overgået til låntager. Den skattemæssige vurdering af ejerforholdet stemmer således i disse tilfælde ikke overens med registreringen. Låntager vil som regel efter den indgåede låneaftale kompensere långiver for udbyttet via en såkaldt udbyttekompensation.

Overføres bruttoudbyttet fra låntager til långiver som udbyttekompensation, vil udbyttekompensationen generelt have en så direkte tilknytning til det udloddede udbytte, at kompensationen beskattes som udbytte hos långiver. Tilsvarende er låntager ikke skattepligtig af udbyttet, idet låntager blot modtager udbyttet på långivers vegne. Udlodningen af udbyttet har således som udgangspunkt ingen skattemæssige konsekvenser for låntager.

Selv om låntager videresælger aktierne til tredjemand, anses aktierne ikke for afstået af långiver i relation til avanceopgørelsen. Dette skal ses i sammenhæng med, at det i låneaftalen mellem långiver og låntager er aftalt, at låntager skal tilbagelevere aktierne, idet der fortsat er tale om et lån. Da aktierne imidlertid er en genusvare, er salget så at sige irrelevant for långiver i avancehenseende. Der sker således ikke afståelsesbeskatning af långiver.

Med tredjemands erhvervelse af aktierne fra låntager bliver tredjemand imidlertid skattemæssigt ejer af aktierne, og det anerkendes i praksis, at tredjemand herved også bliver skattepligtig af udbyttet. Det er dermed også tredjemand, der er berettiget til at modtage en eventuel refusion af indeholdt udbytteskat. I disse tilfælde er der således overensstemmelse mellem den civilretlige registrering af ejerforholdet i den værdipapircentral, aktierne er registreret i, og den skattemæssige vurdering af det retmæssige ejerskab.

I de tilfælde hvor låntager skal kompensere långiver for udbytte, som låntager på grund af salget til tredjemand ikke har modtaget, kvalificeres udgiften til udbyttekompensationen for låntager som et tab omfattet af statsskatteloven.

Idet aktierne af låntager er solgt til tredjemand, kan långiver efter praksis ikke længere anses som den aktuelle aktionær efter skattereglerne. Udbyttekompensationen hos långiver beskattes derfor efter statsskatteloven og ikke som udbytte efter ligningslovens § 16 A. For fysiske personer vil det betyde, at udbyttekompensationen ikke vil være aktieindkomst, men derimod personlig indkomst.

Uanset at modtageren af et udbytte er berettiget til en skattesats på f.eks. 15 pct. som følge af, at vedkommende er hjemmehørende i et land, der skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager, eller en lavere sats ifølge en dobbeltbeskatningsoverenskomst, indeholdes udbytteskat med 27 pct. efter kildeskattelovens § 65, stk. 1, 7 eller 9.

Det er det udloddende selskab m.v., der er forpligtet til at indeholde udbytteskatten. Den indeholdte udbytteskat forfalder efter kildeskattelovens § 66, stk. 1, til betaling, så snart vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet er truffet, og skal indbetales senest i den følgende måned samtidig med udløbet af betalingsfristen for selskabets indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Det vil sige den sidste hverdag i måneden, hvis der er tale om en stor virksomhed. Er der tale om en lille virksomhed, er fristen den 10. i måneden, dog er fristen den 17.,

hvis betalingen skal ske i januar. En virksomhed anses for en stor virksomhed, hvis enten virksomhedens indeholdte A-skat eller arbejdsmarkedsbidrag på årsbasis overstiger 1 mio. kr. henholdsvis 250.000 kr.

Selskabet skal efter kildeskattelovens § 66, stk. 2, hvis aktierne m.v. er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral, sende en angivelse af den indeholdte udbytteskat til Skatteforvaltningen inden for samme frist som betalingsfristen for den indeholdte udbytteskat.

Det følger af kildeskattelovens § 69, stk. 1, at hvis en indeholdelsespligtig undlader at opfylde sin pligt til at indeholde en skat eller indeholder skatten med et beløb, som er for lavt, hæfter vedkommende for betaling af manglende beløb. Den indeholdelsespligtige hæfter dog ikke, hvis vedkommende kan godtgøre, at der ikke er udvist forsømmelighed fra den indeholdelsespligtiges side.

Det fremgår af kildeskattelovens § 69, stk. 2, at den, som har indeholdt skat efter kildeskatteloven, hæfter over for det offentlige for betaling af den indeholdte skat.

Begrænset skattepligtige personer og selskaber m.v. har mulighed for at tilbagesøge indeholdt udbytteskat efter reglerne i kildeskattelovens § 69 B. Dette gælder, når den indeholdte udbytteskat overstiger den endelige skat efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Skatteforvaltningen skal udbetale refusionsbeløbet inden for 6 måneder fra Skatteforvaltningens modtagelse af anmodningen om refusion. Sker refusionen inden for denne frist, skal refusionsbeløbet ikke forrentes. Hvis udbetalingen af refusion sker efter udløbet af fristen, skal refusionsbeløbet forrentes med en rente svarende til renten efter opkrævningslovens § 7, stk. 2, med et tillæg på 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned. Renten er for tiden på 0,4 pct. pr. måned, svarende til 4,8 pct. om året.

Udbetalingsfristen på 6 måneder kan afbrydes, hvis Skatteforvaltningen på grund af udbyttemodtagerens forhold ikke kan foretage kontrol af, om betingelserne for tilbagebetaling af indeholdt udbytteskat er opfyldt. At fristen afbrydes indebærer, at 6 måneders fristen forlænges med en periode svarende til perioden fra tidspunktet for afbrydelsen af fristen, og indtil udbyttemodtagerens forhold ikke længere hindrer kontrol.

Hvis Skatteforvaltningen skønner, at udbetaling på det foreliggende grundlag vil indebære en nærliggende risiko for tab, kan Skatteforvaltningen kræve, at modtageren af refusionen stiller sikkerhed for en eventuel tilbagebetaling af refusionen. Dette gælder dog kun, hvis kravet om indeholdelse af kildeskat er omtvistet og ikke er endeligt afgjort ved en klageinstans eller domstolene.

For så vidt angår aktier m.v. i andet end investeringsinstitutter og investeringselskaber, påhviler der depotføreren for det depot, hvori de udbyttegivende aktier m.v. er deponeret, en indberetningspligt, hvis aktierne m.v. er optaget til handel på regulerede markeder og/eller er registreret i en værdipapircentral. Indberetningspligten vedrørende aktier og investeringsbeviser m.v. i investeringsinstitutter og investeringselskaber påhviler ligeledes som udgangspunkt

depotføreren. Indberetningspligten påhviler imidlertid investeringsinstituttet og investeringselskabet, hvis det udbetaler direkte til ejeren. Hvis aktierne eller investeringsbeviserne m.v. er depotført i udlandet, og udbyttekravet indløses af et pengeinstitut eller anden indløser, påhviler indberetningspligten pengeinstituttet eller den pågældende indløser.

Indberetningspligten er pålagt selskaber m.v. og personer, der er hjemmehørende i Danmark, eller som driver virksomhed med fast driftssted i Danmark. De nærmere oplysninger, der skal indberettes til Skatteforvaltningen, er bl.a. oplysninger om identifikation af den indberetningspligtige, udbyttemodtageren og de udbyttegivende aktier samt oplysninger om udbyttet, den indeholdte skat og udlodningstidspunktet.

Fristen for indberetningen er den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at udbetale eller godskrive udbyttet.

Som nævnt påhviler indberetningspligten for udbytter af aktier m.v. registreret i en værdipapircentral som udgangspunkt det kontoførende institut, hos hvem aktierne m.v. er deponeret. I praksis foretages indberetningen vedrørende aktier m.v. registreret i den eneste nuværende danske værdipapircentral, VP Securities A/S, af VP Securities A/S på vegne af de kontoførende institutter.

Imidlertid påhviler indberetningspligten alene virksomheder, der er hjemmehørende i Danmark eller har et fast driftssted her i landet. Dermed er udenlandske kontoførende institutter ikke omfattet af indberetningspligten. Der er udenlandske kontoførende institutter i VP Securities A/S, men VP Securities A/S har ikke mulighed for at indberette på vegne af disse udenlandske kontoførende institutter, da de kontoførende institutter ikke i sig selv er indberetningspligtige.

Skatteforvaltningen modtager således ikke indberetning af udbytter af aktier m.v., der er registreret i VP Securities A/S, når det kontoførende institut for de pågældende aktier m.v. er udenlandsk. Tilsvarende vil gælde for eventuelle andre værdipapircentraler, som måtte etablere sig i Danmark.

2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at udbytteskat ved udlodning af udbytte til udenlandske udbyttemodtagere fra alle danske selskaber og danske investeringsinstitutter, der er registreret i en værdipapircentral (dansk eller udenlandsk), skal opkræves ved nettoindeholdelse, dvs. en indeholdelse af den korrekte, endelige udbytteskat.

I forhold til hvilke aktier, der omfattes af en nettoindeholdelse, foreslås det, at nettoindeholdelse i alle tilfælde skal omfatte aktier, hvor modtageren er en person, mens nettoindeholdelse, hvor modtageren er et selskab m.v., kun skal finde anvendelse for udbytte af porteføljeaktier. Ved porteføljeaktier forstås aktier, hvor aktionæren ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen. Opkrævning af udbytteskat ved nettoindeholdelse vil således efter forslaget ikke omfatte datterselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4 A, koncernselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4 B, og et selskabs beholdning af egne aktier.

Aktier m.v. i danske selskaber m.v., der ikke er registreret i en værdipapircentral, vil ikke være berørt af den foreslåede ordning, og for disse vil den nuværende refusionsordning blive videreført.

Det er ikke sådanne aktier m.v., der sås blive anvendt i forbindelse med svindlen med udbytteskat. Disse aktier er unoterede aktier m.v., hvor der sjældent er et marked for aktierne. Desuden vil der ofte ikke være udstedt egentlige aktier m.v., og ejerskabet til aktierne m.v. vil alene være dokumenteret gennem registrering af ejerskabet hos selskabet. Ofte vil der være kun være én eller ganske få aktionærer i selskabet, og formålet med ejerskabet er oftest ikke at opnå et kortsigtet afkast, men at foretage en langsigtet investering og gennem ejerskabet at få indflydelse på selskabets generalforsamling. Disse karakteristika gør sådanne aktier uegnede til den type svindel med udbytteskat, der er mistanke om er sket, da aktierne ikke registreres og omsættes på samme måde som aktier m.v. registreret i en værdipapircentral, som omsættes på en børs eller et andet reguleret marked.

Det foreslås, at der ved udbytteudbetalingen skal foretages en nettoindeholdelse af udbytteskatten. Det vil sige, at den enkelte udbyttemodtager skal modtage sit nettoudbytte som én udbetaling. Det vil være en forudsætning for at få nettoindeholdelse, at de nødvendige oplysninger om udbyttemodtagerne til at kunne foretage nettoindeholdelse er til stede før udbyttetidspunktet.

Den foreslåede ordning bygger på den måde, aktier registreret i en værdipapircentral typisk registreres. Aktier m.v. registreres således typisk gennem en række af depotførere, og et kontoførende institut, som i værdipapircentralen fører det depot, som aktierne m.v. er registreret i. Aktierne m.v. er i den kæde af depotførere, aktierne m.v. er registreret gennem, mellem udbyttemodtagerens depotfører (det vil sige den depotfører, der er nærmest udbyttemodtageren) og det kontoførende institut i værdipapircentralen typisk placeret på omnibusdepoter i de pågældende depotføreres navn. Det er dermed oftest alene udbyttemodtagerens depotfører, der kender udbyttemodtagerens identitet.

Det foreslås, at oplysninger om de udenlandske udbyttemodtagere, som er nødvendige for at få adgang til nettoindeholdelse af udbytteskat, vil skulle registreres direkte hos Skatteforvaltningen af den enkelte udbyttemodtagers depotfører. Denne depotfører vil kunne vælge at overlade registreringen til en depotfører længere oppe i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem. Den depotfører, der registrerer udbyttemodtageren, hvad enten det er udbyttemodtagerens depotfører eller en anden depotfører i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, benævnes herefter den registrerende depotfører.

Oplysningerne vil som udgangspunkt omfatte:

- Den enkelte udbyttemodtagers identitet (navn, adresse, fødselsdato m.v. samt TIN-nummer eller TIN-numre, det vil sige skatteyderidentifikationsnummer (Taxpayer Identification Number), i det omfang udbyttemodtageren har et sådant eller sådanne, eller alternativt oplysninger om aktionærens fødselsdato, fødselssted og fødselsstat, hvis vedkommende ikke har et TIN-nummer.
- Karakteren af udbyttemodtageren, dvs. privatperson, juridisk person/selskab, trust, pensionskasse m.v.
- Skattemæssigt hjemsted eller hjemsteder, dvs. jurisdiktion eller jurisdiktioner.
- Erklæring om at være skattemæssigt retmæssigt ejer af udbytterne af danske aktier m.v. i depotet, herunder at der på udbyttetidspunktet ikke findes aktier m.v. i depotet, som indgår i et lånearrangement.
- Fuldmagt til, at den registrerende depotfører registrerer udbyttemodtageren, og at

udbyttmodtagerens depotfører eller en eventuel anden registrerende depotfører i øvrigt repræsenterer denne i forhold vedrørende udbytteskatten, og samtykkeerklæring, hvor udbyttmodtageren samtykker til, at der videregives oplysninger op gennem den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, og til Skatteforvaltningen.

- Navnet på udbyttmodtagerens depotfører samt eventuelt den registrerende depotfører, hvis dette er en anden end udbyttmodtagerebs depotfører.

Dokumentationen for disse oplysninger vil skulle afgives digitalt til Skatteforvaltningen i forbindelse med registreringen af udbyttmodtageren og vil således være til rådighed for Skatteforvaltningen med henblik på stikprøvekontrol m.v. Når Skatteforvaltningen har modtaget oplysningerne, vil Skatteforvaltningen skulle udstede et unikt identifikationsnummer, som identificerer den pågældende udbyttmodtager over for Skatteforvaltningen, og som giver adgang til nettoindeholdelse med den skatteprocent, den pågældende udbyttmodtager er berettiget til på grundlag af oplysningerne om skattemæssigt hjemsted og oplysningerne om type af udbyttmodtager m.v. Har udbyttmodtageren depoter hos flere forskellige depotførere, vil det være en forudsætning for at få nettoindeholdelse ved modtagelse af udbytter af aktierne m.v. på de enkelte depoter, at hver enkelt depotfører (eller en anden registrerende depotfører) registrerer udbyttmodtageren. Udbyttmodtageren vil derfor kunne få flere forskellige identifikationsnumre.

Det foreslås endvidere, at udbyttmodtagere, som i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst er berettiget til en udbyttesats, der er lavere end standardsatsen efter den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst (typisk på 15 pct.), vil skulle forhåndsgodkendes af Skatteforvaltningen for, at der kan ske indeholdelse med denne sats.

En udbyttmodtager, der er berettiget til en lavere sats end standardsatsen efter den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst, vil således alene kunne opnå registrering og dermed kunne opnå ret til nettoindeholdelse af udbytteskat med denne lave sats, hvis vedkommende har indhentet en forhåndsgodkendelse fra Skatteforvaltningen, og dette dokumenteres i forbindelse med registreringen.

Baggrunden for kravet om en forhåndsgodkendelse er, at det ofte er en vanskelig vurdering, om en udbyttmodtager er omfattet af en sådan særregel i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, og at risikoen for, at der i en nettoindeholdelsesmodel indeholdes med en forkert sats, i disse tilfælde derfor er større end i forhold til udbyttmodtagere omfattet af standardsatsen.

Kravet om forhåndsgodkendelse sikrer, at Skatteforvaltningen, før der gives mulighed for nettoindeholdelse med en lavere sats end standardsatsen, vil få mulighed for at kontrollere, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten anvendes korrekt, og at der er tilstrækkelig dokumentation for anvendelsen af den lave sats.

Den foreslåede ordning med registrering og forhåndsgodkendelse ved anvendelse af en sats, der er lavere end standardsatsen i den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst vil bl.a. skulle erstatte den eksisterende ordning, hvorefter fremmede stater og skatteimmune internationale organisationer vil kunne få udstedt et udbyttefrikort i forhold til udlodning af udbytte af aktier m.v. registreret i en værdipapircentral. Disse stater og organisationer vil således også skulle anmode om en forhåndsgodkendelse af, at de kan modtage udbytter af danske aktier m.v. uden indeholdelse af

udbytteskat, og vil på grundlag heraf skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen.

Det bemærkes, at Skatteforvaltningen i forbindelse med behandling af anmodninger om forhåndsgodkendelser alene vil skulle tage stilling til, om udbyttmodtageren opfylder betingelserne i den pågældende særregel i den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det vil ikke være muligt ved en sådan forudgående kontrol at tage stilling til, om udbyttmodtageren vil være rette indkomstmodtager og retmæssig ejer af de fremtidige udbytter, der vil blive modtaget på grundlag af aktierne m.v. på det depot, den pågældende udbyttmodtager ejer. Dette vil blive kontrolleret i en efterfølgende stikprøvekontrol.

Lovforslaget tager ikke stilling, hvorledes den finansielle sektor (dvs. depotførerne, de kontoførende institutter og værdipapircentralerne) i praksis sikrer, at der sker nettoindeholdelse.

En mulighed er, at de kontoførende institutter vil kunne oprette såkaldte ratepools, hvor udenlandske udbyttmodtagere placeres i omnibusdepoter, som er karakteriseret ved en bestemt skatteprocent (f.eks. 0, 10, 15 eller 27 pct.). En anden mulighed er, at nettoindeholdelsen vil skulle baseres på opdeling af et depot, så der kan være aktier med flere forskellige skattesatser i et depot, men at der i forbindelse med udlodningen foretages en opdeling af aktierne m.v. i depotet på forskellige skattesatser.

Disse to eksempler er ikke udtømmende. Inddelingen af aktierne m.v. på forskellige skattesatser vil dog i alle tilfælde skulle foretages af de kontoførende institutter (eller af værdipapircentralerne på vegne af disse), baseret på oplysninger fra depotførerne, som er baseret på den enkelte udbyttmodtagers identifikationsnummer og den hertil hørende skatteprocent.

På dagen for udbetalingen af udbyttet vil udbytterne blive udbetalt til de enkelte udbyttmodtagere med udgangspunkt i oplysninger fra værdipapircentralen om udbyttets fordeling og med nettoindeholdelse af den endelige skatteprocent baseret på identifikationsnummersystemet.

Udbyttebetalingen og nettoindeholdelsen vil skulle foretages af de udloddende selskaber via deres udstedelsesansvarlige banker, der tilbageholder den indeholdte udbytteskat og indbetaler udbyttet netto efter skat til de kontoførende institutters konti i Nationalbanken, hvorfra pengene distribueres videre gennem kæden af depotførere, aktierne m.v. er registreret gennem, frem til de enkelte udbyttmodtagers konti.

Som hovedregel vil udbyttet til alle udbyttmodtagere, der er omfattet af nettoindeholdelsessystemet, således være frigivet – netto efter endelig udbytteskat – på betalingsdagen, dvs. typisk 3 bankdage efter generalforsamlingsdagen eller vedtagelsen om udbetaling af udbytte.

Det foreslås, at der i perioden til og med 44 bankdage efter record-day vil kunne ske en korrektion af den indeholdte udbytteskat og det udbetalte nettoudbytte. Ved ”record-day” forstås den dag, hvor det på basis af registreringerne i værdipapircentralen fastslås, hvem udbyttet kan udbetales til. Denne dag er typisk 2 dage efter generalforsamlingen eller beslutningen om at udlodde udbyttet. Korrektionsprocessen understøttes af værdipapircentralerne, de kontoførende institutter og depotførerne. Korrektion vil skulle foretages af de kontoførende institutter. Korrektion vil dels

kunne ske på det kontoførende instituts eget initiativ, på initiativ af depotførere i den kæde, aktierne er registreret gennem, udbyttmodtagerens depotfører eller en eventuel anden registrerende depotfører. Sker korrektionen på initiativ af en depotfører, vil korrektionen skulle foretages på grundlag af oplysningerne om de rette indkomstmottagere og retmæssige ejere af udbytte, som modtages af det kontoførende institut gennem den kæde af depotførere, aktierne m.v. er registreret gennem.

Korrektionerne vil kunne indebære en nedsættelse af den indeholdte udbytteskat – og dermed en udbetaling af yderligere nettoudbytte til aktionæren – hvis der ved udbetalingen af udbyttet f.eks. er indeholdt 27 pct. i udbytteskat, fordi der på dette tidspunkt ikke var oplysninger om den pågældende aktionærs aktiebeholdning og skatteprocent, og der efterfølgende fremkommer oplysninger om, at vedkommende er berettiget til en lavere sats.

Korrektionerne vil også kunne indebære en forøgelse af den indeholdte udbytteskat – og dermed en reduktion af nettoudbyttet til aktionæren – hvis der ved udbetalingen af udbytteskatten er indeholdt for lidt udbytteskat. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der er tale om en beholdning, hvor der som udgangspunkt er indeholdt udbytteskat med skatteprocent på 15 pct., hvor det efterfølgende viser sig, at den pågældende aktionær skal beskattes med en sats på 27 pct. I disse tilfælde vil det kontoførende institut skulle tilbageføre den for lidt betalte udbytteskat.

For depoter, hvori der indgår aktier omfattet af den foreslåede nettoindeholdelsesmodel, vil der skulle indhentes oplysning om disse aktiebeholdninger og aktionærernes identifikationsnumre m.v. inden udløbet af korrektionsperioden. Hvis disse oplysninger ikke er indhentet 45 bankdage efter record-day, skal de kontoførende institutter tilbageføre forskellen mellem 27 pct. og den indeholdte skattesats til det udstedende selskab. Dette vilkår gælder også for aktionærer, der er forhåndsgodkendt af Skatteforvaltningen (pensionskasser m.v.). Kravet om tilbageføring af udbytteskat omfatter alene den del af depotet, hvor der ikke er indhentet oplysninger om aktionærerne inden udløbet af korrektionsperioden.

På 45. bankdag efter record-day skal der ske afregning af korrektioner i forhold til skatteindeholdelsen og udbyttebetalingen ved udbetalingen af udbyttet mellem det udstedende selskab og de kontoførende institutter, og det udstedende selskab vil skulle indbetale nettoskatteprovenuet, hvilket vil sige den oprindeligt indeholdte udbytteskat som korrigeret overfor selskabet af de kontoførende institutter, fra den aktuelle udbytterunde til Skatteforvaltningen. Samtidig vil det kontoførende institut (eller værdipapircentralen på de kontoførende institutters vegne) skulle indsende en fuld indrapportering til Skatteforvaltningen for de aktiebeholdninger, der er omfattet af den foreslåede nettoindeholdelsesordning, på alle depoter, hvor sådanne aktier måtte forekomme, herunder oplysning om fordelingen på de enkelte aktionærer. Oplysningerne i dette såkaldte breakdown vil som udgangspunkt skulle omfatte følgende oplysninger om de udbyttmodtagere, der har modtaget udbytte med en skattesats for udbytteskat efter den foreslåede ordning på mindre end 27 pct.:

- Identifikationsnummer for den enkelte udbyttmodtager tildelt ved registreringen af denne.
- Den enkelte udbyttmodtagers aktiebeholdning (antal aktier) opgjort på den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.
- ISIN-kode (identifikation af det udloddende selskab).

- Udbetalt udbytte (i kr.) pr. aktie.
- Datoen for vedtagelsen af udbyttet eller beslutning om udlodningen.
- Tilhørende depotnummer i den værdipapircentral (dansk eller udenlandsk), hvori aktierne m.v. er registreret.

Det foreslås, at der vil skulle foretages indberetning til Skatteforvaltningen til brug for dannelse af fortrykte årsopgørelser m.v. med samme frist, hvilket vil sige den 45. bankdag efter record-day.

Det foreslås, at Skatteforvaltningen efter modtagelsen af disse oplysninger vil skulle foretage stikprøvekontrol med henblik på at kunne bekræfte validiteten af de oplysninger, som nettoindeholdelsen er baseret på. Udtagelsen af stikprøven vil være baseret på databaserede risikomodeller med udgangspunkt i oplysninger om de udenlandske udbyttmodtagers identitet m.v., som den registrerende depotfører har oplyst direkte til Skatteforvaltningen før udbyttebetalingen og oplysninger om de enkelte udbyttmodtageres aktiebeholdninger m.v., som er fremsendt efterfølgende gennem den kæde af depotførere, aktierne m.v. er registreret gennem.

Skatteforvaltningen fastsætter baseret på de indberettede oplysninger kriterierne for stikprøveudvælgelsen, som ventes afsluttet senest 10 bankdage efter udløbet af fristen for at indberette oplysningerne, dvs. 55 bankdage efter record-day.

Når stikprøven er udtaget, vil der skulle sendes meddelelse om de udvalgte identifikationsnumre parallelt til de kontoførende institutter og de relevante registrerende depotførere, der har registreret de berørte udbyttmodtagere, og sagsbehandling påbegyndes med udgangspunkt i den dokumentation, der allerede er afgivet til Skatteforvaltningen.

Skatteforvaltningen vil altid kunne bede om yderligere dokumentation som et led i stikprøvekontrollen. Hvis den indsendte dokumentation anses for utilstrækkelig, eller Skatteforvaltningen ser behov for at få dokumenteret yderligere forhold, vil den registrerende depotfører modtage en meddelelse fra Skatteforvaltningen om at fremskaffe yderligere dokumentation inden for en frist på mindst 60 bankdage.

Indsendes oplysningerne eller dokumentationen ikke rettidigt, vil det kontoførende institut skulle orienteres herom.

Det er forventningen, at stikprøvekontrollerne som udgangspunkt vil kunne være afsluttet inden for 6 måneder. I komplekse sager, hvor der f.eks. er behov for at indhente yderligere dokumentation, vil Skatteforvaltningens sagsbehandling dog kunne strække sig ud over dette tidsrum. Det foreslås, at Skatteforvaltningen periodisk skal sende en meddelelse til det kontoførende institut og den registrerende depotfører om resultatet af kontrollerne.

Det foreslås, at hvis Skatteforvaltningen i forbindelse med en stikprøvekontrol konstaterer, at der er indeholdt for lidt udbytteskat, eller der uberettiget er udloddet uden indeholdelse af udbytteskat, vil det kontoførende institut skulle hæfte for, at det for lidt indeholdte beløb indbetales til Skatteforvaltningen. Tilsvarende foreslås det, at den registrerende depotfører vil skulle hæfte for, at det for lidt indeholdte beløb indbetales til Skatteforvaltningen. Det kontoførende institut og den registrerende depotfører foreslås at skulle hæfte solidarisk for den for lidt indeholdte udbytteskat.

Det foreslås i den forbindelse, at da nettoindeholdelsen, og dermed udbetalingen af udbytte vil skulle ske før stikprøvekontrollen, er det en forudsætning for, at et kontoførende institut kan medvirke til nettoindeholdelse og korrektion, at instituttet lader sig registrere hos Skatteforvaltningen. Ved registreringen påtager det kontoførende institut sig samtidig at hæfte for for lidt indeholdt udbytteskat.

Det foreslås desuden, at det skal være en forudsætning for, at danske eller udenlandske depotførere, der ønsker at deltage i den foreslåede nettoindeholdelsesordning som registrerende depotførere, lader sig registrere hos Skatteforvaltningen. Ved registreringen påtager den registrerende depotfører sig samtidig at hæfte for en eventuelt for lidt indeholdt udbytteskat.

Det er således selve registreringen, der fører med sig, at det kontoførende institut henholdsvis den registrerende depotfører påtager sig hæftelsen.

Ordningen vil være åben for såvel danske som udenlandske kontoførende institutter og depotførere, og – for så vidt angår kontoførende institutter – uanset om de er kontoførende institutter i en dansk eller udenlandsk værdipapircentral. Skatteforvaltningen har mulighed for at nægte en registrering eller at fratage et kontoførende institut eller en registrerende depotfører registreringen. Deltagelse i ordningen vil være frivillig, også for de danske kontoførende institutter og depotførere.

De kontoførende institutters og den registrerende depotførers hæftelse vil som udgangspunkt omfatte alle situationer, hvor en stikprøvekontrol afslører fejl i betalingen af udbytteskat. Det kan f.eks. være situationer, hvor der er anvendt en forkert skattesats, herunder en nul-sats, i henhold til den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst med det pågældende land, eller hvor en transaktion i forhold til en konkret udbyttebetaling ændrer retten til en given skattesats. I disse situationer vil de kontoførende institutter og den registrerende depotfører skulle hæfte på et objektivi grundlag for at indbetale forskellen mellem den korrekte udbytteskat og den faktisk indeholdte udbytteskat til Skatteforvaltningen.

De kontoførende institutters og registrerende depotførernes hæftelse vil desuden skulle aktiveres, hvis Skatteforvaltningen ikke har modtaget oplysninger om den enkelte udbyttemodtagers aktiebeholdning, hvilket er en nødvendig oplysning ved stikprøveudvælgelsen, eller hvis Skatteforvaltningen ikke rettidigt har modtaget den dokumentation, der skal bruges ved selve kontrollen. I disse situationer vil de kontoførende institutter og registrerende depotførere skulle have en hæftelse på objektivi grundlag, som indebærer, at de skal indbetale forskellen mellem udbytteskatten beregnet med en sats på 27 pct. og den indeholdte udbytteskat for udbytte, der ikke er redegjort for i de oplysninger, der er indsendt om udbyttemodtagere, som i den foreslåede ordning har fået indeholdt udbytteskat med mindre end 27 pct.

Det foreslås, at de eneste situationer, der vil være undtaget fra de kontoførende institutters og de registrerende depotføreres hæftelse i forbindelse med stikprøvekontrollen, vedrører de særlige typer af udbyttemodtagere, som er berettiget til en lavere sats end standardsatsen for det pågældende land, dvs. typisk mindre end 15 pct., hvilket primært drejer sig om udenlandske pensionskasser, visse offentlige institutioner samt visse velgørende foreninger. Det vil som nævnt påhvile Skatteforvaltningen at forhåndsgodkende disse udbyttemodtageres skattemæssige status, og de

kontoførende institutter og de registrerende depotførere vil ikke skulle påtage sig en hæftelse i de situationer, hvor Skatteforvaltningen i forbindelse med efterfølgende kontrol eventuelt ændrer vurdering af disse udbyttedtageres skattemæssige status.

Undtagelsen vedrører alene forhåndsgodkendelsen af udbyttedtagernes status. De kontoførende institutter og de registrerende depotførere vil således skulle hæfte på et objektive grundlag i situationer, hvor der er tale om en transaktion – f.eks. et aktielån – som indebærer, at udbyttedtageren ikke må anses for at være den rette indkomstmottager i forhold til udbyttet efter dansk ret. Når hæftelse i en given situation aktiveres, vil Skatteforvaltningen kunne gøre hæftelsen gældende over for det relevante kontoførende institutter i værdipapircentralen eller i en udenlandsk værdipapircentral med tilsvarende funktion og den registrerende depotfører, der har registreret den pågældende udbyttedtager.

De beløb, der hæftes for, vil efter forslaget skulle opkrævet via skattekontoen. Dette vil være muligt, da de kontoførende institutter og registrerende depotførere, vil skulle registrere sig for at kunne medvirke til nettoindeholdelse eller korrektion inden indsendelsen af opdeling af de berørte depoter.

De foreslåede hæftelsesregler vil ikke hindre, at hæftelse kan gøres gældende i andre situationer og over for andre end det kontoførende institut og den registrerende depotfører. Hvis f.eks. det udloddende selskab undlader indeholdelse eller indeholder for lidt, vil det således hæfte efter kildeskattelovens § 69, stk. 1, medmindre det kan påvise, at det ikke har udvist forsømmelighed. Endvidere hæfter det udloddede selskab for den indeholdte udbytteskat efter § 69, stk. 2. Det kontoførende institut og depotførerne vil ligeledes uden for situationerne med hæftelse efter den foreslåede bestemmelse kunne hæfte efter en erstatningsretlig betragtning, hvis de har handlet ansvarspådragende. Endelig vil den udbyttedtager, der uretmæssigt har fået foretaget indeholdelse med en for lav sats kunne blive mødt med et krav om betaling af den resterende skat.

Modellen for nettoindeholdelse omfatter som nævnt udenlandske udbyttedtagere, som inden tidspunktet for udbytteudbetaling af en registrerende depotfører er identificeret over for Skatteforvaltningen og har fået udstedt et identifikationsnummer, som giver adgang til indeholdelse af mindre end 27 pct. i udbytteskat. Udenlandske udbyttedtagere, som ikke har opfyldt disse betingelser (og som ikke når at opfylde dem i løbet af korrektionsperioden frem til og med 44 bankdage efter record-day), vil få indeholdt 27 pct. i udbytteskat.

For at give mulighed for at få foretaget udbyttebeskatning med den korrekte skattesats for udenlandske aktionærer, der ikke rettidigt har kunnet nå at få udstedt et identifikationsnummer fra Skatteforvaltningen, foreslås det således at supplere nettoindeholdelsesmodellen med en tidsbegrænset tilbagesøgningsmulighed.

Den tidsbegrænsede tilbagesøgningsmulighed er som udgangspunkt tiltænkt aktionærer, som er nye på det danske marked, og som derfor ikke i forvejen vil have fået et identifikationsnummer. Alle andre situationer, hvor der ikke umiddelbart vil kunne indeholdes korrekt udbytteskat ved udbetalingen, forventes som udgangspunkt at kunne håndteres i korrektionsperioden frem til og med 44 bankdage efter record-day.

Den foreslåede tidsbegrænsede tilbagesøgningsmulighed indebærer, at der i en periode efter udbetalingen af udbyttet vil være adgang til at blive registreret hos Skatteforvaltningen og få et identifikationsnummer, som kan benyttes som udgangspunkt for en korrektion af udbytteskatten.

Registreringen hos Skatteforvaltningen vil (ligesom det er tilfældet ved nettoindeholdelse) skulle foretages af en registrerende depotfører og vil forudsætte, at de samme oplysninger indgives, og samme dokumentationskrav opfyldes, som hvis registreringen var sket forud for udlodningen. Herefter udsteder Skatteforvaltningen et identifikationsnummer, som skal benyttes ved anmodning om tilbagesøgning (og som også kan benyttes ved nettoindeholdelse i forbindelse med efterfølgende udbytteudlodninger).

Registreringen foreslås at skulle være foretaget i god tid inden fristen for indsendelse af korrektionsanmodningerne til Skatteforvaltningen 6 måneder efter record-day, jf. nedenfor. I praksis forventes det, at en registrering senest 4 måneder efter record-day vil være tilstrækkeligt til at opnå dette. Fristen skal ses i sammenhæng med, hvor lang tid det efter det oplyste kan tage at fremskaffe den relevante dokumentation, herunder især hjemstedserklæring.

Selve anmodningen til Skatteforvaltningen om at benytte den tidsbegrænsede tilbagesøgningsmulighed foreslås alene at kunne finde sted gennem de kontoførende institutter og foreslås således ikke at skulle kunne ske ved direkte henvendelse fra f.eks. udbyttmodtager eller udbyttmodtagerens depotfører. Det foreslås konkret at skulle ske ved, at udbyttmodtagerens depotfører eller en eventuel anden registrerende depotfører sender en sådan anmodning ledsaget af oplysninger om aktionærens aktiebeholdning på udbyttedagen m.v. op gennem den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, til de kontoførende institutter.

Det foreslås, at de kontoførende institutter skal opsamle disse anmodninger og foretage en afstemning af de oplyste aktiebeholdninger i forhold til de depoter, som aktierne m.v. var placeret i på record-day, og i forhold til den indeholdte udbytteskat for de pågældende depoter. Herved sikres, at der ikke vil kunne ske korrektion for et større aktieudbytte, dvs. for et større antal aktier, end der faktisk er indeholdt udbytteskat af. Afstemningen hos de kontoførende institutter vil skulle afsluttes 6 måneder efter record-day (dvs. anmodninger om tilbagesøgning skal være fremsendt inden dette tidspunkt), hvorefter anmodningerne sendes til Skatteforvaltningen.

Det foreslås endelig, at Skatteforvaltningen herefter som udgangspunkt skal udbetale forskellen mellem de indeholdte 27 pct. og den skatteprocent, som den enkelte aktionær har fået tildelt i forbindelse med udstedelse af sit identifikationsnummer. Skatteforvaltningen foreslås at kunne foretage stikprøvekontrol og kan i den forbindelse tilbageholde udbetaling af et antal af korrektionsanmodningerne med udgangspunkt i den indberettede dokumentation og kan efter behov eventuelt anmode den registrerende depotfører om yderligere dokumentation. Udbetalingen vil skulle ske til de kontoførende institutter, som sender den tilbagebetalte udbytteskat videre til de enkelte aktionærer gennem den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem.

For udbyttmodtagere, for hvem den skattesats, der kan ske registrering af, er afhængig af, at vedkommende har fået en forhåndsgodkendelse fra Skatteforvaltningen af at kunne anvende en lavere sats end den, der er standardsats efter den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst, foreslås dog en særregel, hvorefter en anmodning om korrektion af den indeholdte udbytteskat vil

være rettidig, hvis den modtages af Skatteforvaltningen senest 1 måned efter, at forhåndsgodkendelsen er meddelt vedkommende. Det er dog en forudsætning for anvendelse af denne særregel, at anmodningen om forhåndsgodkendelse er indgivet inden for 6 måneder efter record-day.

Det foreslås udover den skitserede korrektionsmulighed, at der skal være mulighed for at kunne korrigere visse fejl i forbindelse med informationstilvejebringelse m.v. i nettoindeholdelsesmodellen, og i tilfælde, hvor der er tale om udbyttmodtagere, som ikke kan registreres i den foreslåede ordning. Korrektionsmuligheden forventes anvendt i ganske få situationer og er således ikke en erstatning for refusionsmodellen. Denne adgang er bl.a. tænkt anvendt i tilfælde, hvor en udbyttmodtager har fået tildelt et unikt identifikationsnummer med adgang til at få indeholdt udbytteskat med f.eks. 15 pct., men ved en fejl placeres vedkommendes aktier på et depot, hvor skattesatsen er 27 pct. Denne fejl opdages så først efter udløbet af korrektionsperioden, som løber til og med 44 bankdage efter record-day. Her vil der efter nærmere regler kunne anmodes om korrektion, således at den korrekte skattesats opnås.

Endelig foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere regler om afgivelse af de oplysninger, der ligger til grund for nettoindeholdelsen og den efterfølgende stikprøvekontrol. Det drejer sig nærmere om de oplysninger, en udbyttmodtager skal oplyse over udbyttmodtagerens depotfører, registreringen af udbyttmodtagere, gyldighedsperioden for identifikationsnumre, forhåndsgodkendelser og om de oplysninger, der skal foreligge om aktiebeholdninger m.v. Baggrunden for denne bemyndigelse er, at der til enhver tid skal foreligge de oplysninger m.v., der er nødvendige, for at nettoindeholdelsesmodellen fungerer optimalt.

Den foreslåede nettoindeholdelsesordning kombineret med muligheden for efterfølgende korrektion vil udtømmende regulere metoden til efter interne danske regler at opnå beskatning med den korrekte skattesats efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller som følge af, at der er indgået en skatteinformationsaftale mellem Danmark og den jurisdiktion, hvor den pågældende udbyttmodtager er hjemmehørende, når der er tale om udbytte af aktier m.v. registreret i en værdipapircentral.

Ved siden af de interne danske regler vil dobbeltbeskatningsoverenskomsternes regler om gensidige aftaler gælde. Det fremgår således af artikel 25 i OECD's modeloverenskomst vedrørende indkomst og formue, som er en model for de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som indgås mellem landene, at hvis en person mener at være udsat for en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst, kan vedkommende klage over dette inden for 3 år efter den første meddelelse om de foranstaltninger, der resulterer i beskatningen. De involverede lande skal herefter ved gensidig aftale søge at løse sagen. De foreslåede regler hindrer ikke sådanne procedurer efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

Der er herudover nogle jurisdiktioner, hvor dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og den pågældende jurisdiktion indeholder regler om, at der kan søges om refusion af for meget indeholdt udbytteskat inden for en given periode. Sådanne regler i dobbeltbeskatningsoverenskomster vil som særregler gælde ved siden af de foreslåede regler.

Det er dog forventningen, at det vil være administrativt mindre byrdefuldt at opnå nettoindeholdelse baseret på en forudgående registrering af udbyttmodtageren efter de foreslåede regler end at anmode om refusion i forbindelse med hver enkelt udbytteudlodning eller om nedsættelse gennem dobbeltbeskatningsoverenskomsternes regler om gensidige aftaler. Dermed er det forventningen, at udbyttmodtagere som udgangspunkt vil anvende den foreslåede nettoindeholdelsesordning frem for at opnå den rette sats gennemrefusion eller gensidige aftaler i overensstemmelse med reglerne i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

Det foreslås herudover, at der indsættes en undtagelse i kildeskattelovens § 69 B om refusion af udbytteskat, så de tilfælde, der omfattes af den nye nettoindeholdelsesmodel, undtages fra kildeskattelovens § 69 B. Der vil således ikke ved siden af den foreslåede nettoindeholdelsesmodel og de efterfølgende korrektionsmuligheder, der er indeholdt heri, kunne søges om refusion af for meget indeholdt udbytteskat efter kildeskattelovens § 69 B, selv om skattesatsen for udbytteskatten efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller interne danske regler er under 27 pct., og der er tale om aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral.

For så vidt angår udbytter af aktier m.v. registreret i en dansk værdipapircentral, men som depotføres af et udenlandsk kontoførende institut, foreslås det, at indberetning sikres ved, at den danske værdipapircentral pålægges indberetningspligten i disse situationer.

Det sikres dermed, at Skatteforvaltningen får indberetning om udbyttet, uanset om det kontoførende institut er dansk eller udenlandsk, blot aktierne m.v. er registreret i en værdipapircentral i Danmark.

2.3. Forholdet til persondataforordningen

Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) finder anvendelse på behandling af persondata.

Lovforslaget indebærer, at udbyttmodtagerens depotfører vil skulle indhente en række oplysninger fra udbyttmodtageren med henblik på, at udbyttmodtagerens depotfører eller en anden registrerende depotfører registrerer udbyttmodtageren hos Skatteforvaltningen med angivelse af de pågældende oplysninger. Er udbyttmodtageren en person, vil der være tale om personhenførbare oplysninger om bl.a. den pågældende udbyttmodtagers identitet og skattemæssigt hjemhør. Oplysninger skal bruges af Skatteforvaltningen til kontrol af den foreslåede nettoindeholdelsesordning og eventuelt i forbindelse med korrektioner. Ved registreringen af udbyttmodtageren tildeles denne et unikt identifikationsnummer.

Alene den registrerende depotfører og Skatteforvaltningen vil kunne identificere udbyttmodtageren ved hjælp af identifikationsnummeret. I de efterfølgende procedurer, som omfatter indberetning fra det kontoførende institut til Skatteforvaltningen om berørte depoter og i forbindelse med korrektionsanmodninger benyttes de unikke identifikationsnumre, og de konkrete udbyttmodtagere vil kun kunne identificeres af den registrerende depotfører og Skatteforvaltningen. Ligeledes vil der kunne ske behandling af personoplysninger i forbindelse med stikprøvekontrollen. Også her vil det alene være den registrerende depotfører og skatteforvaltningen, for hvem oplysningerne vil kunne være personhenførbare.

Databeskyttelsesforordningen er således relevant i forhold til lovforslaget i forhold til databehandlingen hos udbyttmodtagerens depotfører, den registrerende depotfører og Skatteforvaltningen, når udbyttmodtageren er en person.

Det følger af databeskyttelsesforordningen, at enhver behandling af personoplysninger skal hvile på et retligt grundlag. De retlige grundlag er anført i artikel 6, stk. 1. Ifølge denne bestemmelse er behandling af personoplysninger kun lovlig, hvis mindst en af betingelserne i artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt. Efter artikel 6, stk. 1, litra a, kan en behandling være lovlig, hvis den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål. Efter artikel 6, stk. 1, litra b, kan en behandling være lovlig, hvis den er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt.

Databehandlingen hos udbyttmodtagerens depotfører og en eventuel anden registrerende depotfører vil dels være baseret på samtykke fra udbyttmodtageren, dels på en aftale med udbyttmodtageren om, at depotføreren (eventuelt gennem en anden registrerende depotfører) skal sikre udbyttmodtageren nettoindeholdelse eller korrektion, alt efter udbyttmodtagerens situation. Det er således et krav, at udbyttmodtageren indgiver et samtykke til, at der udveksles oplysninger i forbindelse med den foreslåede ordning, og at udbyttmodtagerens depotfører repræsenterer denne i forhold til at sikre en korrekt beskatning af udbyttet.

Efter artikel 6, stk. 1, litra e, kan behandlingen derudover være lovlig, hvis den er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Derudover følger det af artikel 6, stk. 3, at grundlaget for behandlingen som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c og e, skal fremgå af EU-retten eller den nationale lovgivning i en medlemsstat, som den dataansvarlige er underlagt. Formålet med behandlingen skal ligeledes bestemmes i retsgrundlaget eller, hvis der er tale om behandling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra e, være nødvendig for at udføre en opgave af almen interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Hos Skatteforvaltningen vil data blive brugt til kontrolformål. Behandlingen af data vil således i forhold til kontrollen have sit retlige grundlag i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, om offentlig myndighedsudøvelse, der er pålagt den dataansvarlige. I relation til kontrollen er grundlaget for behandlingen at finde i skattekontrollovens kontrolbestemmelser og skatteforvaltningslovens regler om skatteansættelser og ændringer heraf, herunder i de foreslåede regler, som skal gennemføre nettoindeholdelsesordningen og efterfølgende mulighed for korrektion. Formålet er her at opnå korrekt beskatning af udbytter modtaget af udenlandske udbyttmodtagere. Oplysningerne er således nødvendige for Skatteforvaltningens kontrol heraf.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, er således også opfyldt i forhold til såvel den databehandling, der efter forslaget vil skulle ske hos såvel udbyttmodtagernes depotførere, de registrerende depotførere som Skatteforvaltningen.

Artikel 5 indeholder principper for behandling af personoplysninger. Ifølge artiklen skal

oplysninger behandles på en lovlig, rimelig og gennemsigtig måde og indsamles til specifikke udtrykkeligt angivne og legitime formål. Reglerne for lovlig behandling af personoplysninger skal ses i sammenhæng med denne regel. Efter bestemmelsen skal alle disse principper iagttages ved enhver behandling af personoplysninger, herunder principperne om dataminimering og opbevaringsbegrænsning. Disse principper er fulgt ved udformningen af lovforslaget og vil ligeledes skulle følges i forbindelse med udmøntningen heraf i forbindelse med udstedelser af bekendtgørelser i medfør af de foreslåede bemyndigelser og i praksis.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at bevirke nævneværdige provenumæssige konsekvenser for udbytteskatter målt på indkomstår, da udlændinge skal betale den samme endelige udbytteskat af modtaget udbytte som hidtil. Det forventes, at størsteparten af udbyttmodtagere fremover vil opleve nettoindeholdelse, hvor der allerede ved udbetalingen af udbyttet indeholdes den endelige udbytteskattesats. Herved skal der ikke længere udbetales refusion, som med gældende regler og udbytteskattesatser udgør i størrelsesordenen 2 mia. kr. årligt. Den varige provenuvirkning vurderes ligeledes ikke at være nævneværdig, når der tages hensyn til, at refusionsbeløb typisk forrentes.

Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at vurdere de implementeringsmæssige konsekvenser vedr. en ny udbyttemodel. Det skyldes, at der er behov for en nærmere afdækning af, hvordan den nye model systemmæssigt skal håndteres, herunder i hvilken grad løsningen skal integreres med Skatteforvaltningens øvrige systemer, som bl.a. omfatter flere såkaldte legacy-systemer.

Det vurderes, at lovforslaget opfylder principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Det skal særligt fremhæves, at håndteringen af registrering af ejerskab af handler med og udbytte af aktier registreret i en værdipapircentral er fuldt ud digitaliseret, og at modellen er tilpasset de allerede eksisterende processer i denne håndtering. Lovforslaget sikrer endvidere en højere grad af automatiske afgørelser, da den eksisterende refusionsordning baseret på en refusionsanmodning og efterfølgende sagsbehandling erstattes af en mere automatiseret ordning kombineret med en stikprøvekontrol. Herudover gøres den proces, der skal sikre korrekt beskatning af de udenlandske aktionærer, mere enkel, idet der ikke for hver enkelt udlodning vil skulle anmodes om refusion. Endelig er det et væsentligt formål med lovforslaget gennem anvendelse af digitale muligheder at forebygge den konstaterede svindel med udbytteskat.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at bevirke nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget vurderes at få administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet de finansielle institutter med lovforslaget vil skulle sende og modtage information om de udenlandske investorers skatteprocenter for dermed at sikre, at der kan ske nettoindeholdelse, indsende oplysninger til Skatteforvaltningen om de investorer, der har modtaget udbytte med indeholdelse af udbytteskat med en sats på under 27 pct., og medvirke til efterfølgende korrektioner i tilfælde, hvor der ikke har været indeholdt med den korrekte sats.

Hertil kommer, at lovforslaget vurderes at få omstillingsomkostninger til it for de finansielle

institutter, der fremover vil skulle håndtere, at udenlandske investorer sikres indeholdelse med den korrekte skatteprocent.

Lovforslaget vurderes samlet at være en administrativ lettelse for udenlandske virksomheder, som investerer i danske aktier. Efter de gældende regler skal der indgives en anmodning om refusion, hver gang danske selskaber udlodder udbytte. Med lovforslaget skal investorerne kun registreres én gang og kan på baggrund af registreringen få nettoindeholdelse med den korrekte udbyttesats, når der udloddes udbytte.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er principperne for agil erhvervsrettet lovgivning fulgt.

Forslaget er fokuseret på at give mulighed for nettoindeholdelse af den korrekte kildeskattesats allerede i forbindelse med udlodning af udbyttet, at give Skatteforvaltningen de nødvendige kontrolmuligheder og at sikre en hurtig adgang til korrektion i tilfælde, hvor der er ikke er indeholdt udbytteskat med den korrekte sats. Hvorledes de finansielle virksomheder internt og indbyrdes tilrettelægger de processer, der skal understøtte modellen, er således op til sektoren selv. Dermed understøtter virksomheders muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller.

Samtidig tilgodeses væsentlige samfundsøkonomiske og beskyttelsesmæssige hensyn, idet modellen vurderes at være mere robust mod svindel end den nuværende refusionsordning.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes samlet at være en administrativ lettelse for udenlandske investorer. Efter de gældende regler skal der indgives en anmodning om refusion, hver gang danske selskaber udlodder udbytte. Med lovforslaget skal investorerne kun registreres én gang og kan på baggrund af registreringen få nettoindeholdelse med den korrekte udbyttesats, når der udloddes udbytte.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. juli 2020 til den 28. august 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, CEPOS, CEVEA, Danske Erhverv, Danske Advokater, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR - danske revisorer, IBIS, Justitia, Kraka, Landsskatteretten, Mellempøkeligt Samvirke, Skatteankestyrelsen og SRF Skattefaglig Forening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør ”Ingen”)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen nævneværdige	Ingen nævneværdige
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at vurdere de implementeringsmæssige konsekvenser.	Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at vurdere de implementeringsmæssige konsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen nævneværdige	Ingen nævneværdige
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vurderes samlet at være en administrativ lettelse for udenlandske virksomheder, som investerer i danske aktier.	Lovforslaget forventes at medføre øgede løbende byrder for de finansielle institutter i forbindelse med registrering af skatteydere, afsendelse og modtagelse af information om udenlandske investorer, sikring af nettoindeholdelse, indsendelse af oplysninger til Skatteforvaltningen og medvirken til efterfølgende korrektioner. Lovforslaget vil endvidere for såvel danske som udenlandske finansielle institutter medføre engangsomkostninger til udvikling af it.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget vurderes samlet at være en administrativ lettelse for udenlandske investorer.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Efter kildeskattelovens § 65, stk. 3, 3. pkt., kan Skatteforvaltningen fastsætte regler om, at der ved udlodning af udbytte af aktier m.v. enten ikke skal foretages indeholdelse, eller at der skal foretages indeholdelse med en sats, der er lavere end 27 pct. Denne bemyndigelse gælder for de tilfælde, hvor Danmark og den jurisdiktion, hvor udbyttedtageren er hjemmehørende, i en dobbeltbeskatningsoverenskomst har aftalt, at udbyttebetalinger fra danske selskaber til modtagere i den pågældende stat ikke kan beskattes eller kun beskattes med en sats, der er lavere end 27 pct. Bestemmelsen giver således mulighed for, at der kan fastsættes regler om nettoindeholdelse ved kilden med den korrekte sats efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Bemyndigelsen er udnyttet ved § 1 i bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005 om indeholdelse af udbytteskat og royaltyskat. Efter denne bestemmelse kan der for andre end moderselskaber opnås nettoindeholdelse ved kilden med den korrekte sats efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvis den pågældende udbyttedtager afgiver dokumentationen i overensstemmelse med en ordning, der er indgået mellem Skatteforvaltningen og VP Securities A/S eller det udloddende selskab.

Der er for tiden ikke indgået sådanne ordninger med VP Securities A/S, men efter principperne i et styresignal offentliggjort i SKM2012.117.SKAT kan der indgås aftaler om nettoindeholdelse ved udlodning af udbytter af aktier m.v. til hovedaktionærer efter aftale mellem Skatteforvaltningen og det udloddende selskab.

Det foreslås, at bemyndigelsen i kildeskattelovens § 65, stk. 3, 3. pkt., til at fastsætte nærmere regler om nettoindeholdelse ved kilden med den korrekte sats efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke vil skulle gælde for aktier, der er registreret i en værdipapircentral.

Ved lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås der indført en ny ordning, hvorefter der for aktier m.v. registreret i en værdipapircentral skal kunne opnås nettoindeholdelse ved kilden med den korrekte sats efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst og i situationer, hvor en udbyttedtager, der er hjemmehørende i udlandet, efter intern dansk ret er berettiget til at modtage udbytte fra danske selskaber med en sats, der er lavere end 27 pct. En sådan nettoindeholdelse vil efter lovforslaget skulle ske efter disse regler, og bemyndigelsen i kildeskattelovens § 65, stk. 3, 3. pkt., vil dermed være overflødig for aktier m.v. registreret i en værdipapircentral.

Til nr. 2

De foreslåede bestemmelser er nye.

Efter de gældende regler kan der ved udlodning af udbytte af aktier m.v. registreret i en værdipapircentral til en udenlandsk modtager ikke ske nettoindeholdelse ved kilden med den korrekte sats efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, ligesom dette ikke kan ske i situationer,

hvor en udbyttmodtager, der er hjemmehørende i udlandet, efter intern dansk ret er berettiget til at modtage udbytte fra danske selskaber med en sats, der er lavere end 27 pct. Resultatet heraf er, at der indeholdes udbytteskat med 27 pct. efter kildeskattelovens § 65, stk. 1, 7 eller 9, og at udbyttmodtageren herefter er henvist til at anmode om refusion i det omfang, vedkommende er berettiget til beskatning med en lavere sats end 27 pct. efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller efter intern dansk ret.

Fremmede stater og skatteimmune internationale organisationer er ikke skattepligtige til Danmark af de udbytter, de modtager af danske aktier m.v. Disse kan få udstedt et udbyttefrikort af Skatteforvaltningen med den virkning, at de kan opnå at modtage udlodninger af danske aktier m.v. uden indeholdelse af udbytteskat.

Det foreslås, at refusionsordningen og frikortordningen i forhold til udenlandske udbyttmodtagere erstattes af en ordning, hvorefter der som udgangspunkt skal kunne ske nettoindeholdelse ved kilden med den korrekte sats, og hvor der i situationer, hvor dette ikke er muligt, eller hvor der er sket fejl, efterfølgende vil kunne opnås korrektion af den indeholdte udbytteskat.

De foreslåede bestemmelser omhandler udbytter af aktier m.v. i danske selskaber, hvor aktierne m.v. er registreret i en værdipapircentral. De foreslåede regler vil skulle finde anvendelse, uanset om der er tale om en ordinær udlodning vedtaget af generalforsamlingen i selskabet m.v., eller om der er tale om en ekstraordinær udlodning vedtaget af bestyrelsen efter bemyndigelse fra generalforsamlingen.

De modtagere, der er omfattet af de foreslåede bestemmelser, er fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende i udlandet, som ikke er et moderselskab, og som er berettiget til en beskatning med en sats, der er lavere end 27 pct. efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller efter intern dansk ret. De foreslåede bestemmelser vil udtømmende regulere metoden til efter interne danske regler at opnå beskatning med den korrekte skattesats efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller efter intern dansk ret som følge af, at der er indgået en skatteinformationsaftale mellem Danmark og den jurisdiktion, hvor den pågældende udbyttmodtager er hjemmehørende, når der er tale om udbytte af aktier m.v. registreret i en værdipapircentral.

Ved siden af de interne danske regler vil dobbeltbeskatningsoverenskomsternes regler om gensidige aftaler gælde. Det fremgår således af artikel 25 i OECD's modeloverenskomst vedrørende indkomst og formue, som er en model for de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som indgås mellem landene, at hvis en person mener at være udsat for en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst, kan vedkommende klage over dette inden for 3 år efter den første meddelelse om de foranstaltninger, der resulterer i beskatningen. De involverede lande skal herefter ved gensidig aftale søge at løse sagen. De foreslåede regler hindrer ikke sådanne procedurer efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

Der er desuden enkelte lande, hvor dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og det pågældende land indeholder regler om, at der kan søges om refusion af for meget indeholdt udbytteskat inden for en given periode.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 E, stk. 1, at der for udbytter af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral, vil kunne ske indeholdelse af udbytteskat efter kildeskattelovens § 65, stk. 1, 7

eller 9, med en lavere sats end 27 pct. efter kildeskattelovens § 2, stk. 6, 2. pkt., eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. eller 3. pkt., eller i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, Færøerne eller Grønland efter procedurene beskrevet i de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2-4, og § 65 G, stk. 1 og 2, og regler udstedt i medfør af de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens § 65 E, stk. 5, og § 65 G, stk. 3.

Det foreslås således, at der skal kunne opnås nettoindeholdelse med den korrekte sats ved kilden for udenlandske udbyttmodtagere, hvis udbyttmodtagerens depotfører eller en anden registrerende depotfører i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, registrerer udbyttmodtageren hos Skatteforvaltningen, og oplysningerne om modtageren (i anonymiseret form) og det modtagne udbytte efter udlodningen passerer op gennem den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, til det kontoførende institut, som konsoliderer oplysningerne og afleverer dem til Skatteforvaltningen.

Den foreslåede bestemmelse omfatter udbytter af aktier m.v. omfattet af kildeskattelovens § 65, stk. 1, 7 eller 9.

Kildeskattelovens § 65, stk. 1, omhandler udbytte udloddet af selskaber m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 2 e, 2 h, 4 og 5 a. Det vil sige danske aktie- og anpartsselskaber, andre selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagerens indskudte kapital i selskabet, elselskaber, vandforsyningsselskaber, visse foreninger, hvis formål er at fremme medlemmernes fælles erhvervsmæssige interesser gennem deres deltagelse i foreningens virksomhed som aftagere, leverandører eller på anden lignende måde, og investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, bortset fra investeringselskaber og investeringsinstitutter med minimumsbeskatning.

Kildeskattelovens § 65, stk. 7, omhandler udbytte udloddet af Investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, og kildeskattelovens § 65, stk. 9, omhandler udbytte udloddet af investeringselskaber.

Når der omtales ”aktier m.v.” i de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens § 65 E-65 I, omfatter det således ejerandele i de nævnte selskaber m.v., uanset hvordan disse ejerandele er benævnt.

Fælles for kildeskattelovens § 65, stk. 1, 7 og 9, er, at de foreskriver indeholdelse af udbytteskat med en sats på 27 pct. Under forudsætning af, at de procedurer for nettoindeholdelse med den korrekte skat ved kilden, der er indeholdt i de foreslåede regler er iagttaget, foreslås det, at det vil kunne opnås, at der i stedet for indeholdelse af 27 pct. vil kunne ske indeholdelse med den lavere sats, som den pågældende udbyttmodtager er berettiget til efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller efter interne danske regler.

Den typiske sats i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne er 15 pct., men Danmark har indgået nogle dobbeltbeskatningsoverenskomster med satser, der er lavere end 15 pct.

Ud over dobbeltbeskatningsoverenskomsterne vil udbyttmodtagere, der er hjemmehørende i udlandet, kunne være berettiget til beskatning af udbytter med en lavere sats end 27 pct. efter

kildeskattelovens § 2, stk. 6, 2. pkt., (om udbyttmodtagere, som er fysiske personer) eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 3. pkt., (om udbyttmodtagere, som er juridiske personer). Efter disse bestemmelser beskattes udbyttet med 15 pct., hvis skattemyndighederne i den stat, på Færøerne eller i Grønland, hvor udbyttmodtageren er hjemmehørende, skal udveksle oplysninger med Skatteforvaltningen efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. En sådan aftale kan være en dobbeltbeskatningsoverenskomst, EU's direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, OECD's og Europarådets konvention om gensidig bistand i skattesager eller en skatteinformationsaftale.

For selskaber i lande, som Danmark ikke har sådanne aftaler med, vil udbytter af danske aktier m.v. blive beskattet med 22 pct. efter selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. pkt.

Det er en forudsætning for anvendelse af den foreslåede bestemmelse, at aktierne m.v. er registreret i en værdipapircentral. Dette kan være såvel en dansk som en udenlandsk værdipapircentral. Den foreslåede ordning bygger på den måde, aktier registreret i en værdipapircentral typisk registreres. Aktier m.v. registreres typisk gennem en række af depotførere, og et kontoførende institut, som i værdipapircentralen fører det depot, som aktierne m.v. er registreret i. Aktierne m.v. er i kæden mellem udbyttmodtagerens depotfører og det kontoførende institut typisk placeret på omnibusdepoter i de pågældende depotføreres navn. Det er dermed oftest alene udbyttmodtagerens depotfører, der kender udbyttmodtagerens identitet.

Den foreslåede bestemmelse sikrer – sammen med de foreslåede procedureregler – mulighed for nettoindeholdelse af den korrekte skat ved kilden for udbyttmodtagere hjemmehørende i udlandet, som er berettiget til en lavere skattesats end 27 pct. For de udbyttmodtagere, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse, vil bestemmelsen bevirke, at metoden til at opnå beskatning med den korrekte sats vil være en sådan nettoindeholdelse frem for indeholdelse med 27 pct. ved kilden og efterfølgende refusion af den for meget betalte udbytteskate.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2, at udbyttmodtageren skal indgive en række oplysninger m.v. til udbyttmodtagerens depotfører.

Ved udbyttmodtagerens depotfører forstås den depotfører, hvor aktierne m.v. er deponeret, og som har den direkte kontakt med udbyttmodtageren.

Bestemmelsen indebærer, at det er en forudsætning for, at en udbyttmodtager, der er hjemmehørende i udlandet og modtager udbytte fra et dansk selskab m.v., kan opnå nettoindeholdelse af udbytteskate med den korrekte sats ved kilden efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 1, at den pågældende afgiver en række oplysninger m.v. til udbyttmodtagerens depotfører. De oplysninger, der skal afgives, fremgår af bestemmelsens stk. 1-5.

Det bemærkes, at skatteministeren efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 5, nr. 1, vil kunne fastsætte nærmere regler om udbyttmodtagerens afgivelse af oplysninger. Der henvises således til bemærkningerne vedrørende denne bestemmelse for en beskrivelse af de nærmere regler, der påtænkes fastsat.

Oplysningerne skal videregives af udbyttmodtagerens depotfører eller en anden registrerende depotfører til Skatteforvaltningen i forbindelse med registrering af udbyttmodtageren efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, og skal sikre, at Skatteforvaltningen får mulighed for at kontrollere, hvilken sats den pågældende udbyttmodtager er berettiget til.

Det bemærkes, at depotførere efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 67 J, stk. 4, vil have pligt til at sammenholde de modtagne oplysninger med andre oplysninger, den pågældende depotfører er i besiddelse af, herunder oplysninger modtaget til opfyldelse af reglerne om kundekendskabsprocedurer og til bekæmpelse af hvidvask. I tilfælde, hvor der er uoverensstemmelser, må depotføreren søge at afklare disse, inden depotføreren går videre i processen efter de foreslåede regler.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2, nr. 1, at udbyttmodtageren skal oplyse udbyttmodtagerens depotfører om sin identitet.

For det første foreslås det således, at den pågældende skal afgive oplysninger om sin identitet. Dette skal sikre, at udbyttmodtageren vil kunne registreres hos Skatteforvaltningen af en registrerende depotfører, og at Skatteforvaltningen herved vil blive i stand til at identificere den pågældende udbyttmodtager.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2, nr. 2, at udbyttmodtageren skal oplyse udbyttmodtagerens depotfører om karakteren af udbyttmodtageren.

For det andet foreslås det således, at der skal afgives oplysninger om, hvilken type udbyttmodtager der er tale om. Det drejer sig om oplysninger om, hvorvidt udbyttmodtageren er en fysisk eller en juridisk person, og i tilfælde af, at der er tale om en juridisk person, hvilken type der er tale om (f.eks. selskab, pensionskasse eller investeringsinstitut).

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der kan gælde forskellige skattemæssige regler for fysiske og juridiske personer og for forskellige typer enheder. Desuden kan der være forskel på risikoen for fejl i indeholdelsen af udbytteskat afhængigt af, hvilken type udbyttmodtager der er tale om, og oplysningen om karakteren af udbyttmodtageren har dermed betydning for Skatteforvaltningens kontrol.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2, nr. 3, at udbyttmodtageren skal oplyse udbyttmodtagerens depotfører om sit skattemæssige hjemsted eller skattemæssige hjemsteder.

For det tredje foreslås det således, at der vil skulle afgives oplysning om, hvilken jurisdiktion den pågældende udbyttmodtager skattemæssigt er hjemmehørende i. Er den pågældende skattemæssigt hjemmehørende i flere jurisdiktioner, skal alle disse oplyses.

Oplysningen har betydning for Skatteforvaltningens kontrol af, hvilken sats den pågældende udbyttmodtager er berettiget til.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2, nr. 4, at udbyttmodtageren skal afgive en erklæring

til udbyttmodtagerens depotfører om skattemæssigt at være retmæssig ejer af udbytter af danske aktier m.v. i depotet.

For det fjerde foreslås det således, at der vil skulle afgives en erklæring om, at den pågældende er retmæssig ejer af udbytterne af danske aktier m.v., som modtages vedrørende det pågældende depot. Med ”retmæssig ejer” menes, at den pågældende skattemæssigt både er rette indkomstmodtager af udbytterne og anses for udbytternes retmæssige ejer. Erklæringen indebærer, at der på det depot, erklæringen dækker, f.eks. ikke på udlodningstidspunktet er danske aktier m.v., der holdes på vegne af andre eller er erhvervet ved aktielån og lignende transaktioner.

I det omfang den, der står som ejer af det depot, der afgives erklæring om, ikke er den skattemæssigt retmæssige ejer af alle de udbytter af danske aktier m.v., der modtages vedrørende depotet, er det ikke på grundlag af dennes forhold muligt at afgøre, hvilken sats for indeholdelse af udbytteskatt der er den korrekte. Det er således væsentligt, at der ikke indgår sådanne udbytter i de depoter, hvor der foretages nettoindeholdelse efter den foreslåede ordning. For at opnå, at der ikke modtages udbytter af danske aktier m.v., som ejeren af depotet ikke er retmæssig ejer af, skal ejeren af depotet sikre, at der ikke på udbyttetidspunktet for de respektive danske aktier m.v. i depotet indgår aktier m.v., hvor den pågældende ikke er retmæssig ejer af udbyttet. Sådanne aktier m.v. vil i stedet skulle lægges på et depot, hvor der indeholdes udbytteskatt med en sats på 27 pct. ved kilden. Et sådant depot vil ikke være omfattet af den foreslåede nettoindeholdelsesordning, men efter omstændighederne vil der kunne ske korrektion af den indeholdte udbytteskatt efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 I, hvis der for nogle af aktierne m.v. i depotet er ret til en lavere skattesats end 27 pct.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2, nr. 5, at udbyttmodtageren skal give fuldmagt til, at udbyttmodtageren registreres efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, og til, at udbyttmodtagerens depotfører eller en eventuel anden registrerende depotfører, jf. stk. 3, repræsenterer denne i forhold til Skatteforvaltningen i forhold vedrørende udbytteskatten, samt samtykke til afgivelse af oplysninger m.v. efter de foreslåede bestemmelser i § 65 E, stk. 3, og § 65 G, stk. 1 og 2, i forbindelse med en anmodning efter § 65 H, stk. 3, og eventuelt §§ 65 F eller 65 I, hvis dette er relevant.

For det femte foreslås det således, at udbyttmodtageren vil skulle give fuldmagt til at udbyttmodtageren registreres hos Skatteforvaltningen af en registrerende depotfører, og til at udbyttmodtagerens depotfører repræsenterer udbyttmodtageren i forhold til Skatteforvaltningen i relation til spørgsmål, der vedrører udbytteskatten. Fuldmagten til at repræsentere udbyttmodtageren sikrer, at Skatteforvaltningen kan gå til depotføreren, f.eks. hvis der er behov for yderligere oplysninger eller dokumentation.

I de tilfælde, hvor det ikke er udbyttmodtagerens depotfører, der registrerer kunden, og det dermed er denne, der repræsenterer kunden overfor Skatteforvaltningen, vil der skulle gives fuldmagt til, at det er denne, der repræsenterer udbyttmodtageren.

Det foreslås desuden, at udbyttmodtageren skal afgive et samtykke til, at den registrerende depotfører afgiver oplysninger til Skatteforvaltningen i forbindelse med registrering af kunden hos Skatteforvaltningen. Der skal desuden gives samtykke til, at der afgives oplysninger om de

modtagne udbytter op gennem den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, med henblik på, at de i sidste ende modtages af Skatteforvaltningen, og at den registrerende depotfører, i det omfang denne modtager en anmodning fra Skatteforvaltningen om yderligere oplysninger og/eller dokumentation i forbindelse med en stikprøvekontrol, afgiver sådanne oplysninger. I de tilfælde, hvor det er relevant, skal udbyttmodtageren desuden give samtykke til, at der afgives oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre eller anmode om korrektion af den indeholdte udbytteskat efter indeholdelsen.

Samtykket er nødvendigt for at sikre, at de pågældende oplysninger kan afgives. Det vil således typisk være en forudsætning for videregivelsen af oplysninger, at der er givet samtykke, såvel efter de regler om beskyttelse af persondata, den pågældende depotfører er undergivet, som f.eks. databeskyttelsesforordningen. Samtykke vil endvidere også typisk være nødvendigt i henhold til de regler om tavshedspligt for finansielle virksomheder, de pågældende depotførere er undergivet.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2, nr. 6, at udbyttmodtageren skal give en eventuel forhåndsgodkendelse efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 4, til udbyttmodtagerens depotfører.

Efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 4, kan en udbyttmodtager, som er berettiget til en lavere udbytteskattesats end den sats, der er normalsatsen efter den dobbeltbeskatningsoverenskomst, vedkommende er omfattet af, anmode om en forhåndsgodkendelse heraf fra Skatteforvaltningen. Forhåndsgodkendelsen er en betingelse for, at der kan ske indeholdelse med den lavere sats ved udlodning af udbytter af danske aktier m.v. Det foreslås således, at en sådan forhåndsgodkendelse skal afgives til udbyttmodtagerens depotfører med henblik på, at udbyttmodtageren kan blive registreret med den godkendte skattesats.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, at udbyttmodtagerens depotfører eller en anden depotfører i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, registrerer udbyttmodtageren hos Skatteforvaltningen på baggrund af de oplysninger, udbyttmodtagerens depotfører har modtaget efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2, herunder med angivelse af de oplysninger, der er nødvendige for at fastsætte den korrekte sats for indeholdelse af udbytteskat efter kildeskattelovens § 2, stk. 6, 2. pkt., eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. eller 3. pkt., eller i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Ved registreringen modtager den registrerende depotfører et unikt identifikationsnummer til brug for identifikation af udbyttmodtageren og satsen for indeholdelse af udbytteskat.

Det foreslås således, at udbyttmodtagerens depotfører skal registrere udbyttmodtageren hos Skatteforvaltningen. Udbyttmodtagerens depotfører kan dog overlade opgaven med at registrere udbyttmodtageren til en anden depotfører i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem. Den depotfører, der registrerer udbyttmodtageren, benævnes herefter den registrerende depotfører. Registreringen skal ske på grundlag af de oplysninger, udbyttmodtageren har afgivet til udbyttmodtagerens depotfører efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2. Ved registreringen skal den registrerende depotfører tillige indgive de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå den sats for indeholdelse af udbytteskat, den registrerende depotfører finder, at udbyttmodtageren er berettiget til.

Efter registreringen udsteder Skatteforvaltningen et unikt identifikationsnummer, som skal bruges til identifikation af udbyttmodtageren og den skattesats, den pågældende er berettiget til. Det unikke identifikationsnummer sendes til den registrerende depotfører, der har foretaget registreringen. Dette identifikationsnummer bruges, når den registrerende depotfører sender oplysninger om udbytte modtaget af den pågældende udbyttmodtager op gennem den kæde, de udbyttegivende aktier m.v. er registreret gennem. Brugen af særlige identifikationsnumre sikrer i denne sammenhæng, at de pågældende udbyttmodtagere vil være anonyme i forhold til de højere placerede led i kæden samtidig med, at Skatteforvaltningen på grundlag af registreringen vil kunne identificere udbyttmodtageren. Det vil således alene være den registrerende depotfører og Skatteforvaltningen, som vil kunne identificere den enkelte udbyttmodtager på grundlag af identifikationsnummeret. For andre vil de data, der knyttes til identifikationsnummeret, ikke være personhenførbare.

Det er kun den registrerende depotfører, der vil kunne anvende den pågældendes unikke identifikationsnummer. Har den pågældende udbyttmodtager et depot hos flere depotførere, vil disse depotførere hver især skulle registrere udbyttmodtageren eller lade en anden depotfører i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, foretage registreringen og herved indhente et unikt identifikationsnummer, som kan anvendes i forhold til det pågældende depot. Dette hænger sammen med, at den registrerende depotfører skal sikre sig, at registreringen er sket på et korrekt grundlag, og at dette opdateres efter behov. Det ville være uklart, hvem denne forpligtelse ville påhvile, hvis en depotfører kunne anvende et unikt identifikationsnummer opnået ved en anden registrerende depotførers registrering af udbyttmodtageren. Yderligere ville den anonymitet, identifikationsnummeret sikrer, ikke kunne opretholdes, hvis flere depotførere ville kunne bruge samme identifikationsnummer. Hvis f.eks. en udbyttmodtager har depoter hos to forskellige depotførere, D1 og D2, og aktierne m.v. deponeret hos D1 er registreret gennem D2, så ville D2 kunne få indblik i udbyttmodtagerens beholdning hos D1, hvis begge anvendte samme identifikationsnummer.

Hvis en udbyttmodtager har flere depoter hos samme depotfører, vil det samme unikke identifikationsnummer dog godt kunne anvendes i forhold til begge/alle disse depoter.

Bestemmelsen indebærer, at det vil være en forudsætning for, at en udbyttmodtager, der er hjemmehørende i udlandet og modtager udbytte fra et dansk selskab m.v., kan opnå nettoindeholdelse af udbytteskat med den korrekte sats ved kilden efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 1, at udbyttmodtageren er registreret hos Skatteforvaltningen. Denne registrering skal således være foretaget forud for, at udbyttmodtageren kan modtage udbytter, hvor der sker nettoindeholdelse med den korrekte sats ved kilden.

Skatteministeren vil efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 5, være bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om registreringen og ændringer heraf. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse, for så vidt angår overvejelserne om, hvordan registreringen nærmere skal foregå.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Skatteforvaltningen gennem registreringen af udbyttmodtagerne og de oplysninger, Skatteforvaltningen modtager i denne forbindelse, får

mulighed for at kontrollere, hvilken sats den pågældende udbyttmodtager er berettiget til.

Det bemærkes, at depotførere efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 67 J, stk. 4, vil have pligt til at sammenholde de oplysninger, der danner grundlaget for registreringen, med andre oplysninger, den pågældende depotfører er i besiddelse af, herunder oplysninger modtaget til opfyldelse af reglerne om kundekendingsprocedurer og til bekæmpelse af hvidvask. I tilfælde, hvor der er uoverensstemmelser, må depotføreren søge at afklare disse, inden depotføreren går videre i processen med registrering af udbyttmodtageren.

Det bemærkes yderligere, at i det omfang udbyttmodtageren anser sig for berettiget til en lavere sats end den sats, der er hovedreglen i den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst, er det en betingelse for registreringen med denne lave sats, at der forudgående er indhentet en forhåndsgodkendelse af udbyttmodtagerens status fra Skatteforvaltningen. Dette følger af den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 4.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 E, stk. 4, at for udbyttmodtagere, der efter en særregel i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er berettigede til en lavere skattesats end den skattesats, der efter den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst er hovedreglen, kan registrering efter stk. 3 med denne skattesats alene ske, hvis udbyttmodtageren har indhentet en forhåndsgodkendelse fra Skatteforvaltningen om, at udbyttmodtageren er berettiget til denne skattesats.

Den foreslåede bestemmelse vedrører således den situation, hvor en udbyttmodtager påberåber sig retten til anvendelse af en skattesats på grundlag af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, der er lavere end standardsatsen efter den pågældende overenskomst. I denne situation vil udbyttmodtageren alene kunne registreres med denne sats efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, og dermed opnå ret til nettoindeholdelse af udbytteskat med den korrekte sats ved kilden, hvis udbyttmodtageren har indhentet en forhåndsgodkendelse fra Skatteforvaltningen af, at den pågældende udbyttmodtager er berettiget til indeholdelse med en sats, der er lavere end standardsatsen.

Det bemærkes, at uanset at udbyttmodtageren er berettiget til en lavere sats end standardsatsen efter den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst, vil udbyttmodtageren uden forhåndsgodkendelse skulle kunne registreres til standardsatsen. Dette kan have betydning for f.eks. nye udbyttmodtagere, som på denne måde vil kunne gives mulighed for at blive registreret for en skattesats på f.eks. 15 pct. mens en anmodning om forhåndsgodkendelse behandles af Skatteforvaltningen. Når forhåndsgodkendelsen så er modtaget, vil satsen kunne ændres til f.eks. 0 pct., og udbyttmodtageren vil eventuel efter de foreslåede bestemmelser herom i kildeskattelovens §§ 65 G eller 65 I kunne opnå korrektion af de indeholdelser med 15 pct., der måtte være foretaget forud for nedsættelsen af den sats, vedkommende er registreret for.

Ofte vil dobbeltbeskatningsoverenskomsterne indeholde en sats for personers og selskabers porteføljeinvesteringer. Denne sats er typisk på 15 pct., men kan også være en anden sats. Det er denne sats, der i forhold til den foreslåede bestemmelse er at anse for hovedreglen. Herudover kan der være særlige, lavere satser for f.eks. pensionsordninger, og det er i situationer, hvor en udbyttmodtager er omfattet af en sådan særregel, der foreslås at skulle være et krav om forhåndsgodkendelse.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse er, at det ofte er en vanskelig vurdering, om en udbyttmodtager er omfattet af sådanne særregler, og at risikoen for, at der i en nettoindeholdelsesmodel indeholdes med en forkert sats i situationer, hvor en særregel anvendes, er større end i situationer, hvor man anvender hovedreglen i den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst. Kravet om forhåndsgodkendelse sikrer, at Skatteforvaltningen, før der gives mulighed for nettoindeholdelse ved kilden med en sats efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, der er lavere end hovedreglen i den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst, får mulighed for at kontrollere, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten anvendes korrekt, og at der er tilstrækkelig dokumentation for anvendelsen af den lave sats.

Den foreslåede ordning med forhåndsgodkendelse ved anvendelse af en sats, der er lavere end standardsatsen i den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst, vil bl.a. skulle erstatte den eksisterende ordning, hvorefter fremmede stater og skatteimmune internationale organisationer vil kunne få udstedt et udbyttefrikort i forhold til udlodning af udbytte af aktier m.v. registreret i en værdipapircentral. Disse stater og organisationer vil således også skulle anmode om en forhåndsgodkendelse af, at de kan modtage udbytter af danske aktier m.v. uden indeholdelse af udbytteskat, og en sådan forhåndsgodkendelse vil skulle træde i stedet for frikortet i forbindelse med udlodning af udbytte m.v. af aktier m.v. registreret i en værdipapircentral.

Det bemærkes, at Skatteforvaltningen i forbindelse med behandling af anmodninger om forhåndsgodkendelser alene vil skulle tage stilling til, om udbyttmodtageren opfylder betingelserne i den pågældende særregel i den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det vil ikke være muligt ved en sådan forudgående kontrol at tage stilling til, om udbyttmodtageren vil være retmæssig ejer af de fremtidige udbytter, der vil blive modtaget på grundlag af aktierne m.v. på det depot, den pågældende udbyttmodtager ejer. Dette vil kunne blive kontrolleret i en efterfølgende stikprøvekontrol.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 E, stk. 5, nr. 1, at skatteministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om afgivelsen af oplysninger m.v. efter kildeskattelovens § 65 E, stk. 2, dokumentation for disse og opdatering heraf.

Efter kildeskattelovens § 65 E, stk. 2, skal udbyttmodtageren, hvis denne ønsker nettoindeholdelse med den korrekte sats ved kilden, give udbyttmodtagerens depotfører oplysning om sin identitet, oplysning om karakteren af udbyttmodtageren, oplysning om sit skattemæssige hjemsted eller sine skattemæssige hjemsteder, hvis den pågældende har flere hjemsteder, en erklæring om at være skattemæssigt retmæssig ejer af udbytter af de danske aktier m.v., er registreret i depotet, fuldmagt til, at udbyttmodtageren registreres efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, og at udbyttmodtagerens depotfører eller en eventuel anden registrerende depotfører repræsenterer denne i forhold til Skatteforvaltningen i forhold vedrørende udbytteskatten, samtykke til afgivelse af oplysninger m.v. efter de foreslåede bestemmelser i § 65 E, stk. 3, og § 65 G, stk. 1 og 2, i forbindelse med en anmodning efter § 65 H, stk. 3, og eventuelt §§ 65 F eller 65 I, hvis dette er relevant og, hvis relevant, en forhåndsgodkendelse efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse giver således mulighed for, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om de oplysninger m.v., der skal afgives efter denne bestemmelse, om dokumentation for disse og om opdatering heraf.

For så vidt angår oplysninger om identiteten af kunden, er det tanken, at disse oplysninger skal omfatte udbyttmodtagerens navn, adresse, herunder med angivelse af jurisdiktion, identifikationsnummer eller -numre efter reglerne i den jurisdiktion, den pågældende er hjemhørende i, eller oplysning om den pågældendes fødselsdato, fødselssted og fødselsstat, hvis det pågældende lands myndigheder ikke udsteder identifikationsnumre. Er den pågældende skattemæssigt hjemmehørende i flere jurisdiktioner, er det tanken, at oplysningerne skal omfatte identifikationsnumrene i hver af disse jurisdiktioner, i det omfang de udsteder sådanne numre.

For så vidt angår oplysning om karakteren af udbyttmodtageren, er det tanken, at der skal fastsættes regler om, at det skal angives, om udbyttmodtageren er en fysisk person, en juridisk person eller et retligt arrangement som f.eks. en trust. Er der tale om en enhed, som mener sig berettiget til en særregel i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvorefter der gælder en lavere sats end den sats, der efter den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst er hovedreglen, er det tillige tanken, at dette skal oplyses med angivelse af, hvilken type enhed der er tale om.

For så vidt angår oplysning om skattemæssigt hjemsted, er det tanken, at der skal fastsættes regler om angivelse af den jurisdiktion, den pågældende udbyttmodtager er skattemæssigt hjemmehørende i. Er den pågældende skattemæssigt hjemmehørende i flere jurisdiktioner, er det tanken, at hver af disse skal oplyses.

For så vidt angår erklæringen om, at den pågældende er skattemæssigt retmæssig ejer af udbytte af danske aktier m.v. i depotet, er det tanken, at der skal fastsættes regler om, at ejeren af depotet skal erklære, at der ikke i depotet på tidspunktet for udlodning af udbytte af de pågældende aktier m.v. vil indgå aktier m.v., som den pågældende har indlagt i depotet på vegne af andre, aktier m.v. den pågældende er kommet i besiddelse af i forbindelse med aktielån eller lignende arrangementer, eller hvor ejeren i øvrigt ikke er retmæssig ejer af udbytter af aktierne m.v. i depotet.

For så vidt angår samtykke til videregivelse af oplysninger, er det tanken, at der vil skulle fastsættes regler om, at et sådant samtykke skal opfylde såvel reglerne i databeskyttelsesforordningen som reglerne om beskyttelse af data i det land, hvori den pågældende depotfører er hjemmehørende.

For så vidt angår dokumentation for oplysningerne m.v., er det tanken, at der skal fastsættes regler om, at oplysningerne om identiteten skal dokumenteres med kopi af udbyttmodtagerens pas eller lignende, idet der ved udstedelsen af regler herom vil skulle tages højde for standarderne for dokumentation på hvidvaskområdet for herved at sikre, at den dokumentation, som indhentes for at opfylde kundekendingsprocedurerne efter hvidvaskreglerne, som udgangspunkt også kan bruges som dokumentation for identiteten af udbyttmodtageren. Det er endvidere tanken, at udbyttmodtagerens skattemæssige hjemsted skal dokumenteres med en hjemstedserklæring udstedt af myndighederne i den jurisdiktion, hvori den pågældende er skattemæssigt hjemmehørende. Er den pågældende skattemæssigt hjemmehørende i flere jurisdiktioner, skal der indgives en hjemstedserklæring udstedt af myndighederne i hver af disse jurisdiktioner. For så vidt angår karakteren af en enhed, er det tanken, at dette skal dokumenteres med f.eks.

registreringsdokumenter, vedtægter eller anden tilsvarende dokumentation.

For så vidt angår opdatering af oplysningerne, er det tanken, at der skal fastsættes regler om, at hjemstedserklæringer udstedt af skattemyndighederne i en jurisdiktion, hvor udbyttmodtageren er hjemmehørende, skal fornys hvert femte år.

Endvidere er det tanken, at der skal fastsættes regler om, at der skal ske opdatering af oplysningerne, hvis der sker ændringer, som medfører, at oplysningerne og dokumentationen ikke længere er korrekt. Det kan f.eks. være i forbindelse med indgåelse af ægteskab, hvor navnet skal ændres, det kan være ved flytning, hvor adressen skal ændres, og det kan være ved flytning til en anden jurisdiktion, hvor der skal indgives ny hjemstedserklæring. Det kan også være, hvis der ind- eller udtræder medejere af depotet, eller hvis en udbyttmodtager er en juridisk person, og denne omorganiseres på en sådan måde, at den skifter karakter eller hjemsted. Det kan tillige være tilfældet, hvis depotet overdrages til en anden, herunder f.eks. fra ejeren af depotet til et selskab ejet af denne.

Endelig er det tanken, at der skal fastsættes regler om, at hvis udbyttmodtagerens depotfører er kommet i besiddelse af oplysninger, herunder oplysninger modtaget til opfyldelse af reglerne om kundekendskabsprocedurer og til bekæmpelse af hvidvask, der strider mod de indgivne oplysninger m.v., skal vedkommende anmode udbyttmodtageren om at opdatere oplysningerne m.v. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis ejeren af et depot meddeler en adresseændring til en anden jurisdiktion. Her kan det være aktuelt at anmode udbyttmodtageren om at indgive en hjemstedserklæring udstedt af skattemyndighederne i den pågældende nye jurisdiktion.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 E, stk. 5, nr. 2, at skatteministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om registrering af udbyttmodtagere efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, 1. pkt., og ændring heraf.

De nærmere regler, skatteministeren vil kunne fastsætte efter den foreslåede bestemmelse, er regler om, hvilke oplysninger og hvilken dokumentation der skal afgives ved registreringen, hvorledes registreringen skal foretages og om ændring heraf dels af den registrerende depotfører, dels af Skatteforvaltningen.

For så vidt angår de oplysninger, der skal indgives, er det tanken, at der skal fastsættes regler om, at de oplysninger, udbyttmodtageren skal afgive om sin identitet, jf. bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2, nr. 1, ovenfor, skal registreres. Det er ligeledes tanken, at karakteren af udbyttmodtageren, jf. bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2, nr. 2, ovenfor, og udbyttmodtagerens skattemæssige hjemsted eller skattemæssige hjemsteder, ligeledes skal registreres.

Det er endvidere tanken, at der skal indgives en indscannet kopi af den dokumentation, udbyttmodtageren har skullet afgive til udbyttmodtagerens depotfører, efter regler udstedt i medfør af den foreslåedes bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 5, nr. 1, hvilket omfatter dokumentation for identiteten af udbyttmodtageren, den hjemstedserklæring eller de hjemstedserklæringer, udbyttmodtageren har indgivet, og dokumentation for karakteren af udbyttmodtageren, hvis denne er en enhed. Det er endvidere tanken, at det skal dokumenteres, at

udbyttmodtageren har afgivet erklæring om at være skattemæssigt retmæssig ejer af udbyttet, fuldmagt til, at udbyttmodtagerens depotfører eller en eventuel anden registrerende depotfører repræsenterer denne i forhold til Skatteforvaltningen i forhold vedrørende udbytteskatten og samtykke til udveksling af oplysninger, jf. bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2, nr. 4 og 5.

Desuden er det tanken, at i det omfang, der er tale om en enhed, som efter en særregel i en dobbeltbeskatningsoverenskomst mener sig berettiget til en lavere sats end den sats, der efter den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst er hovedreglen, vil det forhåndstilsagn, Skatteforvaltningen har afgivet efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 4, skulle registreres.

Endelig er det tanken, at den sats for indeholdelse af udbytteskat, den pågældende udbyttmodtager er berettiget til, skal registreres.

For så vidt angår metoden til registrering, er det tanken, at der skal fastsættes regler om, at registreringen alene skal kunne ske digitalt, og at det skal ske til et it-system, som anvises af Skatteforvaltningen. Der er hjemmel i skatteforvaltningslovens § 35, stk. 1, til at skatteministeren kan fastsætte regler om tvungen digitalisering ved henvendelser til Skatteforvaltningen, og det er i forbindelse med kravene om digital registrering tanken at udnytte denne hjemmel.

For så vidt angår ændring af registreringen, er det tanken, at der skal fastsættes regler om, at den registrerende depotfører skal opdatere registreringen, hvis der sker ændringer, som medfører, at oplysningerne og dokumentationen ikke længere er korrekt. Det kan f.eks. være i forbindelse med indgåelse af ægteskab, hvor navnet skal ændres, det kan være en flytning, hvor adressen skal ændres, og ved flytning til en anden jurisdiktion, hvor en ny hjemstedserklæring skal registreres, og skattesatsen eventuelt skal ændres. Det kan også være, hvis udbyttmodtageren er en juridisk person, og denne omorganiseres på en sådan måde, at den skifter karakter. Det kan tillige være tilfældet, hvis depotet overdrages til en anden, herunder f.eks. fra ejeren af depotet til et selskab ejet af denne.

Det er endvidere tanken, at der skal fastsættes regler om, at hvis udbyttmodtagerens depotfører er kommet i besiddelse af oplysninger, herunder oplysninger modtaget til opfyldelse af reglerne om kundekendskabsprocedurer og til bekæmpelse af hvidvask, der strider mod de indgivne oplysninger m.v., så vil udbyttmodtagerens depotfører inden for en vis frist og efter at have søgt forholdet opklaret gennem henvendelse til udbyttmodtageren skulle foretage de nødvendige ændringer af registreringen eller orientere den registrerende depotfører herom, hvis denne ikke er udbyttmodtagerens depotfører, så denne kan ændre registreringen.

Det er endelig tanken, at der skal fastsættes regler om, at hvis Skatteforvaltningen i forbindelse med sin kontrol konstaterer, at der er fejl i en registrering, så vil Skatteforvaltningen kunne ændre registreringen. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at en udbyttmodtager er hjemmehørende i en anden jurisdiktion end den registrerede, og derfor eventuelt er berettiget til en anden skattesats.

Der vil i forbindelse med udstedelsen af sådanne regler om en ændringsadgang for

Skatteforvaltningen skulle fastsættes nærmere regler om, hvorledes det sikres, at de involverede depotførere, herunder både udbyttmodtagerens depotfører, den registrerende depotfører og andre depotførere i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, og de kontoførende institutter kan gøres bekendt med sådanne ændringer. I sådanne regler skal udbyttmodtagerens anonymitet i forhold til andre end den registrerende depotfører og Skatteforvaltningen sikres gennem brug af det unikke identifikationsnummer, der udstedes efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, 2. pkt.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 E, stk. 5, nr. 3, at skatteministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om fornyelse af registrering efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, og forhåndsgodkendelser efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 4.

For at sikre, at registrering af udbyttmodtagerne periodisk opdateres, foreslås det, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at registreringen af udenlandske udbyttmodtagere, som er berettiget til nettoindeholdelse af udbytteskat med den korrekte sats ved kilden, skal fornys efter en nærmere angivne perioder.

Det foreslås ligeledes, at skatteministeren skal kunne fastsætte regler om fornyelse af forhåndsgodkendelser efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 4, af udbyttmodtagere, der efter en særregel i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er berettigede til en lavere sats end den sats, der efter den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst er hovedreglen.

Det er tanken, at der skal fastsættes regler om, at registreringen som udgangspunkt skal fornys hvert femte år svarende til gyldighedsperioden for de indgivne hjemstedserklæringer, jf. bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65, stk. 5, nr. 1. Det er dog samtidig tanken, at der skal fastsættes andre gyldighedsperioder, hvor der, efterhånden som erfaringerne med ordningen oparbejdes, viser sig at være behov for opdatering oftere eller med længere intervaller.

For så vidt angår forhåndsgodkendelserne efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 4, er det tanken, at de skal fornys årligt.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 F, stk. 1, at til og med 44 bankdage efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, skal det kontoførende institut, der i en værdipapircentral har registreret det depot, hvori de udbyttegivende aktier m.v. er depotført, kunne foretage korrektion af den indeholdte udbytteskat. Korrektionen uden for de tilfælde, hvor korrektionen sker på det kontoførende instituts initiativ, forudsætter, at den registrerende depotfører, jf. den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, eller en anden depotfører i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, anmoder herom, og at anmodningen sendes til det kontoførende institut via den kæde, aktier m.v. er registreret gennem.

Det foreslås således, at der vil kunne ske korrektion af den anvendte sats for indeholdelse af udbytteskat til og med 44 bankdage efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til. Den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, er den dag, der i det finansielle sprogbrug betegnes ”record-day”. For aktier m.v., der er registreret i VP Securities A/S, som for tiden er den eneste danske værdipapircentral, er det normal praksis, at denne dag ligger 2 dage efter

den dag, hvor generalforsamlingen i selskabet m.v. har været afholdt, eller hvor bestyrelsen i selskabet m.v. efter bemyndigelse fra generalforsamlingen har besluttet at udlodde udbyttet.

Korrektionen foreslås at skulle foretages af de kontoførende institutter baseret på anmodninger, som sendes af den registrerende depotfører op gennem den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem.

Korrektionerne kan indebære en nedsættelse af den indeholdte udbytteskat såvel som en forøgelse af den indeholdte udbytteskat, og dermed at udbyttedtageren skal have yderligere beløb udbetalt eller, at udbyttedtageren skal tilbagebetale en del af det modtagne nettoudbytte.

Visse aktionærtyper vil som udgangspunkt ikke kunne få nettoindeholdelse med den korrekte sats ved kilden, hvilket indebærer, at der som udgangspunkt indeholdes 27 pct. i kildeskat. Her vil korrektionsperioden skulle anvendes til at sikre en korrekt beskatning.

Det gælder f.eks. for skattemæssigt transparente enheder. Det dækker i dansk sammenhæng over bl.a. interessentskaber og kommanditselskaber, men kan i udenlandsk sammenhæng dække over andre typer enheder. Her er det de bagvedliggende ejere af enheden, der er de skattemæssigt retmæssige ejere af de aktier m.v., der er placeret på enhedens depot. Dermed kan enheden ikke erklære at være retmæssig ejer af udbytte af danske aktier m.v. i depotet, og dermed vil enheden ikke kunne registreres efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, og dermed blive berettiget til at modtage udbytte med en lavere skattesats end 27 pct. Det er herefter som udgangspunkt op til de bagvedliggende investorer at lade sig registrere på lige fod med andre, der ønsker nettoindeholdelse med den korrekte sats ved kilden, og der vil herefter skulle etableres en proces, som muliggør, at de bagvedliggende ejere kan få indeholdt den korrekte udbytteskat i løbet af korrektionsperioden.

Efter udløbet af den foreslåede korrektionsperiode vil der på den 45. bankdag efter record-day skulle ske afregning af de korrektioner, der er foretaget i forhold til den oprindelige indeholdelse mellem det udstedende selskab og de kontoførende institutter, og det udstedende selskab indbetaler nettoskatteprovenuet fra den aktuelle udbytteudbetaling til Skatteforvaltningen, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 F, stk. 2, at skatteministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om korrektion efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F, stk. 1.

De regler, der vil kunne fastsættes efter den foreslåede bestemmelse, er nærmere regler om procedurer og den dokumentation, der er nødvendig, i forbindelse med de kontoførende institutters foretagelse af korrektioner i forhold til den sats, der er anvendt ved indeholdelse af udbytteskat ved udbetalingen af udbyttet. Herunder vil der kunne stilles særlige krav i forskellige situationer. F.eks. kan der eventuelt være behov for særlige regler i forbindelse med transparente enheder, hvor de bagvedliggende ejere skal registreres.

Disse regler vil skulle fastsættes i samarbejde med den finansielle sektor, så det sikres, at de krav, der stilles, tager højde for de forretningsgange og processer, der allerede eksisterer i sektoren, samtidig med, at det sikres, at der er en tilstrækkelig høj grad af sikkerhed for, at de foretagne korrektioner er korrekte.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, at det kontoførende institut, der i en værdipapircentral har registreret det depot, hvori de udbyttegivende aktier m.v. er depotført, vil skulle afgive en række oplysningerne til Skatteforvaltningen senest den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 65 G, stk. 2, hvorefter den registrerende depotfører, skal afgive de nødvendige oplysninger for, at det kontoførende institut kan afgive oplysningerne til Skatteforvaltningen. Oplysningerne kan enten indsamles gennem den kæde, aktier m.v. er registreret gennem, eller sendes direkte til det kontoførende institut. Oplysningerne vil skulle omfatte oplysninger om udbyttemodtagerne og de udbytter, de har modtaget. Det kontoførende institut skal herefter samle disse oplysninger for hvert enkelt depot i værdipapircentralen og afgive oplysningerne til Skatteforvaltningen. De pågældende oplysninger skal afgives for hvert enkelt depot i værdipapircentralen og for hver enkelt udlodning. Der skal dog kun gives oplysninger om de aktier m.v. i depotet, der er omfattet af den foreslåede nettoindeholdelsesordning.

De kontoførende institutter har en frist på 45 bankdage regnet fra den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til. Den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, er den dag, der i det finansielle sprogbrug betegnes "record-day". For aktier m.v., der er registreret i VP Securities A/S, som for tiden er den eneste danske værdipapircentral, er det normal praksis, at denne dag ligger to dage efter den dag, hvor generalforsamlingen i selskabet m.v. har været afholdt, eller hvor bestyrelsen i selskabet m.v. efter bemyndigelse fra generalforsamlingen har besluttet at udlatte udbyttet.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at oplysningerne om det enkelte depot i værdipapircentralen samles af det kontoførende institut, der fører depotet, så det sikres, at der kan gøres rede for samtlige modtagere af udbytte af aktierne m.v. i det pågældende depot, hvor de foreslåede regler om nettoindeholdelse af udbytteskat med den korrekte skat ved kilden har været anvendt efter den foreslåede ordning. Disse oplysninger sender det kontoførende institut (eller værdipapircentralen på det kontoførende instituts vegne) så til Skatteforvaltningen, så de kan danne grundlag for Skatteforvaltningens kontrol af den foreslåede ordning.

De oplysninger, der skal afgives, fremgår af forslaget til kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, nr. 1-8. Endvidere indeholder den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 3, en bemyndigelse, hvorefter skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indsendelsen af oplysninger efter det foreslåede stk. 1. Der henvises således til bemærkningerne vedrørende den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 3, for så vidt angår de nærmere regler, der tænkes fastsat ved udnyttelsen af denne bemyndigelse.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, nr. 1, at det kontoførende institut vil skulle oplyse om hver enkelt udbyttemodtagers unikke identifikationsnummer til Skatteforvaltningen.

Det kontoførende institut vil således skulle oplyse om hver enkelt udbyttemodtagers unikke identifikationsnummer, som er tildelt af Skatteforvaltningen i forbindelse med registrering af de enkelte udbyttemodtagere efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3.

At det er dette nummer, der oplyses, sikrer, at de enkelte udbyttemodtagere fortsat vil være anonyme i forhold til det kontoførende institut og eventuelle mellemliggende depotførere i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, mens Skatteforvaltningen vil kunne identificere dem, og bruge oplysningen herom i forbindelse med kontrollen af den foreslåede ordning.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, nr. 2, at det kontoførende institut vil skulle oplyse om identiteten af de udbyttegivende aktier m.v. til Skatteforvaltningen.

Det foreslås således, at det kontoførende institut vil skulle oplyse, hvilken aktie m.v. udlodningen vedrører.

Sammen med oplysningen om datoen, hvor det udloddende selskab m.v. har vedtaget eller besluttet at udlodde det pågældende udbytte, sætter oplysningen om, hvilken aktier m.v. udlodningen vedrører, Skatteforvaltningen i stand til at identificere den pågældende udlodning.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, nr. 3, at det kontoførende institut vil skulle oplyse om antal udbyttegivende aktier m.v. for hver enkelt udbyttemodtager til Skatteforvaltningen.

Det foreslås således, at det antal udbyttegivende aktier m.v., hver enkelt udbyttemodtager havde ved den pågældende udlodning, vil skulle oplyses. Sammenholdt med oplysningen om udbytte pr. aktie m.v. kan denne oplysning bruges til at opgøre den udlodning, den enkelte udbyttemodtager har modtaget.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, nr. 4, at det kontoførende institut vil skulle oplyse om udloddet udbytte pr. aktie m.v. før og efter indeholdelse af udbytteskat til Skatteforvaltningen.

Det foreslås således, at det kontoførende institut vil skulle oplyse, hvilke beløb det pågældende udbytte har udgjort pr. aktie, før henholdsvis efter indeholdelsen af udbytteskat. Sammenholdt med oplysningen om antallet af aktier m.v. kan disse oplysninger bruges til at opgøre den udlodning, den enkelte udbyttemodtager har modtaget, og størrelsen af den indeholdte udbytteskat.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, nr. 5, at det kontoførende institut vil skulle oplyse om datoen for vedtagelsen eller beslutningen om udbetaling eller godskrivning af udbyttet til Skatteforvaltningen.

Det foreslås således, at det kontoførende institut vil skulle oplyse datoen, hvor generalforsamlingen i det udloddende selskab m.v. har vedtaget at udlodde det pågældende udbytte, eller datoen, hvor bestyrelsen i det udloddende selskab m.v. efter bemyndigelse fra generalforsamlingen har besluttet at udlodde udbyttet.

Sammen med oplysningen om identiteten af de udbyttegivende aktier m.v. vil denne oplysning sætte Skatteforvaltningen i stand til at identificere den pågældende udlodning.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, nr. 6, at det kontoførende institut vil skulle oplyse om depotnummeret i værdipapircentralen til Skatteforvaltningen.

Det foreslås således at nummeret på det pågældende depot i værdipapircentralen vil skulle oplyses.

Oplysningen herom vil sætte Skatteforvaltningen i stand til at identificere depotet og sammenholde de afgivne oplysninger med en eventuel indberetning vedrørende depotet efter skatteindberetningslovens § 16 som led i kontrol af, om der er sket korrekt indeholdelse af udbytteskat.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, nr. 7, at det kontoførende institut vil skulle oplyse om det kontoførende instituts identitet til Skatteforvaltningen.

Det foreslås således, at det kontoførende institut vil skulle oplyse om sin identitet ved indberetningen.

Dette sikrer, at Skatteforvaltningen vil kunne henvende sig til det kontoførende institut, hvis der er spørgsmål til indberetningen eller f.eks. tekniske vanskelighed med åbningen af den indberettede fil. Endvidere vil Skatteforvaltningen vide, hvilket kontoførende institut der skal rettes henvendelse til ved eventuel udtagelse af stikprøver på baggrund af de indberettede oplysninger.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, nr. 8, at det kontoførende institut skal oplyse om de korrektioner, der er foretaget efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F til Skatteforvaltningen.

Det foreslås således, at i det omfang der efter de foreslåede regler i kildeskattelovens § 65 F efter udlodningen er foretaget korrektioner af den anvendte sats for indeholdelse af udbytteskat, så vil det kontoførende institut skulle oplyse Skatteforvaltningen herom. De nærmere oplysninger, som skal afgives, afhænger af de nærmere regler om procedure og dokumentation ved korrektion, skatteministeren vil kunne fastsætte i medfør af den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F, stk. 2. Regler om, hvilke oplysninger der skal afgives, vil kunne fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 3.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 G, stk. 2, at den registrerende depotfører, jf. den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, vil skulle afgive sådanne oplysninger til det kontoførende institut, jf. den foreslåede bestemmelse i § 65 G, stk. 1, som sætter det kontoførende institut i stand til at afgive oplysninger til Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1.

Det foreslås således, at den registrerende depotfører, via den kæde af depotførere, aktier m.v., er registreret gennem, eller direkte, vil skulle afgive oplysninger til det kontoførende institut, som sætter det kontoførende institut i stand til at afgive de oplysninger til Skatteforvaltningen om udlodningen og modtagerne heraf, som det kontoførende institut efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, skal indsende til Skatteforvaltningen.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, hvorefter det kontoførende institut for de pågældende aktier m.v. i værdipapircentralen vil skulle oplyse Skatteforvaltningen om modtagere af de udlodninger, der

omfattes af den foreslåede ordning, samt en række oplysninger om udbyttet.

For at sikre de kontoførende institutter mulighed for at sende disse oplysninger er det nødvendigt, at de modtager oplysninger om de enkelte modtagere af udbytte og oplysning om det udbytte, de enkelte udbyttmodtagere har modtaget. Disse oplysninger skal sikre, at der gøres rede for samtlige udbyttmodtagere, der har fået indeholdelse med den korrekte sats ved nettoindeholdelse efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 1, eller korrektion efter en foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F ved den pågældende udlodning.

Der er ikke fastsat nogen frist i bestemmelsen for den registrerende depotførers afgivelse af oplysninger. Det er op til de involverede parter at aftale dette. Det kontoførende institut har dog efter den foreslåede bestemmelse i § 65 G, stk. 1, en frist på 45 bankdage efter record-day til at indgive oplysningerne til Skatteforvaltningen, og forventningen er, at de aftaler, der indgås, vil skulle give det kontoførende institut tid nok til at iværksætte eventuelle rykkerprocedurer og at samle og kvalitetssikre data, før de sendes til Skatteforvaltningen.

Det er heller ikke i den foreslåede bestemmelse præcist angivet, hvilke oplysninger de registrerende depotførere skal afgive ud over, at det er oplysninger, der er nødvendige for, at det kontoførende institut kan opfylde sin oplysningspligt over for Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1.

Det forudsættes dog, at der som et minimum skal afgives oplysninger, der identificerer, hvilken udlodning de omhandler, udbyttmodtagerens unikke identifikationsnummer tildelt ved registreringen af udbyttmodtageren efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, og antallet af udbyttegivende aktier m.v. Det vil være op til de involverede parter indbyrdes at aftale nærmere, hvilke oplysninger der skal afgives.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at oplysningerne om aktier m.v. omfattet af den foreslåede nettoindeholdelsesordning i det enkelte depot i værdipapircentralen samles af det kontoførende institut, der fører depotet i værdipapircentralen, således at det sikres, at der kan gøres rede for samtlige modtagere af udbytte af aktierne m.v. omfattet af ordningen i det pågældende depot, og dermed for alle de udbyttmodtagere, der har modtaget udbyttet med nettoindeholdelse af udbytteskat ved kilden efter den foreslåede ordning. Dette kan så danne grundlag for Skatteforvaltningens kontrol af den foreslåede ordning.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 G, *stk. 3*, at skatteministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om indsendelse af oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1.

Det foreslås således, at skatteministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om de kontoførende institutters indsendelse af oplysninger om de aktier m.v., der er ejet af udbyttmodtagere omfattet af den foreslåede ordning, og som er depotført i de depoter, de fører, til Skatteforvaltningen. Disse nærmere regler kan omhandle dels nærmere regler om de oplysninger, der skal indgives, dels regler om, hvorledes oplysningerne skal afgives.

De oplysninger, der skal indgives, er efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G,

stk. 1, oplysninger om udbyttmodtagerens unikke identifikationsnummer, identiteten af de udbyttegivende aktier m.v., antal udbyttegivende aktier m.v., udloddet udbytte pr. aktie m.v. før og efter indeholdelse af udbytteskat, datoen for vedtagelsen eller beslutningen om udbetaling eller godskrivning af udbyttet, depotnummer i værdipapircentralen og det kontoførende instituts identitet og de korrektioner, der eventuelt er foretaget efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F.

Det er tanken, at der i forhold til disse oplysninger vil skulle fastsættes regler om, at der for hver enkelt udlodning for hver enkelt udbyttmodtager skal oplyses udbyttmodtagerens unikke identifikationsnummer udstedt af Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, 2. pkt., og oplysning om antallet af aktier m.v., den pågældende udbyttmodtager har modtaget udbytte af.

Desuden er det tanken, at identiteten af aktien m.v. skal oplyses ved angivelse af dennes ISIN-kode. ISIN-koden er en entydig kode, der tildeles værdipapirer for at sikre entydige clearing- og afviklingsprocedurer. Alle danske værdipapirer, herunder aktier og investeringsbeviser m.v., som er indskrevet i en værdipapircentral, har en ISIN-kode. Koden består af en 12-cifret alfanumerisk kode.

Det er tanken, at udbyttet pr. aktie m.v. skal oplyses i danske kroner, uanset om udbyttet er udloddet i en anden valuta.

Det er tanken, at oplysning om identiteten af det kontoførende institut skal gives i form af dets cvr-nummer.

Endelig er det tanken, at der vil skulle fastsættes regler om, hvilke oplysninger der skal afgives om de korrektioner, der er foretaget efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F.

De nærmere oplysninger, som skal afgives, afhænger af de nærmere regler om procedure og dokumentation ved korrektion, skatteministeren vil kunne fastsætte i medfør af den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F, stk. 2. De vil således skulle udformes sideløbende med disse regler, og – som i forbindelse med reglerne udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F, stk. 2 – i samarbejde med den finansielle sektor.

Der vurderes ikke at være behov for udstedelse af regler, der nærmere definerer de øvrige oplysninger, som skal indsendes.

For så vidt angår metoden til indsendelse, er det tanken, at der vil skulle fastsættes regler om, at indsendelse alene skal kunne ske digitalt, og at det vil skulle ske til et system, som anvises af Skatteforvaltningen. Der er hjemmel i skatteforvaltningslovens § 35, stk. 1, til at skatteministeren kan fastsætte regler om tvungen digitalisering ved henvendelser til Skatteforvaltningen, og det er i forbindelse med kravene om digital indsendelse tanken at udnytte denne hjemmel.

Visse af oplysningerne vil i sagens natur skulle angives for hver enkelt udbyttmodtager. Det drejer sig om udbyttmodtagerens unikke identifikationsnummer og antallet af udbyttegivende aktier m.v. for hver enkelt udbyttmodtager. Andre oplysninger vil være fælles for hele depotet i forbindelse

med den konkrete udlodning. Det drejer sig om identiteten af den udbyttegivende aktie m.v., udloddet udbytte pr. aktie, datoen for vedtagelsen eller beslutningen om udbetaling eller godskrivning af udbyttet, depotnummeret i værdipapircentralen og eventuelt den sats, der er anvendt ved indeholdelse af udbytteskatten. I forbindelse med udstedelsen af de nærmere regler vil der således også kunne fastsættes regler om, at visse oplysninger skal kunne gives på f.eks. depotniveau, mens andre vil skulle angives for hver enkelt udbyttmodtager.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 H, stk. 1, at Skatteforvaltningen på grundlag af de oplysninger, den har modtaget efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, vil udtage et antal udbyttmodtagere til kontrol.

Det foreslås således, at Skatteforvaltningen på grundlag af de modtagne oplysninger fra de kontoførende institutter vil skulle udtage en stikprøve blandt de udbyttmodtagere, der har fået indeholdt udbytteskat med den korrekte sats ved kilden efter den foreslåede ordning, med henblik på kontrol. Skatteforvaltningen fastsætter kriterierne for stikprøveudvælgelsen baseret på de indsendte oplysninger.

Det er forudsat, at stikprøveudvælgelsen vil ske kort tid efter, at Skatteforvaltningen har modtaget oplysningerne efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F, stk. 1, fra det kontoførende institut. Det kontoførende instituts frist er den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, og det forventes således, at stikprøveudtagelsen kan ske inden den 10. bankdag efter modtagelsen af oplysningerne fra det kontoførende institut og dermed inden den 55. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til. Fristen foreslås ikke indsat i selve lovteksten. I stedet foreslås det, at skatteministeren i den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 6, bemyndiges til at fastsætte fristen.

Den foreslåede bestemmelse om udtagelse af stikprøver skal ses i sammenhæng med, at stikprøveudtagelsen er afgørende for, om de kontoførende institutter og de registrerende depotførere vil hæfte for for lidt indeholdt udbytteskat efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse hindrer ikke, at Skatteforvaltningen uden for stikprøvekontrollen og med hjemmel i andre kontrolbestemmelser kontrollerer en udbyttmodtager, herunder på andre tidspunkter end stikprøveudtagelsen, men da vil en hæftelse efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 1, nr. 1 eller 3, ikke kunne gøres gældende.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 H, stk. 2, at Skatteforvaltningen vil skulle orientere det kontoførende institut, der har afgivet oplysninger om udbyttmodtageren, jf. den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, og den registrerende depotfører, jf. den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, om de udbyttmodtagere, der er udtaget til kontrol.

Det foreslås således, at Skatteforvaltningen vil skulle orientere såvel det kontoførende institut, som har indsendt de oplysninger, der har dannet grundlag for udsøgningen af den pågældende udbyttmodtager til Skatteforvaltningen, som den registrerende depotfører, der har registreret den pågældende udbyttmodtager hos Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse i

kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, om, at den pågældende udbyttmodtager er udtaget til kontrol.

Orienteringen vil skulle foretages på en sådan måde, at den omfatter såvel den pågældende udbyttmodtagers unikke identifikationsnummer, som er tildelt af Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens 65 E, stk. 3, 2. pkt., som oplysninger, der kan identificere den pågældende udlodning.

Grunden til, at de kontoførende institutter og de registrerende depotførere foreslås at skulle underrettes, er, at de bør være orienteret om de beløb, de eventuelt kan komme til at hæfte for efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 1, nr. 1 eller 3.

Grunden til, at den registrerende depotfører foreslås at skulle underrettes, er desuden, at denne vil kunne blive mødt med en anmodning fra Skatteforvaltningen om yderligere oplysninger og/eller dokumentation.

At Skatteforvaltningen underretter den registrerende depotfører indebærer, at det vil være denne, der skal kontaktes, uanset om udbyttmodtageren ikke er kunde hos denne, men er kunde hos en depotfører, der har ladet den registrerende depotfører foretage registreringen, eller udbyttmodtageren efter udlodningen har skiftet til en anden depotfører.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 H, stk. 3, at Skatteforvaltningen vil kunne anmode den registrerende depotfører, jf. den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, om at indsende yderligere oplysninger eller dokumentation for retten til den anvendte sats for indeholdelse af udbytteskat.

Det foreslås således, at Skatteforvaltningen vil kunne bede om yderligere oplysninger eller dokumentation som et led i stikprøvekontrollen, herunder om indsendelse af de originale dokumenter, som i indscannet form er indsendt digitalt i forbindelse med registreringen af udbyttmodtageren.

De oplysninger eller den dokumentation, der vil kunne anmodes om, er såvel oplysninger eller dokumentation til brug for vurderingen af, om udbyttmodtageren er den skattemæssigt retmæssige ejer af udbyttet, som til kontrol af, at den pågældende er berettiget til den sats, hvormed der er sket indeholdelse.

Anmodningen fra Skatteforvaltningen om yderligere oplysninger eller dokumentation skal sendes til den registrerende depotfører.

Skatteforvaltningens sagsbehandling påbegyndes på grundlag af de oplysninger og den dokumentation, der er registreret hos Skatteforvaltningen i forbindelse med registreringen af udbyttmodtageren efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3. Efter en sådan kontrol kan der være behov for, at Skatteforvaltningen får yderligere oplysninger eller dokumentation til brug for kontrollen.

Ved udnyttelsen af den foreslåede hjemmel skal det sikres, at forespørgslen er saglig og proportional.

Det er den registrerende depotfører, Skatteforvaltningen vil skulle have direkte kontakt til. Den registrerende depotfører kan enten ligge inde med oplysningerne eller dokumentationen eller, om nødvendigt, rekvirere oplysningerne eller dokumentationen hos udbyttmodtageren direkte, hvis denne er kunde hos den registrerende depotfører, eller hos udbyttmodtagerens depotfører, hvis denne ikke er den registrerende depotfører.

Den foreslåede bestemmelse er ikke udtømmende for Skatteforvaltningens kontrolmuligheder i forbindelse med stikprøvekontrollen. Der vil således f.eks. være mulighed for efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten, eller en skatteinformationsaftale med det land, hvor udbyttmodtageren har oplyst at være hjemmehørende, eller en konvention eller aftale om administrativt samarbejde på skatteområdet, som begge lande har tilsluttet sig, at anmode skattemyndighederne i dette land om oplysninger til brug for kontrollen.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 H, stk. 4, at Skatteforvaltningen vil skulle fastsætte en frist for modtagelse af oplysninger eller dokumentation efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 3. Indsendes oplysningerne eller dokumentationen ikke rettidigt, orienteres det kontoførende institut, jf. den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, herom.

Det foreslås således, at når Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 3, anmoder den registrerende depotfører om yderligere oplysninger eller dokumentation, vil Skatteforvaltningen skulle fastsætte en frist for at indsende disse oplysninger eller denne dokumentation.

Formålet med, at Skatteforvaltningen skal kunne fastsætte en frist, er at sikre mulighed for afslutning af stikprøvekontrollen inden for rimelig tid. Dette vil være en fordel for de involverede udbyttmodtagere, de registrerende depotførere, de kontoførende institutter og Skatteforvaltningen, da det hurtigt vil blive afgjort, om en hæftelse for for lidt indeholdt skat vil blive gjort gældende, og da det sikres, at eventuelle nye udbyttebetalinger til samme udbyttmodtager, og dermed antal gange, hvor en eventuel hæftelse kan gøres gældende, holdes på et minimum.

Det foreslås endvidere, at det kontoførende institut skal orienteres, hvis den registrerende depotfører ikke inden for den fastsatte frist har indsendt de oplysninger eller den dokumentation, der er anmodet om. Dette skal ses i sammenhæng med, at manglende indsendelse af de oplysninger eller den dokumentation, der er anmodet om, foreslås at kunne udløse en hæftelse for for lidt indeholdt udbytteskat hos det kontoførende institut og den registrerende depotfører.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 H, stk. 5, at beløb, som indbetales til eller udbetales fra Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol efter stk. 1, ikke skal forrentes, jf. dog den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 2.

Kontrollen efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 1, kan føre til, at Skatteforvaltningen konstaterer, at der er indeholdt udbytteskat med en for lav sats, men også til, at Skatteforvaltningen konstaterer, at der er indeholdt udbytteskat med for høj sats. Det foreslås, at der ikke vil skulle ske forrentning af de beløb, som indbetales til eller udbetales fra Skatteforvaltningen.

Beløb, som skal indbetales til Skatteforvaltningen som følge af, at det i forbindelse med stikprøvekontrollen konstateres, at der er indeholdt med en for lav sats, er for perioden frem til at Skatteforvaltningen træffer afgørelse om, at der skal efterbetales udbytteskat, reguleret i den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 5. I denne periode foreslås det således, at der ikke vil skulle ske forrentning af beløbet.

Efter Skatteforvaltningen har truffet afgørelse om efterbetaling, vil forholdet være reguleret af de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens § 65 J, stk. 1, nr. 1 eller 3, og stk. 2. Det fremgår heraf, at det vil være det kontoførende institut og den registrerende depotfører, der i denne situation vil skulle hæfte solidarisk for den manglende indeholdte udbytteskat, medmindre der er tale om et tilfælde, hvor Skatteforvaltningen har forhåndsgodkendt udbyttmodtageren til en lavere sats end standardsatsen efter den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst, og anvendelsen af en for lav sats ved indeholdelsen af udbytteskat skyldes, at Skatteforvaltningen ikke finder, at forhåndsgodkendelsen kan opretholdes. Gør Skatteforvaltningen krav gældende over for det kontoførende institut eller den registrerende depotfører, vil beløbet skulle indbetales inden for en frist på 30 dage. Sker dette ikke, debiteres beløbet på det kontoførende instituts skattekonto, og først herefter vil der ske en forrentning.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 I, stk. 3, hvor det foreslås, at der ikke skal ske forrentning ved efterfølgende korrektion af den indeholdte udbytteskat. Det foreslås således generelt, at der ikke skal ske forrentning ved refusion af udbytteskat eller ved ændringer, som foretages som følge af en stikprøvekontrol, eller korrektion efter den foreslåede ordning, bortset fra i den situation, hvor Skatteforvaltningen træffer afgørelse om efterbetaling af udbytteskat, og efterbetalingen ikke sker inden for 30 dage efter afgørelsen. Forrentningen starter da først på dette tidspunkt.

Det foreslås i *kildeskattelovens § 65 H, stk. 6*, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om frist for udtagelse af udbyttmodtagere til kontrol efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 1, orientering efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 2, anmodning om yderligere oplysninger eller dokumentation efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 3, og frister for indsendelse af oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 4. Det foreslås desuden, at skatteministeren vil kunne fastsætte regler om, at Skatteforvaltningen periodisk vil skulle sende en meddelelse til de kontoførende institutter, jf. den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, og depotførerne, jf. den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, om resultatet af de gennemførte kontroller.

Det foreslås således for det første, at der vil kunne fastsættes en tidsfrist for Skatteforvaltningens udtagelse af stikprøver til nærmere kontrol efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 1.

Det er tanken, at fristen i første række kan fastsættes til 10 dage. Den vil dog efterfølgende kunne justeres, efterhånden som erfaringerne med den foreslåede ordning indhentes.

Det foreslås for det andet, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om den orientering om udtagningen til kontrol, der efter det foreslåedes stk. 2 skal afgives til det kontoførende institut,

som har indsendt de oplysninger, der har dannet grundlag for udsøgningen af den pågældende udbyttmodtager til Skatteforvaltningen, og den registrerende depotfører.

De regler, der tænkes fastsat, er regler om frister for udsendelse af sådanne orienteringer og om indholdet af orienteringerne.

Det foreslås for det tredje, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om Skatteforvaltningens anmodninger om yderligere oplysninger eller dokumentation efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 3.

De regler, der tænkes fastsat, er regler om, at Skatteforvaltningen kan stille krav om, at indsendelse skal ske digitalt, medmindre der anmodes om originale dokumenter.

Det foreslås for det fjerde, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om tidsfrister for den registrerende depotførers indsendelse af yderligere oplysninger eller dokumentation efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 4.

Det er tanken at denne bemyndigelse vil skulle udnyttes til at fastsætte minimumsfrister, så Skatteforvaltningen altid vil skulle give en frist, der mindst svarer til minimumsfristen, men at Skatteforvaltningen efter en konkret vurdering vil kunne give den registrerende depotfører en længere frist til at fremskaffe de pågældende oplysninger eller den pågældende dokumentation. Udgangspunktet er, at minimumsfristen vil skulle fastsættes til 60 bankdage. Den vil dog efterfølgende kunne justeres, og der vil kunne fastsættes forskellige frister for forskellige typer af anmodninger, efterhånden som erfaringerne med den foreslåede ordning indhentes.

Det foreslås for det femte, at skatteministeren vil kunne fastsætte regler om, at Skatteforvaltningen, efterhånden som sagsbehandlingen i forbindelse med stikprøvekontrollen afsluttes, vil skulle sende periodiske meddelelser om resultatet af de gennemførte kontroller til de relevante kontoførende institutter og registrerende depotførere, som efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 2, er orienteret om, at den pågældende udbyttmodtager er udtaget til kontrol.

Meddelelsen vil skulle sendes til det kontoførende institut, som har indberettet efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, om den pågældende udbyttmodtager, som kontrolleres, og den registrerende depotfører, der har registreret den pågældende udbyttmodtager. Meddelelsen omfatter således de kontroller, som er relevante for de pågældende kontoførende institutter og registrerende depotførere, fordi det er dem, der henholdsvis har indberettet om den pågældende udbyttmodtager eller registreret denne.

Den foreslåede bestemmelse om periodiske meddelelser skal ses i sammenhæng med, at hvis kontrollen af en udbyttmodtager er afsluttet, og kontrollen ikke har ført til ændringer af udbytteskatten, så vil de kontoførende institutter og de registrerende depotførere kunne nedskrive omfanget af deres potentielle hæftelse.

Hvis kontrollen derimod fører til, at det konstateres, at der er indeholdt udbytteskat med en for lav sats, vil hæftelse derimod eventuelt kunne gøres gældende efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 2, og registreringen af kunden skal ændres, hvis den er forkert.

Hvis kontrollen fører til, at det konstateres, at der er indeholdt med for høj en sats, vil Skatteforvaltningen efterbetale det for meget indeholdte til det kontoførende institut med henblik på, at det føres tilbage gennem den kæde af depotførere, aktierne m.v. er registreret gennem, til udbyttedtageren.

Det er forventningen, at hovedparten af de sager, der vil blive udtaget til stikprøvekontrol, vil kunne afsluttes inden for 6 måneder efter udløb af fristen for de kontoførende institutters indsendelse af oplysninger til Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1.

I komplekse sager, hvor der f.eks. er behov for at indhente yderligere oplysninger eller dokumentation fra den registrerende depotfører, vil Skatteforvaltningens sagsbehandling dog kunne strække sig ud over 6 måneder.

Det er tanken, at den foreslåede hjemmel udnyttes til at fastsætte regler om månedlige meddelelser. Dette vil dog kunne ændres efterfølgende, hvis de indhentede erfaringer med ordningen tilsiger det.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 I, stk. 1, at der efter udløbet af korrektionsperioden efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F for modtagere af udbytte af aktier m.v. omfattet af kildeskattelovens § 65, stk. 1, 7 eller 9, der er registreret i en værdipapircentral, og hvor de foreslåede regler i kildeskattelovens §§ 65 E-65 G ikke har været anvendt eller ikke har været anvendt korrekt, vil kunne ske korrektion af udbytteskat efter anmodning til Skatteforvaltningen til den korrekte sats efter § 65, stk. 1, 7 eller 9, § 2, stk. 6, 2. pkt., eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. eller 3. pkt., eller i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Det foreslås således, at i de situationer, hvor en udenlandsk udbyttedtager er berettiget til en lavere skattesats end 27 pct. efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller intern dansk lovgivning, men der ikke er opnået nettoindeholdelse med den korrekte sats ved kilden efter den foreslåede nettoindeholdelsesordning, vil den indeholdte udbytteskat kunne korrigeres efter anmodning til Skatteforvaltningen.

Det foreslås endvidere, at skatteministeren vil kunne fastsætte regler om, at den indeholdte udbytteskat vil kunne korrigeres efter anmodning til Skatteforvaltningen i tilfælde, hvor den foreslåede nettoindeholdelsesordning har været anvendt, og der dermed er opnået beskatning med en lavere skattesats end 27 pct. efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller intern dansk lovgivning, men hvor der er anvendt en forkert sats.

Den foreslåede korrektionsadgang foreslås at skulle gælde for de tilfælde, hvor korrektionen ikke er foretaget af det kontoførende institut i perioden til og med 44 bankdage efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F.

Den foreslåede bestemmelse omfatter lige som den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 1, udbytter af aktier m.v. omfattet af kildeskattelovens § 65, stk. 1, 7 eller 9.

Kildeskattelovens § 65, stk. 1, omhandler udbytte udloddet af selskaber m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 2 e, 2 h, 4 og 5 a. Det omfatter danske aktie- og anpartsselskaber, andre selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagerens indskudte kapital i selskabet, elselskaber, vandforsyningsselskaber, visse foreninger, hvis formål er at fremme medlemmernes fælles erhvervsmæssige interesser gennem deres deltagelse i foreningens virksomhed som aftagere, leverandører eller på anden lignende måde, og investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, bortset fra investeringselskaber og investeringsinstitutter med minimumsbeskatning.

Kildeskattelovens § 65, stk. 7, omhandler udbytte udloddet af investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, og kildeskattelovens § 65, stk. 9, omhandler udbytte udloddet af investeringselskaber.

Det foreslås således, at skatteministeren vil kunne fastsætte regler om, at der under forudsætning af, at de procedurer for korrektion, der er indeholdt i de pågældende regler, er fulgt, så vil der kunne opnås korrektion til den rette sats med den virkning, at den for meget indeholdte udbytteskat kan udbetales af Skatteforvaltningen, eller den for lidt betalte udbytteskat vil kunne indbetales til Skatteforvaltningen.

Fælles for kildeskattelovens § 65, stk. 1, 7 og 9, er, at de foreskriver indeholdelse af udbytteskat med en sats på 27 pct.

Den typiske sats i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne er 15 pct., men Danmark har indgået nogle dobbeltbeskatningsoverenskomster med satser, der afviger fra dette.

Ud over dobbeltbeskatningsoverenskomsterne vil udbyttedtagere, der er hjemmehørende i udlandet, kunne være berettiget til beskatning af udbytter med en lavere sats end 27 pct. efter kildeskattelovens § 2, stk. 6, 2. pkt., (om udbyttedtagere, som er fysiske personer) eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. og 3. pkt., (om udbyttedtagere, som er juridiske personer). Efter disse bestemmelser beskattes udbyttet med 15 pct., hvis skattemyndighederne i den stat, på Færøerne eller i Grønland, hvor udbyttedtageren er hjemmehørende, skal udveksle oplysninger med Skatteforvaltningen efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. En sådan aftale kan være en dobbeltbeskatningsoverenskomst, EU's direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, OECD's og Europarådets konvention om gensidig bistand i skattesager eller en skatteinformationsaftale.

For selskaber i lande, som Danmark ikke har sådanne aftaler med, vil udbytter af danske aktier m.v. blive beskattet med 22 pct. efter selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. pkt.

Det er en forudsætning for anvendelse af den foreslåede bestemmelse, at aktierne m.v. er registreret i en værdipapircentral. Dette kan være såvel en dansk som en udenlandsk værdipapircentral. Den foreslåede ordning bygger på den måde, aktier m.v. registreret i en værdipapircentral typisk registreres. Ejerskabet til aktierne m.v. vil således typisk være registreret gennem en række af

depotførere og et kontoførende institut, som i værdipapircentralen fører det depot, som aktierne m.v. er registreret på. Aktierne m.v. er i kæden mellem udbyttmodtagerens depotfører og det kontoførende institut typisk placeret på omnibusdepoter i de pågældende depotføreres navn. Det er dermed alene udbyttmodtagerens depotfører, der kender udbyttmodtagerens identitet.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med, at der vil være nogle situationer, hvor det ikke vil være muligt at opnå nettoindeholdelse med en lavere sats end 27 pct. ved kilden efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 1. Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med, at der kan ske fejl i forbindelse med nettoindeholdelse ved kilden, eller at der, selv om det var muligt at foretage nettoindeholdelse ved kilden med en lavere sats end 27 pct., er foretaget indeholdelse med 27 pct. Dermed er der behov for at kunne foretage korrektioner efter, at udlodningen er foretaget.

En af de formentlig oftest forekommende situationer, hvor det ikke har været muligt at få nettoindeholdelse med en lavere sats end 27 pct. ved kilden efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 1, er den situation, hvor den pågældende udbyttmodtager ikke er registreret efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, forud for udlodningen.

Der kan f.eks. være tale om udenlandske udbyttmodtagere, der første gang har anskaffet danske aktier m.v. kort tid før, at det pågældende selskab m.v. foretager en udlodning. For at blive registreret er det bl.a. en forudsætning, at den pågældende udbyttmodtager har afgivet en hjemstedserklæring udstedt af skattemyndighederne i den jurisdiktion, hvor udbyttmodtageren er hjemmehørende, som skal tjene som dokumentation for udbyttmodtagerens skattemæssige hjemhør. På grund af sagsbehandlingstiden hos den pågældende skattemyndighed kan der opstå den situation, at udbyttmodtageren ikke har kunnet få erklæringen før udlodningen. Dermed har vedkommende fået indeholdt 27 pct. ved udlodning fra danske selskaber m.v.

Reglerne om efterfølgende korrektion skal således sikre, at udbyttmodtagerne i sådanne situationer ved en efterfølgende korrektion kan opnå at blive beskattet med den korrekte sats.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 I, stk. 2, at korrektion efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 I, stk. 1, forudsætter, at den registrerende depotfører, jf. den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, anmoder herom, og at anmodningen sendes til det kontoførende institut via den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, og at anmodningen sendes af det kontoførende institut til Skatteforvaltningen inden for fristerne, der fremgår af de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens § 65 I, stk. 2, nr. 1 og 2.

Det foreslås således, at anmodningen om korrektion vil skulle indgives af den registrerende depotfører, og at anmodningen vil skulle sendes til det kontoførende institut via den kæde af depotførere, de pågældende aktier m.v. er depotført i. Det vil herefter være det kontoførende institut, der skal sende anmodningen om korrektion til Skatteforvaltningen.

Den registrerende depotfører vil enten være udbyttmodtagerens depotfører eller en anden depotfører i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem. Initiativet til korrektionen vil dermed enten kunne komme fra den registrerende depotfører eller fra udbyttmodtagerens depotfører, som

anmoder den registrerende depotfører om at starte anmodningen om korrektion. At det er den registrerende depotfører, eventuelt efter anmodning fra udbyttmodtagerens depotfører, der skal indgive anmodningen, skal dels ses i sammenhæng med, at det er denne, der kender udbyttmodtagerens unikke identifikationsnummer udstedt efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, 2. pkt. Dels skal det ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 4. Efter denne bestemmelse vil depotførere have pligt til at sammenholde de modtagne oplysninger med andre oplysninger, den pågældende depotfører er i besiddelse af, herunder oplysninger modtaget til opfyldelse af reglerne om kundekendskabsprocedurer og til bekæmpelse af hvidvask. I tilfælde, hvor der er uoverensstemmelser, må depotføreren søge at afklare disse, inden depotføreren går videre med anmodningen om korrektion.

Det er således en forudsætning for indgivelse af anmodningen, at udbyttmodtagerens depotfører og den registrerende depotfører, hvis denne ikke er udbyttmodtagerens depotfører, ikke har grund til at betvivle, at udbyttmodtageren er den retmæssige ejer af udbyttet og er den, vedkommende udgiver sig for at være.

Ved at stille krav om, at anmodningen sendes til det kontoførende institut via den kæde af depotførere, aktierne m.v. er registreret gennem, opnås det, at aktierne m.v. kan spores helt fra den værdipapircentral, de er registreret i og ud til den registrerende depotfører. Dette skaber et værn mod korrektion i forhold til fiktive aktiebeholdninger.

Det foreslås i *kildeskattelovens § 65 I, stk. 2, nr. 1*, at hvis anmodningen skyldes, at udbyttmodtageren ikke var registreret efter § 65 E, stk. 3, den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, skal anmodningen være modtaget af Skatteforvaltningen senest 6 måneder efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til. Forudsætter registrering efter § 65 E, stk. 3, at der er indhentet en forhåndsgodkendelse efter § 65 E, stk. 4, udløber fristen dog tidligst en måned efter, at Skatteforvaltningen har meddelt forhåndsgodkendelsen, hvis anmodningen om forhåndsgodkendelse er indgivet inden for fristen efter 1. pkt. Det er en yderligere en forudsætning for korrektion, at udbyttmodtageren er registreret efter § 65 E, stk. 3, forud for indgivelsen af anmodningen, hvis registrering er mulig.

Den foreslåede bestemmelse omhandler således den situation, hvor udbyttmodtageren ikke er blevet registreret efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, forud for udlodningen af udbyttet.

Det foreslås således, at anmodningen om korrektion i disse tilfælde skal være modtaget af Skatteforvaltningen senest 6 måneder efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til. Dette begreb dækker over den dag, der i det finansielle sprogbrug betegnes ”record-day”. For aktier m.v., der er registreret i VP Securities A/S, som for tiden er den eneste danske værdipapircentral, er det normal praksis, at denne dag ligger 2 dage efter den dag, hvor generalforsamlingen i selskabet m.v. har været afholdt, eller hvor bestyrelsen i selskabet m.v. efter bemyndigelse fra generalforsamlingen har besluttet at udlodde udbyttet.

Fristen på 6 måneder er fastsat ud fra erfaringerne for, hvor lang sagsbehandlingstiden er for de udenlandske skattemyndigheders udstedelse af hjemstedserklæringer og med henblik på at sikre tid

til, at anmodningerne kan passere op gennem den kæde af depotførere, aktierne m.v. er ejet igennem, og at det kontoførende institut kan foretage de nødvendige afstemninger og indsende anmodningen til Skatteforvaltningen. Dette indebærer, at registreringen af udbyttmodtageren skal ske i så god tid inden fristen for Skatteforvaltningens modtagelse af anmodningen, at denne frist kan overholdes. I praksis forventes det, at en registrering senest 4 måneder efter record-day vil være tilstrækkeligt til at opnå dette.

Fristen skal ses i sammenhæng med, at der for såvel udbyttmodtagerne, de registrerende depotfører og Skatteforvaltningen er en interesse i, at kunden registreres inden for en forholdsvis kort frist, så der kan opnås nettoindeholdelse med den korrekte sats ved fremtidige udlodninger af udbytte af danske aktier m.v.

Det foreslås desuden, at hvis registrering af udbyttmodtageren efter § 65 E, stk. 3, forudsætter, at der er indhentet en forhåndsgodkendelse efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 4, foreslås fristen dog tidligst at skulle udløbe en måned efter, at Skatteforvaltningen har meddelt forhåndsgodkendelsen. De tilfælde, hvor registreringen kræver forhåndsgodkendelse, er de tilfælde, hvor udbyttmodtageren påberåber sig en skattesats, der er lavere end den skattesats, der er hovedreglen efter den dobbeltbeskatningsoverenskomst, udbyttmodtageren er omfattet af.

Denne særlige frist foreslås dog alene at ville gælde, hvis anmodningen om forhåndsgodkendelse er indgivet inden for den ovennævnte frist på 6 måneder.

Denne særlige frist skyldes, at i tilfælde, hvor registreringen er afhængig af en forhåndsgodkendelse, og Skatteforvaltningen ikke endnu har afgivet en sådan, bør udbyttmodtageren ikke være afskåret fra at opnå korrektion, fordi fristen på 6 måneder for anmodning om korrektion er overskredet.

Det foreslås desuden at være en forudsætning for indgivelse af en anmodning om korrektion i disse tilfælde, at udbyttmodtageren er registreret efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, forud for indgivelsen af anmodningen, hvis registrering er mulig. At registrering er mulig, skal i denne forbindelse forstås således, at dette også vil gælde, hvis registrering er mulig under forudsætning af, at der er indhentet en forhåndsgodkendelse efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 4.

Det foreslås, at der skal gælde samme frist på 6 måneder i tilfælde, hvor registrering ikke er mulig. Derved undgås en forskelsbehandling af de situationer, hvor registrering er mulig, og de situationer, hvor registrering ikke er mulig.

At registreringen, hvis den er mulig, vil skulle ske efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, indebærer, at de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2 og 4, vil skulle finde tilsvarende anvendelse.

Dette indebærer, at det vil skulle være en forudsætning for registreringen, at udbyttmodtageren har afgivet de oplysninger m.v., som skal afgives efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65, stk. 2. Det vil sige oplysning om sin identitet, oplysning om karakteren af udbyttmodtageren, oplysning om sit skattemæssige hjemsted eller sine skattemæssige hjemsteder, en erklæring om at

være skattemæssigt retmæssig ejer af udbyttet, samtykke til afgivelse af oplysninger m.v. Der henvises for en nærmere beskrivelse af de oplysninger m.v., der skal afgives, til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 2.

Det vil endvidere være en forudsætning for registrering af en udbyttmodtager til en lavere sats end den sats, der efter den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst er hovedreglen, at der er indhentet en forhåndsgodkendelse fra Skatteforvaltningen af, at udbyttmodtageren er omfattet af den pågældende særregel.

Der vil være situationer, hvor der ikke vil kunne ske registrering af udbyttmodtageren.

Da det er et krav for at blive registreret efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, at udbyttmodtageren har afgivet en erklæring om at være retmæssig ejer af udbytter af aktierne m.v., vil der ikke kunne opnås registrering, hvis der ikke er indgivet en sådan erklæring. En udbyttmodtager kan imidlertid på sit depot have såvel f.eks. lånte danske aktier m.v., hvor den pågældende udbyttmodtager ikke er ejer af aktierne og dermed hverken rette indkomstmotager eller retmæssig ejer af udbyttet, som købte danske aktier m.v., hvor udbyttmodtageren er retmæssig ejer af udbyttet. Er dette tilfældet, skal vedkommende ikke kunne få nettoindeholdelse af udbytteskat efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 1, for så vidt angår udbyttet af de aktier m.v., der er placeret i depotet, da vedkommende ikke kan indgive en erklæring om at være retmæssig ejer af udbytterne af de danske aktier m.v. i depotet. Dette skyldes, at vedkommende ikke er retmæssig ejer af udbyttet af disse aktier m.v. Imidlertid kan vedkommende være berettiget til en skattesats, der er lavere end 27 pct. på de købte aktier m.v. Da vedkommende imidlertid ikke har kunnet registreres efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, har vedkommende ikke kunnet opnå nettoindeholdelse med den korrekte sats ved kilden efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk.1, for så vidt angår udbytterne af disse aktier m.v.

Den rette indkomstmotager og retmæssige ejer af udbyttet af de lånte aktier, som ligger på låntagerens depot i eksemplet ovenfor, er långiveren. Denne vil kunne registreres efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, men aktierne vil ikke ligge på vedkommendes depot. Dermed vil låntageren heller ikke kunne opnå nettoindeholdelse med den korrekte sats ved kilden efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk.1.

Herudover kan udbyttmodtageren f.eks. være en transparent enhed, hvor det ikke er enheden, men de bagvedliggende ejere heraf, der er retmæssig ejer af udbyttet. Heller ikke her kan der ske registrering af ejeren af depotet (den transparente enhed), da denne ikke er den retmæssige ejer.

I disse situationer vil der kunne opnås korrektion, uanset at udbyttmodtageren ikke er registreret efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 I, stk. 2, nr. 2, at anmodningen om korrektion skal være modtaget af Skatteforvaltningen senest 3 år efter den dag, hvor det er fastslået, hvem der er berettiget til udbyttet, i tilfælde, som ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 I, stk. 2, nr. 1.

Det foreslås således, at fristen for anmodning om korrektion af den indeholdte udbytteskat efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F, stk. 1, vil være tre år regnet fra den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, når anmodningen ikke er begrundet med, at udbyttmodtageren ikke var registreret efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65, stk. 3, forud for udlodningen.

Ved den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, forstås den dag, der i det finansielle sprogbrug betegnes ”record-day”. For aktier m.v., der er registreret i VP Securities A/S, som for tiden er den eneste danske værdipapircentral, er det normal praksis, at denne dag ligger 2 dage efter den dag, hvor generalforsamlingen i selskabet m.v. har været afholdt, eller hvor bestyrelsen i selskabet m.v. efter bemyndigelse fra generalforsamlingen har besluttet at udlodde udbyttet.

Den foreslåede bestemmelse omfatter de tilfælde, hvor en udbyttmodtager er registreret efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, men som følge af fejl har vedkommende ikke fået indeholdt skat med den korrekte sats. Et eksempel på et sådant tilfælde er, at en udbyttmodtager er registreret som værende berettiget til en sats på 15 pct. Imidlertid sker der en fejl hos udbyttmodtagerens depotfører, et andet sted i den kæde af depotførere, aktierne m.v. er registreret gennem, det kontoførende institut, værdipapircentralen eller det udloddende selskab, der fører til, at der er indeholdt 27 pct.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 I, stk. 3, at beløb, som indbetales til eller udbetales fra Skatteforvaltningen ved korrektion efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 I, stk. 1 og 2, ikke forrentes.

Anmodninger om korrektion kan føre til, at der skal korrigeres til en lavere skattesats end den, der er indeholdt med, men det kan også føre til, at der skal korrigeres til en højere skattesats. Det foreslås, at der i begge tilfælde ikke sker forrentning af de beløb, som skal enten indbetales til eller udbetales fra Skatteforvaltningen som følge af korrektionen.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 5, hvor det foreslås, at der ikke vil skulle ske forrentning ved ændringer af den indeholdte udbytteskat i forbindelse med stikprøvekontrol af den indeholdte udbytteskat. Det foreslås således generelt, at der ikke vil skulle ske forrentning ved refusion af udbytteskat eller ved stikprøvekontrol eller korrektion efter den foreslåede ordning, bortset fra i den situation hvor Skatteforvaltningen træffer afgørelse om efterbetaling af udbytteskat, og efterbetalingen ikke sker inden for 30 dage efter afgørelsen. Forrentningen starter da først på dette tidspunkt, jf. den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 2.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 I, stk. 4, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om korrektion efter de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens § 65 I, stk. 1 og 2.

De regler, der vil kunne fastsættes efter den foreslåede bestemmelse, er nærmere regler om fremgangsmåden ved indsendelse af korrektionsanmodninger, de oplysninger, en anmodning skal indeholde, og den dokumentation, der skal sendes med i forbindelse med korrektionsanmodningen.

For så vidt angår metoden til indsendelse, er det tanken, at der skal fastsættes regler om, at indsendelse alene skal kunne ske digitalt, og at det skal ske til et system, som anvises af Skatteforvaltningen. Der er hjemmel i skatteforvaltningslovens § 35, stk. 1, til at skatteministeren kan fastsætte regler om tvungen digitalisering ved henvendelser til Skatteforvaltningen, og det er i forbindelse med kravene om digital indsendelse tanken at udnytte denne hjemmel.

Der vil endvidere skulle fastsættes regler, der sikrer udbyttemodtageren anonymitet i forbindelse med, at anmodningerne om korrektion sendes til det kontoførende institut via den kæde af depotførere, aktierne m.v. er registreret gennem.

Herudover er det tanken, at der skal fastsættes regler om, at det kontoførende institut forud for indsendelsen af anmodninger omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 65, I, stk. 2, nr. 1, vil skulle foretage en afstemning af anmodningerne, så det udbytte, der anmodes om korrektion for, ikke overstiger det udbytte, der er modtaget vedrørende det pågældende depot.

De angivne regler er ikke udtømmende. Der vil således kunne fastsættes andre regler end de nævnte. Disse regler vil skulle fastsættes i samarbejde med den finansielle sektor, så det kan sikres, at de krav, der stilles, i videst mulig udstrækning tager højde for de forretningsgange og processer, der allerede eksisterer i sektoren, samtidig med, at det sikres, at der er en tilstrækkelig høj grad af sikkerhed for, at de foretagne korrektioner er korrekte.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 J, stk. 1, at det skal være en forudsætning for, at et kontoførende institut eller en registrerende depotfører, jf. den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, kan medvirke til indeholdelse efter § 65 E, stk. 1, eller korrektion efter § 65 F, at vedkommende lader sig registrere hos Skatteforvaltningen. Ved registreringen vil det kontoførende institut eller den registrerende depotfører skulle påtage sig at hæfte i tre situationer, som er omhandlet i kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-3.

Det foreslås således, at et kontoførende institut vil skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen, hvis det vil sikre sig mulighed for, at deres egne kunder og de kunder hos de depotførere, de holder aktier m.v. for, kan opnå nettoindeholdelse med den korrekte sats ved kilden efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 1, og sikre sig mulighed for at foretage korrektioner efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F.

Det foreslås endvidere, at det skal være en forudsætning for, at den registrerende depotfører lader sig registrere hos Skatteforvaltningen, hvis vedkommende vil sikre sig mulighed for, at deres egne kunder og de kunder hos de depotførere, de registrer udbyttemodtagere for, kan opnå nettoindeholdelse med den korrekte sats ved kilden efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 1, og sikre sig mulighed for at kunne anmode om korrektioner efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F.

Denne registrering vil ikke være en registrering for en skat eller afgift hos Skatteforvaltningen, jf. opkrævningslovens § 1, stk. 1, og vil således ikke medføre, at opkrævningslovens regler generelt finder anvendelse på beløb, som et kontoførende institut kan komme til at hæfte for efter den foreslåede bestemmelse.

Da det er en forudsætning for nettoindeholdelse efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 1, og korrektion efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F, at procedurer efter reglerne i § 65 E, stk. 2-4, og § 65 F og regler udstedt i medfør heraf følges, påtager det kontoførende institut og den registrerende depotfører ved registreringen sig at følge disse regler.

Ved registreringen påtager det kontoførende institut eller den registrerende depotfører sig hæftelse i tre situationer. Det er således en følge af registreringen, at den pågældende kontoførende institut eller den pågældende registrerende depotfører påtager sig hæftelsen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at der efter den foreslåede ordning forudsættes at være en direkte kontakt mellem de kontoførende institutter henholdsvis de registrerende depotførere og Skatteforvaltningen, at de kontoførende institutter og de registrerende depotførere kan blive mødt med krav som følge af hæftelsen efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1-3, og at Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 3, vil have mulighed for at nægte en registrering eller at fratage et kontoførende institut eller en registrerende depotfører registreringen og dermed afskære det kontoførende institut eller den registrerende depotfører fra at medvirke til nettoindeholdelse af udbytteskat med den rette sats ved kilden eller en eventuel efterfølgende korrektion.

Ordnningen vil være åben for såvel danske som udenlandske kontoførende institutter og registrerende depotførere, og for de kontoførende institutters vedkommende uanset om de er kontoførende institutter i en dansk eller udenlandsk værdipapircentral, jf. dog den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 3, om Skatteforvaltningens mulighed for at kunne nægte en registrering eller at fratage et kontoførende institut eller en registrerende depotfører registreringen. Deltagelse i ordningen foreslås at være frivillig, også for de danske kontoførende institutter.

Efter § 190 i lov om kapitalmarkeder kan følgende optræde som kontoførende institutter: Pengeinstitutter eller fondsmæglerselskaber, visse realkreditinstitutter, virksomheder, der drives i fællesskab af sådanne virksomheder, og som har til formål at forvalte finansielle instrumenter, investeringsselskaber og kreditinstitutter, Moderniseringsstyrelsen, værdipapircentraler, herunder kan en værdipapircentral fungere som kontoførende institut i den pågældende værdipapircentral, centrale modparter (enheder, som stiller sig mellem køber og sælger i en værdipapirhandel), Danmarks Nationalbank, centralbanker i et andet EU-land eller i et land, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. I det omfang en sådan virksomhed har påtaget sig rollen som kontoførende institut, vil de kunne lade sig registrere efter den foreslåede bestemmelse.

Aktierne m.v. kan også være registreret i udenlandske værdipapircentraler. Her vil det ligeledes være en betingelse for at kunne lade sig registrere i rollen som kontoførende institut, at den pågældende virksomhed kan påtage sig rollen som kontoførende institut, og at virksomheden rent faktisk har påtaget sig denne rolle.

At et kontoførende institut eller en depotfører lader sig registrere vil ikke hindre, at det kontoførende institut eller den registrerende depotfører lader andre påtage sig at udføre de opgaver, der er knyttet til at være registreret efter den foreslåede bestemmelse. Denne mulighed for at

delegere opgaverne kræver ikke en særlig hjemmel efter dansk ret. Det vil blot være det kontoførende instituts henholdsvis den registrerende depotførerens ansvar, at opgaverne udføres korrekt, og det vil være det kontoførende institut henholdsvis den registrerende depotfører, der ved registreringen vil påtage sig en hæftelse i visse situationer.

Den foreslåede hæftelse hænger sammen med, at Skatteforvaltningen ikke har mulighed for at foretage en kontrol af udbyttemodtagernes ret til den skattesats, de registreres for efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, forud for udbytteudbetalingen. Grundet antallet af udenlandske udbyttemodtagere vil en sådan kontrol altid have karakter af en stikprøvekontrol, hvor udtagelsen af stikprøverne vil ske efter en risikobaseret tilgang. Et af elementerne i en udvælgelse af stikprøver er omfanget af de modtagne udbytter, og denne oplysning kendes ikke før udlodningen. Dette indebærer, at indeholdelsen udbytteskat med en lav sats sker uden en egentlig forudgående kontrol fra Skatteforvaltningens side.

Det foreslås derfor, at hæftelsen vil skulle indtræde i den situation, hvor det i den efterfølgende stikprøvekontrol konstateres, at der er indeholdt udbytteskat med en for lav sats, og i de situationer, hvor Skatteforvaltningens efterfølgende kontrol besværliggøres ved, at det kontoførende institut ikke rettidigt indsender oplysninger om udbyttemodtagere m.v. efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1, eller hvor den registrerende depotfører ikke rettidigt indsender oplysninger eller dokumentation, som Skatteforvaltningen har anmodet den registrerende depotfører om. De enkelte situationer er nærmere beskrevet nedenfor i bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens § 65 I, stk. 1, nr. 1-3.

Det foreslås, at hæftelsen i alle tre situationer vil skulle påhvile det kontoførende institut og den registrerende depotfører, og det følger af den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 2, at disse vil skulle hæfte solidarisk. Det er dog forudsat, at det kontoførende institut vil kunne sikre sig en adgang til regres i de aftaler, de indgår med depotførerne længere nede i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, og mellem disse depotførere indbyrdes.

De foreslåede hæftelsesregler vil ikke hindre, at hæftelse kan gøres gældende i andre situationer og over for andre end det kontoførende institut og den registrerende depotfører. Hvis f.eks. det udloddende selskab undlader indeholdelse eller indeholder for lidt, vil det således hæfte efter kildeskattelovens § 69, stk. 1, medmindre det kan påvise, at det ikke har udvist forsømmelighed. Endvidere hæfter det udloddede selskab for den indeholdte udbytteskat efter § 69, stk. 2. Det kontoførende institut og depotførerne vil ligeledes uden for situationerne med hæftelse efter den foreslåede bestemmelse kunne hæfte efter en erstatningsretlig betragtning, hvis de har handlet ansvarspådragende. Endelig vil den udbyttemodtager, der uretmæssigt har fået foretaget indeholdelse med en for lav sats, kunne blive mødt med et krav om betaling af den resterende skat.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 J, stk. 1, nr. 1, at det kontoførende instituts og den registrerende depotførers hæftelse vil skulle omfatte den manglende indeholdte udbytteskat i tilfælde, hvor der ved en kontrol efter § 65 H konstateres en utilstrækkelig indeholdelse, og den manglende indeholdelse ikke skyldes, at udbyttemodtageren ikke anses for berettiget til en skattesats, som er godkendt efter § 65 E, stk. 4.

Den første situation, hvor det kontoførende institut og den registrerende depotfører vil skulle hæfte,

er således efter forslaget den situation, hvor Skatteforvaltningen har udtaget en udbyttmodtager til stikprøvekontrol efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, og det ved afslutningen af kontrollen konstateres, at den pågældende ikke var berettiget til den sats, der er indeholdt med, eller til udlodning uden indeholdelse af udbytteskat, og der er indeholdt for lidt eller ingen udbytteskat. Her vil det kontoførende institut og den registrerende depotfører skulle hæfte for forskellen mellem den skat, der skulle være indeholdt, hvis den korrekte sats havde været anvendt, og den skat, der faktisk er indeholdt.

Hæftelsen efter den foreslåede bestemmelse skal dog ikke gælde i de tilfælde, hvor Skatteforvaltningen har afgivet en forhåndsgodkendelse efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 4, og det viser sig, at den sats, der er godkendt i forhåndsgodkendelsen, ikke er korrekt, fordi udbyttmodtageren ikke ved stikprøvekontrollen vurderes at have en sådan status, at vedkommende vil være berettiget til en lavere sats end normalsatsen efter den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst. I denne situation har Skatteforvaltningen haft mulighed for forudgående kontrol, og dermed vil begrundelsen for den særlige hæftelse ikke være relevant i denne situation.

Denne undtagelse vil dog ikke finde anvendelse, hvis det under stikprøvekontrollen konstateres, at den pågældende udbyttmodtager ikke er rette indkomstmotager eller skattemæssigt retmæssig ejer af udbyttet. Hvis det således under stikprøvekontrollen f.eks. konstateres, at de aktier m.v., der er modtaget udbytte af, er erhvervet ved et aktielån, hvor låntageren ikke anses for den rette indkomstmotager af udbyttet, vil hæftelsen kunne gøres gældende, uanset at den pågældende udbyttmodtager har fået en forhåndsgodkendelse af sin status i forhold til den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Det er en forudsætning for, at hæftelsen indtræder, at det ved en kontrol efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, konstateres, at der er indeholdt udbytteskat med en for lav sats, eller at der uberettiget ikke er indeholdt udbytteskat. Dette indebærer, at Skatteforvaltningen alene skal kunne gøre hæftelsen gældende, hvis Skatteforvaltningen har overholdt reglerne i den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H eller regler, der er udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 6, herunder særligt kravene til underretning af det kontoførende institut og den registrerende depotfører.

Hvis det ved en stikprøvekontrol konstateres, at en udbyttmodtager har fået indeholdt udbytteskat med en for lav sats, eller at der uberettiget ikke er indeholdt udbytteskat, vil de foreslåede hæftelsesregler finde anvendelse på den udlodning, der har givet anledning til stikprøvekontrollen. Konstateres det samtidigt, at samme udbyttmodtager tidligere har modtaget udlodninger, hvor der også er indeholdt en for lav udbytteskat, og fristen for udtagelse af stikprøver ved disse udlodninger er udløbet, vil hæftelse ikke kunne gøres gældende efter de foreslåede regler i forhold til det kontoførende institut, for så vidt angår disse tidligere udlodninger. Den foreslåede hæftelse for de kontoførende institutter og de registrerende depotførere hindrer imidlertid ikke, at der på andet grundlag vil kunne gøres krav gældende vedrørende disse tidligere modtagne udbytter, herunder særligt over for udbyttmodtageren.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 J, stk. 1, nr. 2, at det kontoførende instituts hæftelse vil skulle omfatte forskellen mellem den indeholdte udbytteskat efter § 65 E, stk. 1, eller efter korrektion efter

§ 65 F og det beløb, der ville være indeholdt, hvis der var anvendt en sats på 27 pct., i tilfælde hvor der for den pågældende udbyttmodtager ikke er afgivet oplysninger efter § 65 G, stk. 1, inden for fristen efter denne bestemmelse.

Den anden situation, hvor det kontoførende institut og den registrerende depotfører foreslås at skulle hæfte, er således efter forslaget den situation, hvor det kontoførende institut ikke rettidigt har indsendt oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 G, stk. 1. Efter denne bestemmelse vil det kontoførende institut senest 45 bankdage efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, skulle indsende oplysninger om udbyttmodtagerens unikke identifikationsnummer, identiteten af de udbyttegivende aktier m.v., antal udbyttegivende aktier m.v., udloddet udbytte pr. aktie m.v. før og efter indeholdelse af udbytteskat, datoen for vedtagelsen eller beslutningen om udbetaling eller godskrivning af udbyttet, depotnummer i værdipapircentralen, det kontoførende instituts identitet og oplysning om de korrektioner af den indeholdte udbytteskat, der er foretaget efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F.

Det kontoførende institut og den registrerede depotfører vil i denne situation skulle hæfte for forskellen mellem den udbytteskat, der er indeholdt af det udbytte, der ikke rettidigt er indsendt oplysninger om, og den udbytteskat, der skulle være indeholdt, hvis der var indeholdt med en sats på 27 pct.

Hvis det kontoførende institut har indsendt oplysninger vedrørende en del af modtagerne men ikke alle, vil hæftelsen ikke omfatte de udbyttmodtagere, der er gjort rede for, men alene de udbyttmodtagere, der ikke er redegjort for.

Det foreslås i *kildeskattelovens § 65 J, stk. 1, nr. 3*, at det kontoførende instituts hæftelse vil skulle omfatte forskellen mellem den indeholdte udbytteskat efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 1, eller efter korrektion efter § 65 F og det beløb, der ville være indeholdt, hvis der var anvendt en sats på 27 pct., i tilfælde, hvor Skatteforvaltningen har anmodet om yderligere oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 3, og de ønskede oplysninger ikke indsendes inden for fristen efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 4.

Den tredje situation, hvor det kontoførende institut og den registrerende depotfører foreslås at skulle hæfte, er den situation, hvor Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 3, har anmodet en registrerende depotfører om yderligere oplysninger eller dokumentation til kontrol af en stikprøve, men ikke har modtaget de ønskede oplysninger eller den ønskede dokumentation inden for den frist, Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 4, har givet den registrerende depotfører.

Der er forudsat en vis fleksibilitet i bestemmelsen, så den registrerende depotfører, hvis denne har problemer med at overholde fristen, kan gå i dialog med Skatteforvaltningen om forlængelse af fristen eller om en ny frist efter overskridelsen af den første frist. Hvis der er rimelige grunde til en sådan forlængelse eller til at give en ny frist, vil Skatteforvaltningen skulle gøre dette frem for at gøre hæftelsen gældende.

Det er en forudsætning for, at hæftelsen indtræder, at den registrerende depotfører ikke rettidigt

indsender materiale til Skatteforvaltningen, som denne har anmodet om efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 3. Dette indebærer, at Skatteforvaltningen alene vil kunne gøre hæftelsen gældende, hvis Skatteforvaltningen har overholdt reglerne om udtagelse af stikprøver og anmodninger om yderligere oplysninger i forbindelse hermed efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H eller regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 6, herunder særligt kravene til underretning af det kontoførende institut og den registrerende depotfører.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 J, stk. 2, at Skatteforvaltningen træffer afgørelse om hæftelse efter stk. 1. Gøres hæftelse gældende, hæfter det kontoførende institut og den registrerende depotfører solidarisk, og beløbet vil skulle indbetales senest 30 dage efter Skatteforvaltningens afgørelse. Hvis sidste rettidige betalingsfrist falder på en banklukkedag, forlænges fristen til den førstkommande bankdag. For beløb omfattet af bestemmelsen gælder opkrævningslovens § 6 og kapitel 5.

Det foreslås således, at hvis en af de tre situationer, hvor det kontoførende institut og den registrerende depotfører skal hæfte efter den foreslåede bestemmelse, indtræder, så vil Skatteforvaltningen kunne træffe afgørelse om at gøre hæftelsen gældende. Gøres hæftelsen gældende, vil det kontoførende institut og den registrerende depotfører hæfte solidarisk. Skatteforvaltningen kan dermed rette betalingskravet mod begge disse. Det beløb, som det kontoførende institut og den registrerende depotføre hæfter for, skal indbetales senest 30 dage efter afgørelsen.

Det foreslås, at beløbet opkræves over skattekontoen, og dermed vil betalingsfristen indebære, at beløbet på 30. dagen vil blive debiteret skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 4.

At der er tale om en afgørelse indebærer, at afgørelsen efter skatteforvaltningslovens § 11 vil kunne påklages til Landsskatteretten. Den ledende retsformand i Landsskatteretten kan dog efter skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3, delegerer kompetencen til at træffe afgørelse i klagesagerne til Skatteankestyrelsen. Da der er tale om en afgørelse om, at det kontoførende institut og den registrerende depotfører hæfter, retter afgørelsen sig direkte mod disse. De vil derfor være parter i sagen og dermed klageberettigede. Går afgørelsen ud på, at hæftelsen udløses, fordi udbyttmodtageren ikke er berettiget til den sats, der er anvendt, vil udbyttmodtageren også kunne være part i sagen og dermed kunne påklage afgørelsen, jf. skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 2, 1. pkt.

Derudover foreslås det, at den sidste rettidige betalingsfrist forlænges til den førstkommande bankdag, hvis fristen udløber på en banklukkedag. Herved omfattes betalingen af Skatteforvaltningens praksis om at respektere banklukkedage. Med opkrævning over skattekontoen indgår beløbet i saldoen på instituttets skattekonto. En eventuel debetsaldo på skattekontoen forrentes med renten i opkrævningslovens § 16 c, stk. 1. En eventuel kreditsaldo på skattekontoen forrentes ikke.

Det foreslås desuden, at beløbet skal opkræves over skattekontoen, hvilket bl.a. indebærer, at der skal betales gebyr på 65 kr. ved udsendelse af rykker for beløbet.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 J, stk. 3, at Skatteforvaltningen skal kunne fratage et kontoførende institut eller en registrerende depotfører en registrering efter de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens § 65 J, stk. 1, ved grove eller gentagne fejl i forbindelse med anvendelsen af reglerne i de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens §§ 65 E-65 I eller § 65 J, stk. 4, eller regler udstedt i medfør heraf, eller ved grov eller gentagen manglende rettidige betalinger af beløb, det kontoførende institut eller den registrerende depotfører hæfter for efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 1.

Det foreslås endvidere, at Skatteforvaltningen vil kunne nægte eller fratage et kontoførende institut eller en registrerende depotfører registrering efter stk. 1 eller 3, hvis den kompetente myndighed i den stat, på Færøerne, eller i Grønland, hvor det kontoførende institut eller den registrerende depotfører er hjemmehørende, ikke skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Skatteforvaltningen kan nægte et kontoførende institut eller en registrerende depotfører registrering efter stk. 1, hvis det kontoførende institut eller den registrerende depotfører tidligere har fået frataget en registrering efter bestemmelsens 1. pkt.

Efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 1, er registrering hos Skatteforvaltningen en forudsætning for, at kontoførende institutter og registrerende depotførere kan deltage i den foreslåede nettoindeholdelsesordning efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E eller medvirke til korrektioner efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 F og regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås, at denne registrering vil kunne fratages et kontoførende institut eller en registrerende depotfører, hvis det konstateres, at der er begået grove eller gentagne fejl i forbindelse med anvendelsen af de foreslåede regler i kildeskattelovens §§ 65 E-65 I eller regler udstedt i medfør heraf. Tilsvarende gælder ved grove eller gentagne fejl ved anvendelse af den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 4, om, at depotførere, når de afgiver oplysninger enten til Skatteforvaltningen, andre depotførere eller kontoførende institutter efter den foreslåede ordning, skal sikre sig, at de oplysninger, de afgiver, ikke strider mod andre oplysninger, de er i besiddelse af, herunder de oplysninger, depotføreren er i besiddelse af efter reglerne om gennemførelse af kundekendskabsprocedurer og bekæmpelse af hvidvask, der gælder i depotførerens jurisdiktion. Endelig vil registreringen kunne fratages et kontoførende institut eller en registrerende depotfører, hvis det kontoførende institut eller den registrerende depotfører groft eller gentagne gange undlader rettidigt at betale beløb, som det hæfter for efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 1.

Det er således ikke enhver fejl, der skal kunne føre til fratagelse af registreringen. Der forudsættes at skulle være tale om en vis grovhed eller om gentagne fejl.

Ved medvirken til egentligt misbrug, vil en sådan grovhed være til stede, men den kan eksempelvis også foreligge, hvis en registrerende depotfører overser åbenlyse tegn på, at der finder et misbrug sted eller konsekvent undlader at foretage undersøgelser efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 4, for at sikre sig, at de registrerede oplysninger forekommer rigtige.

Foreligger der ikke sådanne grove fejl, vil registreringen kunne fratages en registrerende depotfører eller et kontoførende institut, hvis der foretages gentagne fejl. Sådanne gentagne fejl kan f.eks. bestå i, at en registrerende depotfører gentagen gange ved registreringen af kunder hos Skatteforvaltningen ikke gennemfører tilstrækkeligt grundige undersøgelser efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 4, for at sikre sig, at de registrerede oplysninger forekommer rigtige.

Undladelse af rettidigt at betale for beløb, som et kontoførende institut eller en registrerende depotfører hæfter for efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 2, jf. § 65 J, stk. 1, nr. 1-3, vil ligeledes efter omstændighederne være at anse for et groft brud på reglerne, f.eks. hvis der er tale om bevidst undladelse af at betale et større beløb.

Den fornødne grovhed vil ikke være til stede, hvis det kontoførende institut eller registrerende depotføreren ved en fejl ikke får betalt rettidigt, men betaler umiddelbart efter, at fejlen er konstateret. Ved gentagen manglende rettidig betaling, kan dette dog tyde på, at det kontoførende institut eller den registrerende depotfører ikke har etableret de nødvendige procedurer for at leve op til de krav, den foreslåede ordning stiller til de kontoførende institutter og de registrerende depotførerne, og dermed kan der være behov for, at Skatteforvaltningen fratager dem registreringen.

Det foreslås desuden, at Skatteforvaltningen vil kunne nægte registrering eller fratage en allerede foretaget registrering, hvis Skatteforvaltningen ikke på grundlag af en aftale eller konvention vil kunne anmode skattemyndighederne i den jurisdiktion, hvor det kontoførende institut eller depotføreren er hjemmehørende, om oplysninger til brug for kontrollen af den foreslåede ordning.

De aftaler m.v., der kan være tale om, som muliggør anmodning om oplysninger, kan være en dobbeltbeskatningsoverenskomst, EU's direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, OECD's og Europarådets konvention om gensidig bistand i skattesager eller en skatteinformationsaftale.

Det foreslås endelig, at Skatteforvaltningen skal kunne nægte registrering, hvis det kontoførende institut tidligere har fået frataget en registrering.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen ikke har mulighed for at foretage en kontrol af udbyttedtagernes ret til den skattesats, de registreres for efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3. Grundet antallet af udenlandske udbyttedtagere vil en sådan kontrol altid have karakter af en stikprøvekontrol, hvor udtagelsen af stikprøverne vil ske efter en risikobaseret tilgang. Et af elementerne i en udvælgelse af stikprøver er omfanget af de modtagne udbytter, og denne oplysning kendes ikke før udlodningen. Dette indebærer, at indeholdelsen af udbytteskat med en lav sats sker uden en egentlig forudgående kontrol fra Skatteforvaltningens side.

Den foreslåede ordning forudsætter, at de kontoførende institutter og depotførerne loyalt følger de foreslåede regler og procedurer, og de regler og procedurer, der vil blive udstedt i medfør af de foreslåede bestemmelser, og at de herigennem medvirker til at sikre, der sker så få fejl som muligt. Derfor bør der være mulighed for, at de kontoførende institutter og depotførere, der ikke lever op til dette, vil kunne nægtes adgang til ordningen.

Endvidere skal forslaget ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen vil mangle en væsentlig kontrolmulighed i de situationer, hvor Skatteforvaltningen ikke kan anmode skattemyndighederne i det land, hvor det kontoførende institut eller depotføreren er hjemmehørende, om oplysninger til brug for kontrollen af de foretagne indeholdelser eller unkladelser af at foretage indeholdelse. Skatteforvaltningen bør derfor kunne nægte registrering eller fratage en allerede foretaget registrering af kontoførende institutter og depotførere i disse tilfælde.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 J, stk. 4, at de oplysninger, en depotfører afgiver i forbindelse med registreringer efter § 65 E, stk. 3, 1. pkt., afgivelse af dokumentation efter § 65 H, stk. 3, eller anmodninger om korrektion efter §§ 65 F eller 65 I ikke må stride mod oplysninger, der er i depotførers besiddelse, herunder de oplysninger depotføreren er kommet i besiddelse af efter de regler om gennemførelse af kundekendskabsprocedurer og om bekæmpelse af hvidvask, som depotføreren er undergivet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at depotførere, når de afgiver oplysninger enten til Skatteforvaltningen, andre depotførere eller kontoførende institutter efter den foreslåede ordning, vil skulle sikre sig, at de oplysninger, de afgiver ikke strider mod andre oplysninger, de er i besiddelse af, herunder de oplysninger, depotføreren er i besiddelse af efter reglerne om gennemførelse af kundekendskabsprocedurer og om bekæmpelse af hvidvask, der gælder i den jurisdiktion, hvor den pågældende depotfører er hjemmehørende.

Dette vil efter den foreslåede bestemmelse skulle gælde i forhold til registreringer af udbyttemodtagere efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, 1. pkt. Det vil skulle gælde ved afgivelse af dokumentation til Skatteforvaltningen i forbindelse med Skatteforvaltningens stikprøvekontrol efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 H, stk. 3. Endelig vil det skulle gælde anmodninger om korrektion efter de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens §§ 65 F eller 65 I.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med, at der gælder nogle internationale standarder fastsat af Financial Action Task Force (FATF) for gennemførelse af kundekendskabsprocedurer og bekæmpelse af hvidvask. De fleste jurisdiktioner i verden har i den ene eller anden form gennemført disse standarder og dermed pålagt de finansielle virksomheder at registrere og opbevare en række oplysninger om deres kunder for at kunne identificere dem og for at kunne overvåge, til hvilke formål de gennemfører de transaktioner, de gennemfører med den finansielle virksomhed. I Danmark er der gennemført sådanne regler i hvidvaskloven.

Det foreslås således, at depotførerne vil skulle være opmærksomme på, at de oplysninger, de registrerer eller videresender efter den foreslåede ordning, ikke må stride mod oplysninger, depotføreren er i besiddelse af til opfyldelse af reglerne om gennemførelse af kundekendskabsprocedurer og bekæmpelse af hvidvask eller oplysninger, depotføreren i øvrigt er i besiddelse af.

Hvis det konstateres, at der er en sådan modstrid, skal depotføreren søge forholdet afklaret, eventuelt ved at kontakte udbyttemodtageren. Da det foreslås, at depotføreren ikke må afgive oplysninger, denne finder er i strid med andre oplysninger, depotføreren er i besiddelse af, vil

depotføreren, hvis afklaring er umulig, skulle undlade at registrere udbyttedtageren, gøre Skatteforvaltningen opmærksom på forholdet ved indsendelse af dokumentation efter anmodning fra Skatteforvaltningen henholdsvis undlade indsendelse af en korrektionsanmodning, afhængigt af, hvilke af disse situationer der er aktuell.

Til nr. 3

Det følger af kildeskattelovens § 66, stk. 1, 2. pkt., at udbytteskat forfalder til betaling, så snart vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet er truffet, og at det skal indbetales senest i den følgende måned samtidig med udløbet af betalingsfristen for selskabets indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 F, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, at der indføres en korrektionsperiode til og med 44 bankdage efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til. I denne periode foreslås det, at det kontoførende institut, der i en værdipapircentral har registreret det depot, hvori de udbyttegivende aktier m.v. er depotført, skal kunne foretage korrektion af den indeholdte udbytteskat.

Efter udløbet af den foreslåede korrektionsperiode, foreslås det, at der på 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, vil skulle ske afregning af de korrektioner, der er foretaget i forhold til den oprindelige indeholdelse mellem det udstedende selskab og de kontoførende institutter.

Det indebærer, at det udstedende selskab ikke i alle tilfælde vil kende det endelige indeholdte beløb ved udløbet af betalingsfristen efter kildeskattelovens § 66, stk. 1, 2. pkt., efter indførelsen af denne korrektionsperiode.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt 3. pkt. i kildeskattelovens § 66, stk. 1, hvorefter udbytteskat af udbytte, som ikke skal indberettes efter skatteindberetningslovens § 29, vil skulle indbetales senest den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.

Det foreslås således, at betalingsfristen for indeholdt udbytteskat ved udlodning af udbytte af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral, ændres til den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.

Ved den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, forstås den dag, der i det finansielle sprogbrug betegnes "record-day". For aktier m.v., der er registreret i VP Securities A/S, som for tiden er den eneste danske værdipapircentral, er det normal praksis, at denne dag ligger 2 dage efter den dag, hvor generalforsamlingen i selskabet m.v. har været afholdt, eller hvor bestyrelsen i selskabet m.v. efter bemyndigelse fra generalforsamlingen har besluttet at udlatte udbyttet.

Den foreslåede ændring sikrer, at betalingsfristen for den indeholdte udbytteskat altid vil ligge efter udløbet af den korrektionsperiode, der er foreslået i kildeskattelovens § 65 F, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 4

Efter kildeskattelovens § 66, stk. 2, 2. pkt., skal selskaber, der vedtager eller beslutter udbetaling eller godskrivning af udbytte, som ikke skal indberettes efter skatteindberetningslovens § 29, uanset om der er pligt til at foretage indeholdelse af udbytteskat, meddele oplysning om vedtagelsen i en form, som skatteministeren foreskriver. Meddelelsen skal indgives senest i den følgende måned efter nævnte vedtagelse eller beslutning samtidig med udløbet af selskabets frist for indberetning til indkomstregisteret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 F, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, at der indføres en korrektionsperiode til og med 44 bankdage efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til. I denne periode vil det kontoførende institut, der i en værdipapircentral har registreret det depot, hvori de udbyttegivende aktier m.v. er depotført, kunne foretage korrektion af den indeholdte udbytteskat.

Efter udløbet af den foreslåede korrektionsperiode vil der på 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, skulle ske afregning af de korrektioner, der er foretaget i forhold til den oprindelige indeholdelse mellem det udstedende selskab og de kontoførende institutter.

Dette indebærer, at det udstedende selskab ikke i alle tilfælde vil kende det endelige indeholdte beløb ved udløbet af fristen for indgivelse af meddelelse efter kildeskattelovens § 66, stk. 2, 2. pkt., efter indførelsen af denne korrektionsperiode.

Det foreslås derfor, at kildeskattelovens § 66, stk. 2, 2. pkt., nyaffattes, så meddelelsen vil skulle indgives senest den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.

Det foreslås således, at fristen for det udloddende selskabs meddelelse til Skatteforvaltningen om udlodningen ved udlodning af udbytte af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral, ændres til den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.

Ved den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, forstås den dag, der i det finansielle sprogbrug betegnes "record-day". For aktier m.v., der er registreret i VP Securities A/S, som for tiden er den eneste danske værdipapircentral, er det normal praksis, at denne dag ligger 2 dage efter den dag, hvor generalforsamlingen i selskabet m.v. har været afholdt, eller hvor bestyrelsen i selskabet m.v. efter bemyndigelse fra generalforsamlingen har besluttet at udlodde udbyttet.

Den foreslåede ændring sikrer, at fristen for indgivelse af meddelelsen om udlodningen altid vil ligge efter udløbet af den korrektionsperiode, der er foreslået i kildeskattelovens § 65 F, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 5

Det fremgår af kildeskattelovens § 69 B, at hvis en begrænset skattepligtig person eller et begrænset skattepligtigt selskab m.v. har modtaget udbytte, så kan vedkommende få tilbagebetalt det beløb, som den indeholdte udbytteskat overstiger den endelige skat efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller EU's moder-/datterselskabsdirektiv (direktiv 2011/96/EU om

en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater).

Skatteforvaltningen skal udbetale beløbet inden 6 måneder fra det tidspunkt, hvor Skatteforvaltningen har modtaget anmodningen om tilbagebetaling. Hvis Skatteforvaltningen ikke tilbagebetaler beløbet inden for denne frist, skal beløbet forrentes med en rente, der er variabel, og som på tidspunktet for dette lovforslags fremsættelse er på 0,4 pct. pr. måned.

Skatteforvaltningen kan afbryde udbetalingsfristen, hvis Skatteforvaltningen på grund af udbyttmodtagerens forhold ikke kan foretage kontrol af, om betingelserne for tilbagebetaling af den indeholdte udbytteskat er opfyldt.

Skønner Skatteforvaltningen, at udbetaling vil indebære en nærliggende risiko for tab, kan Skatteforvaltningen kræve sikkerhedsstillelse af modtageren. Dette er dog kun muligt, hvis kravet om indeholdelse af kildeskat er omtvistet og ikke endeligt afgjort ved en administrativ klageinstans eller domstolene.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 4* i kildeskattelovens § 69 B hvorefter bestemmelserne i kildeskattelovens § 69 B, stk. 1-3, ikke vil skulle finde anvendelse på udbytter af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral, og hvor den indeholdte udbytteskat overstiger den endelige skat som følge af anvendelse af kildeskattelovens § 2, stk. 6, 2. pkt., eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2 eller 3. pkt., eller bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Den foreslås således, at reglerne om refusion af udbytteskat ikke vil gælde i de tilfælde, hvor en udenlandsk udbyttmodtager modtager udbytte af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral, og i denne forbindelse vil sikre sig, at den korrekte skattesats finder anvendelse, i det omfang denne er under 27 pct. efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst. I disse tilfælde finder de foreslåede regler i kildeskattelovens §§ 65 E- 65 I anvendelse.

Dette indebærer, at der for sådanne udbyttmodtagere foreslås indført en ordning, hvor udgangspunktet er, at der skal ske nettoindeholdelse med den korrekte skattesats ved kilden, og en ordning, hvor der, når dette ikke er muligt, hurtigt efter udlodningen kan ske korrektion for dette. Dette følger af lovforslagets § 1, nr. 2. Det foreslås, at der ikke ved siden af denne ordning vil skulle gælde en refusionsmulighed.

Det bemærkes dog, at der i visse dobbeltbeskatningsoverenskomster findes regler om refusion. Disse regler vil fortsat gælde ved siden af den foreslåede ordning.

Til § 2

Det er i den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 2, jf. lovforslaget § 1, nr. 2, foreslået, at opkrævningslovens § 6 og kapitel 5 skal gælde for hæftelsesbeløb, som Skatteforvaltningen træffer afgørelse om. Derudover er det foreslået, at den sidste rettidige betalingsfrist forlænges til den førstkommende bankdag, hvis fristen udløber på en banklukkedag.

Konsekvensen af, at hæftelsesbeløb opkræves over det kontoførende instituts skattekonto, er, at

beløbet indgår i opgørelsen af saldoen på det kontoførende instituts skattekonto, og at Skatteforvaltningen kan opkræve et gebyr på 65 kr. for udsendelse af rykker for betaling af hæftelsesbeløbet, såfremt beløbet ikke betales inden den sidste rettidige betalingsfrist. Opkrævningslovens øvrige regler finder ikke anvendelse på opkrævning af hæftelsesbeløbet.

Bestemmelsen i opkrævningslovens § 16 indeholder en liste over beløb, som opkræves over skattekontoen, uanset at der kan være tale om beløb, som ikke er skatter eller afgifter.

Det foreslås at udvide listen i opkrævningslovens § 16 med hæftelsesbeløb efter kildeskattelovens § 65 J.

Konsekvensen af forslaget er, at hæftelsesbeløb efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 2, jf. stk. 1, opkræves over skattekontoen. Ved opkrævning over skattekontoen er betalinger ikke øremærket til dækning af bestemte krav, men indgår i opgørelsen af saldoen på skattekontoen. Herved indgår hæftelsesbeløbene på skattekontoen sammen med de øvrige ind- og udbetalinger til og fra det enkelte kontoførende institut efter et FIFO-princip, så instituttets indbetalinger til skattekontoen går til at dække det ældste forfaldne krav først, jf. § 16 a, stk. 8, i opkrævningsloven.

Til § 3

Til nr. 1

Efter skatteindberetningslovens § 16, stk. 1, skal depotførere indberette til Skatteforvaltningen om det udbytte, der er udloddet af deponerede aktier m.v. optaget til handel på regulerede markeder og af deponerede aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder, men som er registreret i en værdipapircentral.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at det efter skatteindberetningslovens § 29 er det udloddende selskab, der skal indberette om udbytte af aktier m.v., som ikke er omfattet af skatteindberetningslovens § 16, stk. 1.

Skatteindberetningslovens § 16 omfatter således aktier m.v., som vil være deponeret hos en depotfører. Gennem depotførerens registrering af ejeren af depotet vil depotføreren som udgangspunkt have kendskab til ejerens identitet. Denne viden har det udloddende selskab ikke nødvendigvis. Derfor pålægges indberetningspligten efter § 16 depotføreren. For de aktier m.v., der hverken er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral, er der ikke nødvendigvis en depotfører, som kan pålægges indberetningspligten. Efter skatteindberetningslovens § 29 pålægges indberetningspligten vedrørende udbytter af sådanne aktier m.v. det udloddende selskab.

Aktier m.v., der er optaget til handel på et reguleret marked vil også være registreret i en værdipapircentral. I de foreslåede regler om en nettoindeholdelsesmodel for udenlandske modtagere af udbytte af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral, nævnes af denne grund ikke tillige aktier m.v., der handles på et reguleret marked.

Det foreslås derfor, at skatteindberetningslovens § 16, stk. 1, ændres så omtalen af deponerede

aktier m.v. optaget til handel på regulerede markeder og af deponerede aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder, men som er registreret i en værdipapircentral til en omtale af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral.

Den foreslåede ændring indebærer en sproglig forenkling af bestemmelsen, men har ingen materiel betydning.

Til nr. 2

Efter skatteindberetningslovens § 16, stk. 1, skal den, der som led i sin virksomhed modtager aktier m.v. i depot til forvaltning, dvs. en depotfører, indberette til Skatteforvaltningen om udbytte, der er udloddet af deponerede aktier m.v., der er optaget til handel på regulerede markeder, og af aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder, men som er registreret i en værdipapircentral.

Efter skatteindberetningslovens § 47, stk. 1, 1. pkt., påhviler indretningspligten efter lovens § 16, stk. 1, imidlertid alene fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, eller som driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet.

Skatteforvaltningen og VP Securities A/S har gjort opmærksom på, at indberetningen af udbytter vedrørende aktier m.v. registreret i VP Securities A/S foretages af VP Securities A/S på de kontoførende institutters vegne. Imidlertid er der såvel danske som udenlandske kontoførende institutter i VP Securities A/S, og da de udenlandske kontoførende institutter ikke er indberetningspligtige efter indberetningslovens § 16, stk. 1, jf. § 47, stk. 1, 1. pkt., vil VP Securities A/S ikke kunne indberette på vegne af disse.

Det foreslås, at der i skatteindberetningslovens § 16 efter stk. 2 indsættes et nyt stykke, *stk. 3*, hvoraf det følger, at hvis en virksomhed, som er omhandlet i skatteindberetningslovens § 16, stk. 1, ikke er indberetningspligtig som følge af § 47, stk. 1, 1. pkt., men er et kontoførende institut i en værdipapircentral, så vil indberetningspligten påhvile værdipapircentralen, for så vidt angår udbytte af aktier m.v. registreret i denne.

Den foreslåede bestemmelse vedrører den situation, hvor der i en dansk værdipapircentral er et udenlandsk kontoførende institut, som ikke er indberetningspligtigt efter skatteindberetningslovens § 16, stk. 1, om indberetning af udbytter af bl.a. aktier m.v. registreret i en værdipapircentral. Det foreslås, at indberetningspligten i denne situation vil skulle påhvile værdipapircentralen, for så vidt angår udbytte af aktier m.v. der er registreret i depoter, det pågældende kontoførende institut fører i værdipapircentralen.

Den foreslåede ændring sikrer, at der sker indberetning af udbytter af alle aktier m.v. registreret i en dansk værdipapircentral, uanset om det kontoførende institut er dansk eller udenlandsk.

Da den eneste nuværende danske værdipapircentral, VP Securities A/S, allerede indberetter på vegne af de danske kontoførende institutter, har ændringen ikke den store betydning for VP Securities A/S.

Den foreslåede bestemmelse sikrer Skatteforvaltningen flere indberetninger end i dag og sikrer

dermed Skatteforvaltningen bedre mulighed for fortryk af udbytter på de skattepligtiges årsopgørelser, bedre grundlag for kontrol af indeholdelsen af udbytteskat og bedre grundlag for kontrol af den ordning for nettoindeholdelse af udbytteskat med den korrekte sats ved kilden og korrektionsadgang ved indeholdelse af for høj udbytteskat, der er foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 3

Skatteindberetningslovens § 18 indeholder regler om indberetning af beholdninger og afkast af obligationer, investeringsbeviser og aktier m.v. samt indskud i kontoførende investeringsforeninger.

Efter skatteindberetningslovens § 18, stk. 3, 1. pkt., påhviler indberetningspligten efter denne bestemmelse som udgangspunkt depot- eller kontoføreren.

Efter skatteindberetningslovens § 47, stk. 1, 1. pkt., påhviler indretningspligten efter lovens § 18, stk. 1, imidlertid alene fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, eller som driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet.

Skatteforvaltningen og VP Securities A/S har gjort opmærksom på, at indberetningen af udbytter vedrørende aktier m.v. registreret i VP Securities A/S foretages af VP Securities A/S på de kontoførende institutters vegne. Imidlertid er der såvel danske som udenlandske kontoførende institutter i VP Securities A/S, og da de udenlandske kontoførende institutter ikke er indberetningspligtige efter indberetningslovens § 18, stk. 1, jf. § 47, stk. 1, 1. pkt., vil VP Securities A/S ikke kunne indberette på vegne af disse.

Det foreslås, at der i skatteindberetningslovens § 18, stk. 3, efter 1. pkt. indsættes et nyt 2. *pkt.*, hvoraf det følger, at hvis en virksomhed, som er omhandlet i skatteindberetningslovens § 18, stk. 3, 1. pkt., ikke er indberetningspligtig som følge af skatteindberetningslovens § 47, stk. 1, 1. pkt., men er et kontoførende institut i en værdipapircentral, så vil indberetningspligten påhvile værdipapircentralen, for så vidt angår udbytte af aktier m.v. registreret i værdipapircentralen.

Den foreslåede bestemmelse vedrører den situation, hvor der i den danske værdipapircentral er et udenlandsk kontoførende institut, som ikke er indberetningspligtigt efter skatteindberetningslovens § 18 om indberetning af udbytte af bl.a. aktier m.v. registreret i en værdipapircentral. Det foreslås, at indberetningspligten i denne situation vil skulle påhvile værdipapircentralen, for så vidt angår udbytte af aktier m.v. der er registreret i depoter, det pågældende kontoførende institut fører i værdipapircentralen.

Den foreslåede ændring sikrer, at der sker indberetning af udbytte af alle aktier m.v. registreret i en dansk værdipapircentral, uanset om det kontoførende institut er dansk eller udenlandsk.

Da den eneste nuværende danske værdipapircentral, VP Securities A/S, allerede indberetter på vegne af de danske kontoførende institutter, har ændringen ikke den store betydning for VP Securities A/S.

Den foreslåede bestemmelse sikrer Skatteforvaltningen flere indberetninger end i dag og sikrer dermed Skatteforvaltningen bedre mulighed for fortryk af udbytte på skatteydernes årsopgørelser,

bedre grundlag for kontrol af indeholdelsen af udbytteskat og bedre grundlag for kontrol af den ordning for nettoindeholdelse af udbytteskat med den korrekte sats ved kilden og korrektionsadgang ved indeholdelse af for høj udbytteskat, der er foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 4

Efter skatteindberetningslovens § 29, stk. 1, skal selskaber og foreninger m.v., som har pligt til at indeholde udbytteskat efter kildeskattelovens § 65, foretage indberetning om udbytter udloddet af aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder og ikke er registreret i en værdipapircentral

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at det efter skatteindberetningslovens § 16 er det udloddende selskab, der skal indberette om udbytte af aktier m.v., optaget til handel på regulerede markeder og af deponerede aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder, men som er registreret i en værdipapircentral.

Skatteindberetningslovens § 16 omfatter således aktier m.v., som vil være deponeret hos en depotfører. Gennem depotførers registrering af ejeren af depotet vil depotføreren som udgangspunkt have kendskab til ejerens identitet. Denne viden har det udloddende selskab ikke nødvendigvis. Derfor pålægges indberetningspligten efter den foreslåede § 16 depotføreren. For de aktier m.v., der hverken er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral, er der ikke nødvendigvis en depotfører, som kan pålægges indberetningspligten. Efter skatteindberetningslovens § 29 pålægges indberetningspligten vedrørende udbytter af sådanne aktier m.v. det udloddende selskab.

Aktier m.v., der er optaget til handel på et reguleret marked, vil også være registreret i en værdipapircentral. I de foreslåede bestemmelser om en nettoindeholdelsesmodel for udenlandske modtagere af udbytte af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral, jf. således kildeskattelovens § 65 E, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2, nævnes af denne grund ikke tillige aktier m.v., der handles på et reguleret marked.

Det foreslås derfor, at skatteindberetningslovens § 29, *stk. 1*, ændres så omtalen af aktier m.v. optaget til handel på regulerede markeder udgår.

Den foreslåede ændring indebærer en sproglig forenkling af bestemmelsen, men har ingen materiel betydning.

Til nr. 5

Efter skatteindberetningslovens § 54, stk. 3, er fristen for indberetning efter § 16 og § 18, stk. 2, vedrørende udbytte af aktier m.v. i danske selskaber og investeringsforeninger m.v. den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at udbetale eller godskrive udbyttet.

Det foreslås i kildeskattelovens § 65 F, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, at der indføres en korrektionsperiode til og med 44 bankdage efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til. I denne periode kan det kontoførende institut, der i en værdipapircentral har registreret det depot, hvori de udbyttegivende aktier m.v. er depotført, foretage korrektion af den indeholdte udbytteskat.

Efter udløbet af den foreslåede korrektionsperiode, vil der på 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, skulle ske afregning mellem det udstedende selskab og de kontoførende institutter af de korrektioner, der er foretaget i forhold til den oprindelige indeholdelse.

Dette indebærer, at det udstedende selskab ikke i alle tilfælde vil kende det endelige indeholdte beløb ved udløbet af indberetningsfristen efter skatteindberetningslovens § 54, stk. 3, efter indførelsen af denne korrektionsperiode.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt 2. *pkt.* i skatteindberetningslovens § 54, stk. 3, hvoraf det fremgår, at hvis aktierne eller investeringsbeviserne m.v. registreret i en værdipapircentral, vil indberetningen dog skulle ske senest den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.

Det foreslås således, at indberetningsfristen vedrørende udlodning af udbytte af aktier og investeringsbeviser m.v. i danske selskaber m.v., der er registreret i en værdipapircentral, ændres til den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.

Ved den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, forstås den dag, der i den finansielle sprogbrug betegnes ”record-day”. For aktier m.v., der er registreret i VP Securities A/S, som for tiden er den eneste danske værdipapircentral, er det normal praksis, at denne dag ligger 2 dage efter den dag, hvor generalforsamlingen i selskabet m.v. har været afholdt, eller hvor bestyrelsen i selskabet m.v. efter bemyndigelse fra generalforsamlingen har besluttet at udlodde udbyttet.

Den foreslåede ændring sikrer, at indberetningsfristen for udbytter af aktier og investeringsforeningsbeviser m.v., der er registreret i en værdipapircentral, altid vil ligge efter udløbet af den korrektionsperiode, der er foreslået i kildeskattelovens § 65 F, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til § 4

Det foreslås i *stk.* 2, at loven træder i kraft den 1. juli 2021, jf. dog *stk.* 2.

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt, den 1. juli 2021, vil alene have betydning for lovforslagets § 3, nr. 2 og 3.

Ved de foreslåede ændringer af skatteindberetningsloven i lovforslagets § 3, nr. 2 og 3, pålægges danske værdipapircentraler indberetningspligt vedrørende udbytter af aktier m.v. registreret i den pågældende værdipapircentral, som er registreret i depoter ført af udenlandske kontoførende institutter. Den eneste nuværende danske værdipapircentral er VP Securities A/S, og den indberetter allerede i dag på vegne af de danske kontoførende institutter. VP Securities A/S har dermed systemer, der kan håndtere indberetningen, og der vil alene skulle foretages den ændring, at nogle depoter, som i dag er markeret som depoter, hvor der ikke skal indberettes om udbytter, vil skulle markeres som depoter, hvor der skal indberettes om udbytter. Der er således alene behov for mindre

ændringer, og lovens § 3, nr. 2 og 3, vil derfor kunne træde i kraft på førstkommende fælles ikrafttrædelsestidspunkt for erhvervsrettet lovgivning. Det forventes at være den 1. juli 2021.

Det foreslås i *stk.* 2, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens §§ 1 og 2 og § 3, nr. 1, 4 og 5.

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt hænger sammen med, at den ordning for nettoindeholdelse af udbytteskat med den korrekte sats ved kilden og efterfølgende korrektionsadgang, der er foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 2, kræver udvikling af it-systemer såvel hos Skatteforvaltningen som hos depotførerne og de kontoførende institutter. Lovens §§ 1 og 2 og § 3, nr. 1, 4 og 5, vil således blive sat i kraft, når den nødvendige systemudvikling hos de involverede parter kan understøtte ordningen.

Det er tanken, at der ved ikrafttrædelsen skal gives mulighed for, at registreringen dels af udbyttemodtagerne efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 3, dels af kontoførende institutter og registrerende depotførere efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 J, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, skal kunne foretages, før de første udlodninger med nettoindeholdelse efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 65 E, stk. 1, og korrektion efter de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens §§ 65 F og 65 I, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, kan foretages. Dette skyldes, at registreringerne af udbyttemodtagerne, de kontoførende institutter og registrerende depotførere er en forudsætning for, at nettoindeholdelsen og korrektion vil kunne foretages. Det er således tanken, at lovens §§ 1 og 2 og § 3, nr. 1, 4 og 5, vil skulle sættes i kraft på den dato, hvor registreringen skal kunne påbegyndes, men at reglerne skal have virkning for udbytte, der udloddes for og med et senere tidspunkt. Hvor lang tid, der vil gå fra, at registreringen kan påbegyndes, til at nettoindeholdelsen kan påbegyndes, vil være afhængig af, hvor lang tid der vurderes at skulle gå til at foretage de nødvendige registreringer forud for, at nettoindeholdelsen kan begynde.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi loven, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 652 af 8. juni 2016, § 2 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 5 i lov nr. 1130 af 11. september 2018 og § 4 i lov nr. 84 af 30. januar 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 871 af 14. juni 2020, foretages følgende ændringer:

§ 65. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at der ikke skal indeholdes udbytteskat i udbytter, der ikke skal medregnes ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst. Skatteministeren kan endvidere fastsætte regler om offentliggørelse af en database over selskaber og foreninger m.v., som er berettiget til at modtage udbytte uden indeholdelse af udbytteskat. Skatteministeren kan desuden for selskaber, der skal betale selskabsskat efter § 29 A i selskabsskatteloven, fastsætte regler om, at der ikke skal indeholdes udbytteskat i forbindelse med investeringsinstitutters eller investeringsselskabers udbetaling eller godskrivning af afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, til selskaber og foreninger m.v., jf. stk. 7 og 9. Det er en betingelse, at det kan godtgøres, at de generelle indkomstforhold for selskabet eller foreningen m.v. generelt vil medføre, at den indeholdte udbytteskat helt åbenbart vil overstige indkomstårets samlede indkomstskat. § 65 C, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse vedrørende indeholdelse af udbytteskat.

1. I § 65, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »udbytteskat«: »ved udbetaling eller godskrivning af udbytter af aktier m.v., der ikke er registreret i en værdipapircentral«.

Stk. 4-13. ---

2. Efter § 65 D indsættes:

»§ 65 E. For udbytter af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral, vil indeholdelse af udbytteskat efter § 65, stk. 1, 7 eller 9, kunne ske med en lavere sats end 27 pct. efter § 2, stk. 6, 2. pkt., eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. eller 3. pkt., eller i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, Færøerne eller Grønland efter procedurerne beskrevet i stk. 2-4 og § 65 G, stk. 1 og 2, og regler udstedt i medfør af stk. 5 og § 65 G, stk. 3.

Stk. 2. Udbyttmodtageren indgiver følgende til udbyttmodtagerens depotfører:

- 1) Oplysning om sin identitet.
- 2) Oplysning om karakteren af udbyttmodtageren.
- 3) Oplysning om skattemæssige hjemsted eller skattemæssige hjemsteder.
- 4) En erklæring om skattemæssigt at være retmæssig ejer af udbytter af danske aktier m.v. i depotet.
- 5) Fuldmagt til, at udbyttmodtageren registreres efter stk. 3, og at udbyttmodtagerens depotfører eller en eventuel anden registrerende depotfører, jf. stk. 3, repræsenterer denne i forhold til told- og skatteforvaltningen i forhold til told- og udbytteskatten, samt samtykke til afgivelse af oplysninger m.v. efter stk. 3 og § 65 G, stk. 1 og 2, i forbindelse med en anmodning efter § 65 H, stk. 3, og eventuelt §§ 65 F eller 65 I, hvis dette er relevant.
- 6) En eventuel forhåndsgodkendelse efter stk. 4.

Stk. 3. Udbyttmodtagerens depotfører, jf. stk. 2, eller en anden depotfører i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, registrerer udbyttmodtageren hos told- og skatteforvaltningen på baggrund af de oplysninger, udbyttmodtagerens depotfører har modtaget efter stk. 2, herunder med angivelse af de oplysninger, der er

nødvendige for at fastsætte den korrekte sats for indeholdelse af udbytteskat efter § 2, stk. 6, 2. pkt., eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. eller 3. pkt., eller i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Ved registreringen modtager den registrerende depotfører et unikt identifikationsnummer til brug for identifikation af udbyttmodtageren og satsen for indeholdelse af udbytteskat.

Stk. 4. For udbyttmodtagere, der efter en særregel i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er berettigede til en lavere skattesats end den skattesats, der efter den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst er hovedreglen, kan registrering efter stk. 3 med denne skattesats alene ske, hvis udbyttmodtageren har indhentet en forhåndsgodkendelse fra told- og skatteforvaltningen af, at udbyttmodtageren er berettiget til denne skattesats.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om følgende:

- 4) Afgivelsen af oplysninger m.v. efter stk. 2, dokumentation for disse og opdatering heraf.
- 5) Registrering af udbyttmodtagere efter stk. 3, 1. pkt., og ændring heraf.
- 6) Fornyelse af registrering efter stk. 3 og forhåndsgodkendelser efter stk. 4.

§ 65 F. Til og med 44 bankdage efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, kan det kontoførende institut, der i en værdipapircentral har registreret det depot, hvori de udbyttegivende aktier m.v. er depotført, foretage korrektion af den indeholdte udbytteskat. Korrektionen uden for de tilfælde, hvor korrektionen sker på det kontoførende instituts initiativ, forudsætter, at den registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, eller en anden depotfører i den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, anmoder herom, og at anmodningen

sendes til det kontoførende institut via den kæde, aktier m.v. er registreret gennem.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om korrektion efter stk. 1.

§ 65 G. Det kontoførende institut, der i en værdipapircentral har registreret det depot, hvori de udbyttegivende aktier m.v. er depotført, afgiver følgende oplysninger til told- og skatteforvaltningen senest den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til:

- 1) Hver enkelt udbyttedagers unikke identifikationsnummer.
- 2) Identiteten af de udbyttegivende aktier m.v.
- 3) Antal udbyttegivende aktier m.v. for hver enkelt udbyttedager.
- 4) Udloddet udbytte pr. aktie m.v. før og efter indeholdelse af udbytteskat.
- 5) Datoen for udbetaling eller godskrivning af udbyttet.
- 6) Depotnummer i værdipapircentralen.
- 7) Det kontoførende instituts identitet.
- 8) De korrektioner, der er foretaget efter § 65 F.

Stk. 2. Den registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, afgiver sådanne oplysninger til det kontoførende institut, jf. stk. 1, som sætter det kontoførende institut i stand til at afgive oplysninger til told- og skatteforvaltningen efter stk. 1.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indsendelse af oplysninger efter stk. 1.

§ 65 H. På grundlag af de oplysninger, told- og skatteforvaltningen har modtaget efter § 65 G, stk. 1, udtager den et antal udbyttedagere til kontrol.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen orienterer det kontoførende institut, jf. § 65 G, stk. 1, og den registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, om de udbyttedagere, der er udtaget til kontrol.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan

anmode den registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, om at indsende yderligere oplysninger eller dokumentation for retten til den anvendte sats for indeholdelse af udbytteskat.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen fastsætter en frist for indsendelse af oplysninger eller dokumentation efter stk. 3. Indsendes oplysningerne eller dokumentationen ikke rettidigt, orienteres det kontoførende institut, jf. § 65 G, stk. 1, herom.

Stk. 5. Beløb, som indbetales til eller udbetales fra told- og skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol efter stk. 1, forrentes ikke, jf. dog § 65 J, stk. 2.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om frist for udtagelse af udbyttmodtagere til kontrol efter stk. 1, orientering efter stk. 2, anmodning om yderligere oplysninger eller dokumentation efter stk. 3 og frister for indsendelse af oplysninger efter stk. 4. Skatteministeren kan desuden fastsætte regler om, og at told- og skatteforvaltningen periodisk skal sende en meddelelse til det kontoførende institut, jf. § 65 G, stk. 1, og den registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, om resultatet af de gennemførte kontroller.

§ 65 I. Efter udløbet af korrektionsperioden efter § 65 F vil der for modtagere af udbytte af aktier m.v. omfattet af § 65, stk. 1, 7 eller 9, der er registreret i en værdipapircentral, og hvor reglerne i §§ 65 E-65 G ikke har været anvendt eller ikke har været anvendt korrekt, kunne ske korrektion efter anmodning til told- og skatteforvaltningen af udbytteskat til den korrekte sats efter § 65, stk. 1, 7 eller 9, § 2, stk. 6, 2. pkt., eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. eller 3. pkt., eller i henhold til bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Stk. 2. Korrektion efter stk. 1

forudsætter, at den registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, anmoder herom, og at anmodningen sendes til det kontoførende institut via den kæde, aktierne m.v. er registreret gennem, og at anmodningen sendes af det kontoførende institut til told- og skatteforvaltningen inden for følgende frister:

3) Hvis anmodningen skyldes, at udbyttedtageren ikke var registreret efter § 65 E, stk. 3, den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til, skal anmodningen være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest 6 måneder efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til. Forudsætter registrering efter § 65 E, stk. 3, at der er indhentet en forhåndsgodkendelse efter § 65 E, stk. 4, udløber fristen dog tidligst en måned efter, at told- og skatteforvaltningen har meddelt forhåndsgodkendelsen, hvis anmodningen om forhåndsgodkendelse er indgivet inden for fristen efter 1. pkt. Det er yderligere en forudsætning for korrektion, at udbyttedtageren er registreret efter § 65 E, stk. 3, forud for indgivelsen af anmodningen, hvis registrering er mulig.

4) I tilfælde, som ikke er omfattet af nr. 1, skal anmodningen være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest 3 år efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.

Stk. 3. Beløb, som indbetales til eller udbetales fra told- og skatteforvaltningen ved korrektion efter stk. 1 og 2, forrentes ikke.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om korrektion efter stk. 1 og 2.

§ 65 J. Det er en forudsætning for, at et kontoførende institut eller en registrerende depotfører, jf. § 65 E, stk. 3, kan medvirke til indeholdelse efter § 65 E, stk. 1, eller korrektion efter § 65 F at vedkommende

lader sig registrere hos told- og skatteforvaltningen. Ved registreringen påtager det kontoførende institut eller den registrerende depotfører sig at hæfte for følgende beløb:

- 4) Den manglende indeholdte udbytteskat i tilfælde, hvor det ved en kontrol efter § 65 H konstateres en utilstrækkelig indeholdelse, og den manglende indeholdelse ikke skyldes, at udbyttedtageren ikke anses for berettiget til en skattesats, som er godkendt efter § 65 E, stk. 4.
- 5) Forskellen mellem den indeholdte udbytteskat efter § 65 E, stk. 1, eller efter korrektion efter § 65 F og det beløb, der ville være indeholdt, hvis der var anvendt en sats på 27 pct., i tilfælde, hvor der for den pågældende udbyttedtager ikke er afgivet oplysningerne efter § 65 G, stk. 1, inden for fristen efter denne bestemmelse.
- 6) Forskellen mellem den indeholdte udbytteskat efter § 65 E, stk. 1, eller efter korrektion efter § 65 F og det beløb, der ville være indeholdt, hvis der var anvendt en sats på 27 pct., i tilfælde, hvor told- og skatteforvaltningen har anmodet om yderligere oplysninger efter § 65 H, stk. 3, og de ønskede oplysninger ikke indsendes inden for fristen efter § 65 H, stk. 4.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen træffer afgørelse om hæftelse efter stk. 1. Gøres hæftelse gældende, hæfter det kontoførende institut og den registrerende depotfører solidarisk, og beløbet skal indbetales senest 30 dage efter told- og skatteforvaltningens afgørelse. Hvis sidste rettidige betalingsfrist falder på en banklukkedag, forlænges fristen til den førstkommande bankdag. For beløb omfattet af 1. pkt. gælder opkrævningslovens § 6 og kapitel 5.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fratage et kontoførende institut eller en

registrerende depotfører en registrering efter stk. 1 ved grove eller gentagne fejl i forbindelse med anvendelse af reglerne i stk. 4 eller §§ 65 E-65 I eller regler udstedt i medfør heraf eller ved grov eller gentagen manglende rettidig betaling af beløb, det kontoførende institut eller den registrerende depotfører hæfter for efter stk. 1. Told- og skatteforvaltningen kan nægte eller fratage et kontoførende institut eller en registrerende depotfører registrering efter stk. 1, hvis den kompetente myndighed i den stat, i Færøerne eller Grønland, hvor det kontoførende institut eller den registrerende depotfører er hjemmehørende, ikke skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Told- og skatteforvaltningen kan nægte et kontoførende institut eller en registrerende depotfører registrering efter stk. 1, hvis det kontoførende institut eller depotføreren tidligere har fået frataget en registrering efter 1. pkt.

Stk. 4. De oplysninger, en depotfører afgiver i forbindelse med registreringer efter § 65 E, stk. 3, 1. pkt., afgivelse af dokumentation efter § 65 H, stk. 3, eller anmodninger om korrektion efter §§ 65 F eller 65 I må ikke stride mod oplysninger, der er i depotførerens besiddelse, herunder oplysninger indsamlet efter de regler om gennemførelse af kundekendingsprocedurer og om bekæmpelse af hvidvask, depotføreren er undergivet.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om registrering efter stk. 1.«

3. I § 66, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Udbytteskat af udbytte, som ikke skal indberettes efter skatteindberetningslovens § 29, skal dog indbetales senest den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.«

§ 66. Reglerne i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. vedrørende opkrævning af indeholdt A-skat finder tilsvarende anvendelse ved opkrævning af indeholdt udbytteskat med de undtagelser,

der følger af bestemmelser i denne lov. Udbytteskat forfalder til betaling, så snart vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet er truffet, og skal indbetales senest i den følgende måned samtidig med udløbet af betalingsfristen for selskabets indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Stk. 2. Selskaber, der vedtager eller beslutter udbetaling eller godskrivning af udbytte, som ikke skal indberettes efter skatteindberetningslovens § 29, skal, uanset om der er pligt til at foretage indeholdelse af udbytteskat, i en af skatteministeren foreskreven form meddele oplysning om vedtagelsen. Meddelelsen skal indgives senest i den følgende måned efter nævnte vedtagelse eller beslutning samtidig med udløbet af selskabets frist for indberetning til indkomstregisteret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Selskaber, der vedtager eller beslutter ikke at deklarerer udbytte, er på told- og skatteforvaltningens begæring pligtige til inden en nærmere angiven frist at indsende oplysning om vedtagelsen. Indsendelse af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. ---

§ 69 B. Har nogen, der er skattepligtige efter § 2 eller selskabsskattelovens § 2, modtaget udbytte, royalty eller renter, hvori der efter §§ 65-65 D er indeholdt kildeskat, som overstiger den endelige skat efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater eller direktiv 2003/49/EU om en fælles ordning for beskatning af renter eller royalties, tilbagebetales beløbet inden 6 måneder fra told- og skatteforvaltningens modtagelse af anmodning om tilbagebetaling. Sker tilbagebetaling efter

4. § 66, stk. 2, 2. pkt., affattes således:
»Meddelelsen skal indgives senest den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.«

5. I § 69 B indsættes som *stk. 4:*

»*Stk. 4.* Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på udbytter af aktier m.v., der er registreret i en værdipapircentral, og hvor den indeholdte udbytteskat overstiger den endelige skat som følge af anvendelse af kildeskattelovens § 2, stk. 6, 2. pkt., eller selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. eller 3. pkt., eller bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.«

dette tidspunkt, tilkommer der den skattepligtige en rente svarende til renten efter opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned.

Stk. 2. Kan told- og skatteforvaltningen på grund af modtagerens forhold ikke foretage kontrol af, om betingelserne for tilbagebetaling af kildeskat er opfyldt, afbrydes udbetalingsfristen efter stk. 1, indtil modtagerens forhold ikke længere hindrer kontrol.

Stk. 3. Skønner told- og skatteforvaltningen, at udbetaling på det foreliggende grundlag vil indebære en nærliggende risiko for tab, kan forvaltningen kræve sikkerhedsstillelse af modtageren. Told- og skatteforvaltningen kan kun kræve sikkerhedsstillelse, hvis kravet om indeholdelse af kildeskat er omtvistet og ikke endeligt afgjort ved en administrativ klageinstans eller domstolene.

§ 2

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 6. maj 2019, som ændret ved § 3 i lov nr. 1587 af 27. december 2019 og § 6 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, foretages følgende ændring:

§ 16. Nedenstående ind- og udbetalinger fra og til virksomheder, selskaber, fonde og foreninger, offentlige myndigheder, institutioner m.v. indgår i en samlet saldoopgørelse (skattekontoen) efter reglerne i dette kapitel:

- 1) Skatter og afgifter omfattet af denne lovs § 1, stk. 1 og 2.
- 2) Betalinger efter selskabsskatteloven, fondsbeskatningsloven, aktiesparekontoloven, kulbrinteskatteloven, toldloven, lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, lov om afgift af skadesforsikringer, tinglysningsafgiftsloven og lov om

1. I § 16, nr. 2, indsættes efter »aktiesparekontoloven,«: »kildeskattelovens § 65 J,«.

afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og af arbejdsulykkeserstatninger m.v.

- 3) Gebyr og tilskud vedrørende dæk, jf. miljøbeskyttelseslovens §§ 53 og 53 a.
- 4) Betaling vedrørende batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 u, stk. 2.
- 5) Miljøbidrag, jf. § 3 i lov om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler.
- 6) Bøder, gebyrer og renter vedrørende de ovennævnte love og betalinger.

§ 3

I skatteindberetningsloven, lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 813 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

§ 16. Den, der som led i sin virksomhed modtager aktier m.v. i depot til forvaltning, skal indberette til told- og skatteforvaltningen om det udbytte, der er udloddet af deponerede aktier m.v. optaget til handel på regulerede markeder og af deponerede aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder, men som er registreret i en værdipapircentral, jf. dog § 50.

Stk. 2 og 3. ---

§ 18. ---

Stk. 1 og 2. ---

1. I § 16, stk. 1, udgår »optaget til handel på regulerede markeder og af deponerede aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder, men som er«.

2. I § 16 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Hvis en virksomhed, som er omhandlet i stk. 1, ikke er indberetningspligtig som følge af § 47, stk. 1, 1. pkt., men er et kontoførende institut i en værdipapircentral, påhviler indberetningspligten værdipapircentralen, for så vidt angår udbytte af aktier m.v. registreret i denne.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. I § 18, stk. 3, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

Stk. 3. Indberetningspligten efter stk. 1 og 2 påhviler som udgangspunkt depositaren eller kontoføreren. Er værdipapiret ikke deponeret eller kontoført her i landet, og indløses udbyttekravet af et pengeinstitut eller anden indløser, påhviler indberetningspligten pengeinstituttet eller den pågældende indløser. Udbetales udbytte fra en investeringsforening, et investeringsinstitut med minimumsbeskatning eller et investeringsselskab her i landet direkte fra foreningen, instituttet eller selskabet til ejeren, påhviler indberetningspligten foreningen, instituttet eller selskabet.

Stk. 4 og 5. ---

§ 29. Selskaber og foreninger m.v., som har pligt til at indeholde udbytteskat efter kildeskattelovens § 65, skal foretage indberetning om udbytter udloddet af aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder og ikke er registreret i en værdipapircentral.

Stk. 2 og 3. ---

§ 54. Indberetning til told- og skatteforvaltningen efter § 8, § 11 a, stk. 1 og 2, §§ 12-14 og 17, § 18, jf. dog stk. 3, §§ 19, 26-28, 29 a-32, 34-36, 38 og 40 og § 43, stk. 1, og efter regler udstedt i medfør af § 9, § 10, jf. § 9, eller § 11 skal foretages senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Indberetning efter § 16 og § 18, stk. 2, vedrørende udbytte af aktier og investeringsbeviser m.v. i danske selskaber og investeringsforeninger m.v. skal ske senest den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at udbetale eller godskrive udbyttet.

Stk. 4-7. ---

»Hvis en virksomhed, som er omhandlet i 1. pkt., ikke er indberetningspligtig som følge af § 47, stk. 1, 1. pkt., men er et kontoførende institut i en værdipapircentral, påhviler indberetningspligten værdipapircentralen, for så vidt angår udbytte af aktier m.v. registreret i denne.«

4. I § 29, *stk. 1*, udgår »ikke er optaget til handel på regulerede markeder og«.

5. I § 54, *stk. 3*, indsættes som 2. *pkt.*:
»Er aktierne eller investeringsbeviserne m.v. registreret i en værdipapircentral, skal indberetningen dog ske senest den 45. bankdag efter den dag, hvor det er fastslået, hvem udbyttet kan udbetales til.«